

Usein kysytyjä kysymyksiä

EU:n metsäkatoasetuksen täytäntöönpano

Versio 4 – huhtikuu 2025

Tämä asiakirja on Ruokaviraston 12.8.2025 julkaisema epävirallinen käännös Euroopan komission asiakirjasta *Frequently Asked Questions, Implementation of the EU Deforestation Regulation, **Version 4** – April 2025.*

Ruokavirasto ei vastaa mahdollisista käännösvirheistä. Alkuperäisen asiakirjan päivittyessä tätä asiakirjaa ei päivitetä vastaamaan alkuperäisen asiakirjan muutoksia.

Tämä asiakirja on komission yksiköiden laatima valmisteluasiakirja, jonka tarkoituksena on antaa kansallisille viranomaisille, EU:n toimijoille ja muille sidosryhmille tietoa tiettyjen metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen liittyvien hyödykkeiden ja tuotteiden asettamisesta saataville unionin markkinoilla ja viennistä unionista sekä asetuksen (EU) N:o 995/2010 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (jäljempänä asiakirjassa 'asetus', 'tämä asetus' tai 'metsäkatoasetus') täytäntöönpanosta. Asiakirja kuvastaa vain komission yksiköiden näkemyksiä. Se ei ole oikeudellisesti sitova, eikä se aiheuta komissiolle vastuuvuollisuutta.

Kolmannen version (julkaistu lokakuussa 2024) päivitykset ja lisäykset on merkitty merkinnöillä (PÄIVITETTY) ja (UUSI).

Sisällysluettelo

1. Jäljitettävyyys	11
1.1. Miksi ja miten toimijoiden täytyy kerätä koordinaatteja? (PÄIVITETTY)	11
1.2. Pitäisikö kaikkien hyödykkeiden (tuotujen, vietyjen, kaupan kohteena olevien) olla jäljitettävissä? (PÄIVITETTY)	12
1.3. Miten tämä toimii irtotavarana myytävissä tuotteissa tai yhdistelmätuotteissa? (PÄIVITETTY)	12
1.4. Ovatko massataseen mukaiset alkuperäketjut sallittuja?	12
1.5. Entä, jos tuotteen osa on vaatimustenvastainen?	13
1.6. Mitkä säännöt koskevat maata, joka ei ole kiinteistö?	13
1.7. Minkä kokoinen alue (hehtaareina) voi kuulua monikulmioon?	13
1.8. Onko maantieteellinen sijainti annettava kaikissa tapauksissa monikulmioiden avulla?	14
1.9. (POISTETTU ja informaatio siirretty kysymykseen 7.26)	14
1.10. Entä jos kiinteistörekistereitä tai omistusoikeustietoja ei ole saatavilla?	14
1.11. Voiko toimija käyttää tuottajan maantieteellistä sijaintia koskevia tietoja?	14
1.12. Pitäisikö toimijoiden todentaa maantieteellinen sijainti? (PÄIVITETTY)	15
1.13. Pitäisikö asianmukaisen huolellisuuden menettely toistaa samalta maalta peräisin olevien tuotteiden osalta? (PÄIVITETTY)	15
1.14. Voiko monikulmio kattaa useita maa-alueita?	15
1.15. Entä jos asianomaista hyödykettä tuotetaan maa-alueella, joka sijaitsee yhdellä ja samalla kiinteistöllä, johon kuuluu myös muita maa-alueita?	15
1.16. Pitäisikö monikulmiot ilmoittaa ympärysmittana?	16
1.17. Miten sekoittuneiden tavaroiden tuotantopaikka pitäisi ilmoittaa?	16
1.18. Missä olosuhteissa toimijat voivat ilmoittaa asianmukaista huolellisuutta koskevassa vakuutuksessa useampia maa-alueita kuin ne, joita markkinoille saatetun tietyn hyödykkeen tuotanto tosiasiallisesti koski? Mitä seurauksia ”liiallisesta	

ilmoittamisesta” on?	17
1.19. Miten väitteet voidaan käytännössä tarkastaa maantieteellisen sijainnin avulla? (PÄIVITETTY)	18
1.20. Toimijat (ja sellaiset kauppa käyvät, jotka eivät ole pk-yrityksiä) sekä valvontaviranomaiset voivat tarkistaa maantieteelliset koordinaatit satelliittikuvien tai karttojen avulla arvioidakseen, täyttävätkö tuotteet asetuksen vaatimuksen siitä, että metsäkatoa ei ole. Miten EU tarkastaa, että väite siitä, että metsäkatoa ei ole, on totta?	18
1.21. Minkälaisia tarkastuksia EU:n jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä kolmansissa maissa, jos katsotaan, että tuote ei saata olla metsäkatoasetuksen mukainen?	19
1.22. Käyttävätkö toimivaltaiset viranomaiset asetuksen määritelmiä?	19
1.23. Mitä toimitusketjun jäljitettävyyys tarkoittaa? (PÄIVITETTY)	19
1.24. Miten jäljitettävyyys toimii useista maista peräisin olevien tuotteiden osalta?	20
1.25. Mikä on ”tuotantopäivä tai -ajanjakso”? (PÄIVITETTY)	20
1.26. Miten jäljitettävyyys toimii nautaeläinten osalta? (PÄIVITETTY)	21
1.26.1 Miten toimijoiden olisi täytettävä ”karjan rehuun” liittyvät velvoitteet? (UUSI)	21
1.27. Entä jos toimitusketjun alkupään toimijat eivät anna vaadittuja tietoja? (PÄIVITETTY)	21
1.28. Pitäisikö maasta antaa koordinaatit alhaisen riskin maissa?	22
1.29. Sovelletaanko laillisuutta koskevaa vaatimusta metsäkatoa aiheuttamattomaan maahan?	22
1.29.1. Missä tapauksissa lainsäädäntöä voidaan pitää oleellisena, vaikka se ei liittyisikään metsäkatoasetuksen tavoitteisiin metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen pysäyttämiseksi? (UUSI)	22
1.29.2. Hyödyke korjataan maassa A ja kuljetetaan maahan B jatkojalostukseen (esim. A:sta peräisin olevista kaakaopavuista valmistetaan kaakaojauhetta B:ssä), ennen kuin kaakaojauhe saatetaan EU:n markkinoille maassa C. Minkä maan lainsäädäntö on oleellinen? (UUSI)	22
1.30. Onko EU:n ulkopuolisille maille oikeudellisia velvoitteita?	22
1.31. Miten tuottajat voivat jakaa maantieteellistä sijaintia koskevia tietoja, kun tietyt valtiot kieltävät näiden tietojen jakamisen? (PÄIVITETTY)	23
2. Soveltamisala	23
2.1. Mitkä tuotteet kuuluvat asetuksen soveltamisalaan?	23
2.2. Entä luetellut tuotteet, jotka eivät sisällä lueteltuja hyödykkeitä? (PÄIVITETTY)	24
2.3. Sovelletaanko asetusta määrästä tai arvosta riippumatta?	24
2.4. Entä EU:ssa tuotetut hyödykkeet? (PÄIVITETTY)	24

2.5.	Miten asetusta sovelletaan pakkauksissa käytettävään puuhun? (PÄIVITETTY)...	25
2.6.	Katsottaisiinko se, että vähittäismyyjä palauttaa asianomaisen tyhjän pakkauksen sen toimittajalle, "asettamiseksi saataville EU:n markkinoille", kun kyseinen pakkaus oli saatettu EU:n markkinoille omana tuotteenaan (eli erillisenä pakkauksena) ennen paluttamista? (PÄIVITETTY).....	25
2.7.	Kuuluuko EU:n markkinoilla asianomaisilla käytetyillä tuotteilla käytävä kauppa asetuksen soveltamisalaan?.....	26
2.8.	Kuuluuko kierrätyspaperi/-pahvi asetuksen soveltamisalaan?.....	26
2.8.1	Sovelletaanko asetusta ulkorenkaiisiin tai pinnoitettujen renkaiden runkoihin? (UUSI)	26
2.9.	Mitä CN- ja HS-koodit ovat ja miten niitä pitäisi käyttää? Mistä löydän lisätietoja sovellettavista Taric-toimenpiteistä? (PÄIVITETTY).....	27
2.10.	Milloin on kyse asianomaisen tuotteen "toimittamisesta" eli milloin se saatetaan markkinoille tai asetetaan saataville markkinoilla kaupallisen toiminnan yhteydessä? Missä määrin yritykset kuuluvat soveltamisalaan, kun ne käyttävät asianomaisia tuotteitaomassa liiketoiminnassaan tai jalostavat niitä? (PÄIVITETTY)..	27
2.11.	Milloin on noudatettava asianmukaista huolellisuutta ja toimitettava asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus, jos sama luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö jalostaa asianomaista tuotetta useasti kaupallisen toimintansa yhteydessä?	30
2.12.	Kuuluuko bambu metsäkatoasetuksen soveltamisalaan? Entä muut tuotteet, jotka eivät sisällä asianomaisia hyödykkeitä ja joita ei ole valmistettu niitä käyttäen, mutta jotka on lueteltu liitteessä I?	30
2.13.	Kuuluvatko kirjeet ja muu kirjeenvaihto metsäkatoasetuksen vaatimusten piiriin? (UUSI)	30
2.14.	Kuuluvatko tutkimus-, analyysi- tai testaustarkoituksiin käytettävät näytteet ja tuotteet metsäkatoasetuksen soveltamisalaan? (UUSI)	31
2.15.	Koskeeko asetukset asianomaisten tuotteiden vuokrausta? (UUSI)	31
3.	Velvoitteiden kohteet	32
3.1.	Kuka katsotaan toimijaksi? (PÄIVITETTY).....	32
3.1.1.	Missä määrin HS-koodin muutos vaikuttaa siihen, nimetäänkö yritys toimijaksi vai kauppa käyväksi? (UUSI)	32
3.2.	Mitä ilmaisu "kaupallisen toiminnan yhteydessä" tarkoittaa?	33
3.3.	Mitä "tuotantomaa asiaa koskeva lainsäädäntö" tarkoittaa? (PÄIVITETTY)...	33
3.4.	Mitkä ovat muiden kuin pk-yrityksiksi katsottavien toimitusketjussa alempana sijaitsevien toimijoiden ja kauppa käyvien velvollisuudet? (PÄIVITETTY).....	34
3.5.	Mitä velvoitteita on toimitusketjussa alempana sijaitsevilla toimijoilla, jotka ovat pk-yrityksiä? (PÄIVITETTY).....	36
3.6.	Onko toimitusketjun loppupään toimijoilla ja pk-yrityksiin kuulumattomilla kauppa käyvillä pääsy tietojärjestelmässä toimitusketjun alkupään toimijoiden	

tietojärjestelmään toimittamissa asianmukaista huolellisuutta koskevissa vakuutuksissa annettuihin tetoihin maantieteellisestä sijainnista? (PÄIVITETTY)	37
3.7. Mitä tapahtuu, jos EU:n ulkopuolella sijaitseva toimija saattaa asianomaisen tuotteen tai hyödykkeen EU:n markkinoille? Missä olosuhteissa EU:n ulkopuolelle sijoittautuneilla toimijoilla on pääsy tietojärjestelmään? (PÄIVITETTY)	37
3.8. Mitkä yritykset ovat kauppaa käyviä, jotka eivät ole pk-yrityksiä, ja mitä velvoitteita niillä on?	38
3.9. Luokitellaanko organisaatiot, jotka eivät ole pk-yrityksiä ja jotka myyvät kuluttajille (vähittäismyyjät), kauppaa käyviksi?	38
3.10. Kuka on metsäkatoasetuksessa tarkoitettu pk-yritys? (PÄIVITETTY)	38
3.10.1. Olen pk-yritys, joka on vapautettu DD-vakuutuksen toimittamisesta. Voivatko muut kuin pk-yritykset, joille toimitan tavaraa, vaatia minua toimittamaan joka tapauksessa DD-vakuutuksen? (UUSI)	39
3.11. Kuka on vastuussa, jos asetusta rikotaan? (PÄIVITETTY)	39
3.12. Kuka on toimija, kun kyse on pystyvuista tai puunkorjuuoikeuksista? (PÄIVITETTY)	40
3.13. Miten asetusta sovelletaan yritys konserneihin? (PÄIVITETTY)	40
3.14. Kuka on toimija tai kauppaa käyvä, kun yksi yritys tekee sopimuksen toisen yrityksen kanssa sellaisten tuotteiden toimittamisesta, jotka liittyvät sen kaupalliseen toimintaan? Esimerkiksi kahvila, pienmyymälä tai myyntikoju, joka on perustettu pääliiketoiminnan rinnalle. (UUSI)	41
3.15. Miten metsäkatoasetuksen 6 artiklan mukainen rooli ”valtuutettu edustaja” eroaa roolista ”tulliedustaja”, joka on määritelty asetuksen (EU) N:o 952/2013 (UTK) artikkelissa 18? (UUSI)	42
4. Määritelmät	42
4.1. Mitä ’maailmanlaajuinen metsäkato’ tarkoittaa?	42
4.2. Mitä ”maa-alue” tarkoittaa? (PÄIVITETTY)	43
4.3. Mitkä vaatimukset puun on täytettävä?	43
4.4. Mitkä puunkorjuutasot ovat vaatimustenmukaisia?	43
4.5. Miten ’metsäkatoa aiheuttamattoman’ määritelmän lause ”aiheuttamatta metsien tilan heikkenemistä” pitäisi ymmärtää niiden asianomaisten tuotteiden osalta, jotka sisältävät puuta tai jotka on valmistettu käyttäen puuta?	44
4.6. Miten olisi arvioitava kysymystä siitä, onko puutuote metsien tilan heikkenemistä aiheuttamaton, ja mikä on huomioon otettava asiaa koskeva ajanjakso? (PÄIVITETTY)	44
4.7. Voiko puutuote olla metsien tilan heikkenemistä aiheuttamaton, jos se on korjattu metsästä, jossa on tapahtunut 31.12.2020 jälkeen rakenteellisia muutoksia, jotka eivät aiheutuneet puunkorjuutoimista?	46
4.8. Joissakin tapauksissa todisteita puunkorjuutoimista, jotka ovat aiheuttaneet ’metsien tilan heikkenemistä’, ei ehkä saada vielä johonkin aikaan sen jälkeen, kun puutuote on saatettu Euroopan unionin markkinoille (tai asetettu niillä saataville tai	

viety iiltä). Voidaanko toimijoita pitää vastuussa tapahtumista, jotka tapahtuvat asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen toimittamisen jälkeen?	46
4.9. Jarruttaako 'metsien tilan heikkenemisen' määritelmä puiden harkittua istutusta ja kylvää, jotka voivat olla tärkeä käytäntö metsien suojelemiseksi ja ennallistamiseksi?.....	47
4.10. Miten sovelletaan ilmaisua "puut pystyvät saavuttamaan nämä kynnysarvot sijaintipaikassaan"?	47
4.11. Mikä metsämaan maankäytön muutos on asetuksen mukaista?.....	47
4.12. Laskettaisiinko luonnonkatastrofi metsäkadoksi?	48
4.13. Sisällytetäänkö "muu puustoinen maa" tai muut ekosysteemit soveltamisalaan? (PÄIVITETTY)	48
4.14. Katsotaanko kuminviljely asetuksessa tarkoitetuksi 'maatalouskäyttöksi'? ..	48
5. Asianmukainen huolellisuus	48
5.1. Mitkä ovat velvoitteeni toimijana? (PÄIVITETTY).....	48
5.2. Kuka voi valtuuttaa "valtuutetun edustajan"? (PÄIVITETTY)	49
5.2.1 Mikä on "valtuutettu edustaja"? Voiko yksi valtuutettu edustaja edustaa useita toimijoita ja kauppaa käyviä? Mitä metsäkatoasetuksen velvoitteita valtuutettu edustaja voi täyttää? (UUSI).....	50
5.3. Voivatko yritykset huolehtia asianmukaisesta huolellisuudesta tytäryritysten puolesta?.....	51
5.4. Entä tuotteen jälleentuonti? Mitkä ovat asianmukaista huolellisuutta koskevat velvoitteeni, jos jälleentuon tuotteen, joka on aiemmin viety EU:sta? (UUSI)	51
5.5. Mitkä tullimenettelyt kuuluvat asiaan?	52
5.6. Edellyttääkö EU:n ulkopuolella tuotettujen tuotteiden markkinoille saattaminen tulliselvitystä?	52
5.6.1 Miten asetusta sovelletaan vientiin? (UUSI)	52
5.7. Mikä on sertifiointi- tai todentamisjärjestelmien rooli? (PÄIVITETTY)	52
5.8. Miten kauan asiakirjoja olisi säilytettävä?	53
5.9. Mitkä ovat vaatimukset 'merkityksettömän alhaisen riskin tuotteille'?	53
5.10. Vapautetaanko 'merkityksettömän alhaisen riskin tuotteet' asetuksen soveltamisesta?	53
5.11. Voitaaisiinko tiettyjen määrätystä maasta peräisin olevien hyödykkeiden katsoa aiheuttavan 'merkityksettömän alhaisen riskin'?	53
5.12. Mitä tuotteita varten tarvitaan toimijoilta ja kauppaa käyviltä asiakirjat niiden asianmukaista huolellisuutta koskevien velvoitteiden yhteydessä?.....	54
5.13. Mitä tuotteita varten tarvitaan toimijoilta ja kauppaa käyviltä asiakirjat niiden asianmukaista huolellisuutta koskevien velvoitteiden yhteydessä?.....	54
5.14. Milloin toimijoiden, jotka eivät ole pk-yrityksiä, on laadittava ensimmäiset vuosittaiset raporttinsa asetuksen 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti? (PÄIVITETTY)	54
5.15. Tuleeko asianmukaista huolellisuutta koskevaa lausuntoa, joka asetuksen	

soveltamisalaan kuuluvien seitsemän hyödykealan toimijan on täytettävä, varten malli?	54
5.16. Tuleeko asianmukaisen huolellisuuden noudattamista varten ennalta määritetty muoto tai kysymysluettelo?	54
5.17. Pitääkö toimijoiden ja kauppaa käyvien (ja/tai niiden valtuutettujen edustajien), jotka haluavat saattaa asianomaisia tuotteita EU:n markkinoille, asettaa niitä saataville EU:n markkinoilla tai viedä niitä EU:n markkinoilta, rekisteröityä tietojärjestelmän?	55
5.18. Aikooko komissio antaa lisätietoja satelliittikuva-aineistoista, joita on määrä käyttää asianomaisten tuotteiden vaatimustenmukaisuuden tarkastamisessa (esim. vähimmäistarkkuudesta)?	55
5.19. Miten usein asianmukaista huolellisuutta koskevat vakuutukset pitäisi toimittaa tietojärjestelmään ja voivatko ne koskea useita lähetyksiä/eriä? Entä tilanteet, joissa asianomaisia tuotteita voidaan saattaa markkinoille peräkkäin tietyn ajan kuluessa? (PÄIVITETTY).....	55
5.20. Milloin viimeistään asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus on toimitettava? (PÄIVITETTY)	57
5.21. Milloin DD-vakuutuksen voi toimittaa aikaisintaan? (UUSI)	58
5.22. Yritykseni tuo EU:hun asianomaisia tuotteita, jotka sitten myydään EU:n markkinoilla useille asiakkaille ilman jatkovalmistusta tai jotka viedään maasta ilman jatkovalmistusta. Pitääkö minun toimittaa DD-vakuutus kaksi kertaa (ennen tuontia ja ennen myyntiä/vientiä)? (UUSI)	58
6. Maiden vertailuanalyysi ja kumppanuudet	59
6.1. Mitä maiden vertailuanalyysi on? (PÄIVITETTY).....	59
6.2. Mikä on menetelmänä? (PÄIVITETTY)	59
6.3. Metsäkatoasetuksen maiden vertailuanalyysijärjestelmän kehitystä esitellään säännöllisesti Multi-Stakeholder Deforestation Platformin kokouksissa sekä muissa asiaankuuluvissa tilaisuuksissa. Miten sidosryhmät voivat antaa panoksensa?	59
6.4. Voivatko maat antaa komissiolle asiaa koskevaa tietoa?	59
6.5. Otetaanko laillisuutta koskevat riskit huomioon?	60
6.6. Mitä tukea tuottajamaille ja pienviljelijöille annetaan? (PÄIVITETTY)	60
6.7. Mitä eri osia Team Europe -aloitteessa on?	61
6.8. Miten Team Europe -aloite liittyy direktiiviin yritysten kestävää toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta? (PÄIVITETTY)	62
6.9. Kuinka voidaan vähentää riskiä siitä, että toimijat välttävät tiettyjä toimitusketjuja tai tiettyjä tuottajamaita/-alueita, jotka on luokiteltu vertailuanalyysissa suuririskisiksi?	62
6.10. Miten EU varmistaa avoimuuden?	62
7. Digitaalinen täytäntöönpano (EUDR-tietojärjestelmä)	62
7.1. Mitä ovat tietojärjestelmä ja ”EU:n yhdenmety palveluympäristö”? (PÄIVITETTY).....	62

7.2.	Mitä tietosuojaa koskevia suojakeinoja niissä on? (PÄIVITETTY)	63
7.3.	Miten toimijat ja kauppa käyvät voivat rekisteröityä?	63
7.4.	Pystyykö järjestelmä tallentamaan usein käytettyjä tietoja?	63
7.5.	Pystyykö järjestelmä auttamaan viljelijöitä maantieteellisen sijainnin määrittämisessä? Onko tietojärjestelmän karttatyökalussa saatavilla ortokuvia tai satelliittikuvia? (PÄIVITETTY)	64
7.6.	Pystyykö asianmukaista huolellisuutta koskevaa vakuutusta muuttamaan? (PÄIVITETTY)	64
7.7.	Kuka pystyy katselemaan tietojärjestelmään tallennettuja maantieteellistä sijaintia koskevia tietoja? (PÄIVITETTY)	64
7.8.	Missä tietomuodossa maantieteellistä sijaintia koskevat tiedot on ladattava tietojärjestelmään?	64
7.9.	Onko tietojärjestelmä valmis? (PÄIVITETTY)	65
7.10.	Tarvitseeko minun luoda uusi DD-vakuutus toimitusketjussa alempana sijaitsevana toimijana tai kauppa käyvänä, jos käsittelen vain sellaisia hyödykkeitä, jotka on jo tuotu EU:hun ja joilla on DD-vakuutuksen viitenumero? (UUSI)	65
7.11.	Onko tuotantojärjestelmä aina käytettävissä, vai onko siinä toistuvia käyttökatkoja? (UUSI)	65
7.12.	Mitkä ovat asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen tietojen antamista koskevat rajoitukset? Toisin sanoen, mikä on enimmäissisältö, jonka käyttäjä voi kirjoittaa yhteen asianmukaista huolellisuutta koskevaan vakuutukseen? (UUSI)	65
7.13.	Onko mahdollista ilmoittaa tuotantopaikka GeoJSON-tiedostolla, jossa on useita koordinaatteja useissa maissa? (UUSI)	66
7.14.	Kuinka kauan DD-vakuutuksen tietoja säilytetään tietojärjestelmässä? Onko tietoja vietävä ja tallennettava arkistoitaviksi? (UUSI)	67
7.15.	Miten maantieteellisiä koordinaatteja voidaan jakaa toimitusketjussa, jos aiemmat toimittajat eivät ole hyväksyneet maantieteellistä sijaintia koskevien tietojen jakamista tietojärjestelmän viitenumerolla? (UUSI)	67
7.16.	Entä jos DD-vakuutuksen koko ylittää suurimman sallitun tiedostokoon 25 Mt? (UUSI)	67
7.17.	Entä jos maantieteellisen sijainnin tiedostossa on eri määrä numeroita kuin asetuksessa vaaditaan? (UUSI)	68
7.18.	Onko tuotteita tuotaessa tai vietäessä ilmoitettava nettopaino, vaikka tuote yleensä kaupataan muissa yksiköissä? (UUSI)	68
7.19.	Voiko DD-vakuutus sisältää muuta kuin englanninkielistä tekstiä (esim. jäsenvaltion kielellä)? (UUSI)	69
7.20.	Onko minun luotava erillinen DD-vakuutus jokaiselle markkina-alueelle, jonne tuotetta viedään? (UUSI)	69
7.21.	Onko EUDR-viitenumero sisällytettävä lähetysasiakirjoihin, kuten lähetysluetteloon tai laskuun, ja onko asiakirjat lähetettävä lähetysten mukana? Edellytetäänkö sitä tuonnin/viennin tulliselvityksessä? (UUSI)	69

7.22.	Viittaako ”nettopaino” DD-vakuutuksessa koko tuotteen painoon, ainoastaan tuotteessa olevan asianomaisen hyödykkeen osuuteen vai koko lähetykseen (eli tuotteeseen ja kuormalavaan/pakkaukseen)? (UUSI)	69
7.23.	Voidaanko tietojärjestelmän kautta jakaa lisätietoja, kuten oikeudellisia asiakirjoja? (UUSI).....	69
7.24.	Missä laajuudessa HS-koodit on ilmoitettava tietojärjestelmässä? (UUSI) ...	70
7.25.	Voiko tietojärjestelmästä tarkistaa DD-vakuutuksen viite- ja varmennusnumeroiden oikeellisuuden? (UUSI)	70
7.26.	Miksi vain GeoJSON-formaatti on sallittu ladattaessa maantieteellistä sijaintia koskevat tiedot tiedostoon? (UUSI)	70
7.27.	Mitä tieteellisten nimien luetteloa tietojärjestelmä käyttää? Riittääkö pelkkä suvun mainitseminen, vai onko mainittava myös tietty laji? Onko tieteellinen nimi pakollinen kaikille puutavaran tuoteryhmään kuuluville tuotteille, kuten sellu- tai paperituotteille? (UUSI)	71
7.28.	Onko tieteelliset nimet tallennettava uudelleen, jos viitataan toiseen DD-vakuutukseen? (UUSI).....	71
7.29.	Mitkä ovat talouden toimijan tiliä koskevat vaatimukset sellaisen henkilön osalta, joka toimii useissa eri rooleissa, kuten toimijana, kauppa käyvänä ja valtuutettuna edustajana? Voidaanko kaikissa rooleissa käyttää yhtä talouden toimijan tiliä, vai onko jokaisella roolilla oltava oma talouden toimijan tili tietojärjestelmässä? (UUSI)	71
7.30.	Mitä pitäisi tehdä, jos tietojärjestelmän kanssa on tietoteknisiä ongelmia? (PÄIVITETTY).....	72
8.	Aikataulut	72
8.1.	Milloin asetus tulee voimaan ja milloin sitä aletaan soveltaa? (PÄIVITETTY) ...	72
8.2.	Entä näiden päivämäärien välinen jakso?	72
8.3.	Miten voidaan todistaa, että tuote oli tuotettu ennen asetuksen voimaantuloa? Mitkä ovat säännöt nautaeläimistä valmistettujen tuotteiden tuotannolle?	72
9.	Muita kysymyksiä	73
9.1.	Mitkä ovat toimijoiden ja kauppa käyvien, jotka eivät ole pk-yrityksiä, velvoitteet, kun ne saattavat EU:n markkinoille tai vievät asianomaista tuotetta, joka on valmistettu asianomaisesta tuotteesta tai asianomaisesta hyödykkeestä, joka oli saatettu EU:n markkinoille siirtymäkauden aikana (eli asetuksen voimaantulon [29.6.2023] ja sen soveltamisen aloittamisen [30.12.2025] välisenä aikana)? (PÄIVITETTY).....	73
9.2.	Mitä todisteita tarvitaan todistamaan, että tuote oli saatettu markkinoille ennen asetuksen soveltamisen aloittamispäivää (eli mitä asiakirjoja hyväksytään todisteeksi ”markkinoille saattamisesta”)? Onko tällaiset tuotteet ilmoitettava tietojärjestelmässä? (PÄIVITETTY)	75
9.3.	Voidaanko EU:n markkinoille siirtymäkauden aikana saatettuja tuotteita sekoittaa asetuksen mukaisiin tuotteisiin, jotka on saatettu EU:n markkinoille siirtymäkauden jälkeen, jos voidaan todistaa, että jokainen niiden erä oli joko saatettu	

EU:n markkinoille siirtymäkauden aikana tai on asetuksen mukainen?	75
9.4. Miten siirtymäkauden aikana varastoitujen hyödykkeiden sekoittaminen 30. joulukuuta 2025 jälkeen markkinoille saatettavien hyödykkeiden kanssa toimii käytännössä, erityisesti tietojärjestelmässä? (PÄIVITETTY)	76
9.5. Milloin siirtymäkausi alkaa ja päättyy käytännössä?	76
9.6. Miten toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tehdä tarkastuksia EU:n markkinoille siirtymäkauden aikana saatetuista tuotteista, jotta voidaan varmistaa asetuksen noudattaminen?	76
9.7. Antaako komissio ohjeita? (PÄIVITETTY)	76
9.8. Aikooko komissio antaa hyödykekohtaisia ohjeita? (PÄIVITETTY)	76
9.9. Mitä raportointivelvoitteita toimijoilla on?	77
9.10. Mikä on metsäkatoa ja metsien tilan heikkenemistä käsittelevä EU:n seurantakeskus? (PÄIVITETTY)	77
9.10.1. Voidaanko vuoden 2020 karttaa maapallon metsäpeitteestä käyttää ratkaisevana tietolähteenä EU:n metsäkatoasetuksen noudattamisen osalta, vai tarvitaanko vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi lisätoimia ja muita tietolähteitä? (UUSI)	78
9.10.2. Millaista tarkkuutta voidaan odottaa maailmanlaajuisilta ja kansallisilta paikkatietokartoilta, ja voidaanko niihin luottaa asianmukaisen huolellisuuden menettelyssä ja todentamisprosessissa? (UUSI)	79
9.10.3. Onko hyödyke automaattisesti vaatimustenvastainen, jos se on tuotettu alueella, joka on merkitty metsäksi vuoden 2020 kartassa maapallon metsäpeitteestä? (UUSI)	79
9.10.4. Voiko sidosryhmä käyttää kansallisia metsäkarttoja sekä vuoden 2020 karttaa maapallon metsäpeitteestä? (UUSI)	79
9.11. Mistä suuri riski muodostuu ja miten kauan keskeyttäminen voi kestää?	79
9.12. Miten asetus liittyy EU:n uusiutuvan energian direktiiviin? (PÄIVITETTY)	80
9.13. Miten EFTA-/ETA-valtiot otetaan huomioon asetuksessa? (UUSI)	80
10. Seuraamukset	81
10.1. Mitä tarkoittaa, että EU:n jäsenvaltioiden vahvistamat seuraamukset eivät rajoita Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/99/EY mukaisten jäsenvaltioiden velvoitteiden soveltamista? (PÄIVITETTY)	81
10.2. Mikä on sakon enimmäistaso?	81
10.3. Kun asetusta pannaan täytäntöön, onko EU:n jäsenvaltioiden päätettävissä julkisia hankintojen koskevan direktiivin osalta, pitäisikö vapaaehtoiset toimenpiteet ottaa käyttöön?	81
10.4. Metsäkatoasetuksen 25 artiklan 3 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle oikeushenkilöille määrätystä lopullisista tuomioista ja seuraamuksista. Komissio julkaisee verkkosivustollaan luettelon näistä tuomioista. Tarkoittaako tämä kaikki hallinnollisia päätöksiä vai tuomioistuimen päätöksiä?	82
10.5. Olen kaatanut joitakin pieniä puita omistamallani maalla, jossa nyt kasvan	

muutamia lehtiä. Aion myydä puutavaran ja naudanlihan paikallisilla markkinoilla EU:ssa. Määrätäänkö minulle seuraamuksia niiden myymisestä, koska kaadoin puut? (PÄIVITETTY).....	82
10.6. (POISTETTU ja informaatio siirretty kysymykseen 7.30)	82

1. Jäljitettävyyden

1.1. Miksi ja miten toimijoiden täytyy kerätä koordinaatteja? (PÄIVITETTY)

Asetuksessa edellytetään, että toimijat, jotka saattavat asetuksen soveltamisalaan kuuluvia tuotteita EU:n markkinoille, keräävät niiden maa-alueiden maantieteelliset koordinaatit, joilla hyödykkeet on tuotettu.

Maa-alueen jäljitettävyyden (eli vaatimus kerätä niiden maa-alueiden maantieteelliset koordinaatit, joilla hyödykkeet on tuotettu) on välttämätöntä, jotta **voidaan osoittaa, että nimenomaisessa tuotantopaikassa ei ole ollut metsäkatoa**. Osa toimialasta ja useat sertifiointiorganisaatiot käyttävät jo maantieteellisiä tietoja, joiden avulla tuotteet voidaan yhdistää maa-alueeseen. Kaukokartoitustietoja (ilmakuvia, satelliittikuvia) ja muita tietoja (esim. alueen valokuvaa, johon on liitetty paikkamerkintöjä ja aikaleimoja) voidaan käyttää todentamaan, liittyykö ilmoitettujen hyödykkeiden ja tuotteiden maantieteelliseen sijaintiin metsäkatoa.

Maantieteelliset koordinaatit on annettava asianmukaista huolellisuutta koskevissa vakuutuksissa (jäljempänä ”asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus” tai ”DD-vakuutus”), jotka toimijoiden on toimitettava tietojärjestelmään ennen tuotteiden saattamista EU:n markkinoille tai vientiä EU:sta¹. Asetuksen ytimessä on kielto saattaa EU:n markkinoille tai viedä EU:sta mitään asetuksen soveltamisalaan kuuluvaa tuotetta, jonka maantieteellisiä koordinaatteja ei ole vielä kerätty ja toimitettu asianmukaista huolellisuutta koskevassa vakuutuksessa.

Maa-alueen maantieteellisiä koordinaatteja voi kerätä matkapuhelimilla, maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmän (GNSS) kädessä pidettävillä laitteilla ja maksuttomilla digitaalisovelluksilla (esim. paikkatietojärjestelmillä). Niitä varten ei tarvita matkaviestinverkkoa, vaan niille riittää vakaa GNSS-signaali, jonka saa esimerkiksi Galileosta.

Muiden hyödykkeiden kuin nautaeläinten tuotantoon käytettyjen yli neljän hehtaarin suuruisten maa-alueiden maantieteellinen sijainti on annettava käyttäen monikulmioita eli kunkin maa-alueen sijaintia kuvaavia kuuden desimaalin leveys- ja pituusasteita. Alle neljän hehtaarin suuruisten maa-alueiden maantieteellisen sijainnin esittämiseen toimijat voivat käyttää monikulmiota tai yhtä leveys- ja pituusastetta kuuden desimaalin tarkkuudella. Tilat, joilla pidetään nautakarjaa, voidaan kuvata yhdellä maantieteellisen koordinaatin asteella.

On huomattava, että asetuksessa ei säädetä suorista velvoitteista kolmansien maiden tuottajille (elleivät ne saata tuotteita suoraan EU:n markkinoille).

Lue lisää muiden kuin pk-yrityksiin kuuluvien toimitusketjun loppupään toimijoiden ja kauppaan käyvien velvollisuuksista usein kysyttyjen kysymysten kohdasta 3.4.

¹ Tietojärjestelmän toiminnasta säädetään komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2024/3084, Täytäntöönpanoasetus – EU – 2024/3084 – EN – EUR-Lex. Lisätietoja on tämän asiakirjan luvussa 7.

1.2. Pitäisikö kaikkien hyödykkeiden (tuotujen, vietyjen, kaupan kohteena olevien) olla jäljitettävissä? (PÄIVITETTY)

Jäljitettävyyksivaatimuksia sovelletaan jokaiseen tuotujen / vietyjen / kaupan kohteena olevien hyödykkeiden erään.

Asetuksessa edellytetään, että toimijat jäljittävät **jokaisen asianomaisen hyödykkeen** takaisin sen maa-alueeseen ennen asianomaisen tuotteen asettamista saataville EU:n markkinoille, sen saattamista EU:n markkinoille tai sen vientiä. Siksi **maantieteellistä sijaintia koskevat tiedot sisältävä asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus on toimitettava asianomaisista tuotavista** (tullimenettely ”luovutus vapaaseen liikkeeseen”) **ja vietävistä** (tullimenettely ”vienti”) **tuotteista** ja EU:n markkinoilla tehtäviä lähetyksiä koskevista liiketoimista. Viennin osalta tarvittavat tiedot voidaan toimittaa viittaamalla aiempaan DD-vakuutukseen, kun kyseessä ovat toimitusketjun loppupään toimijat, jotka eivät ole pk-yrityksiä (ks. usein kysytyjen kysymysten kohta 3.4, ks. vientiä harjoittavien pk-yritysten osalta usein kysytyjen kysymysten kohta 5.6.1).

1.3. Miten tämä toimii irtotavarana myytävissä tuotteissa tai yhdistelmätuotteissa? (PÄIVITETTY)

Irtotavarana myytävissä tuotteissa, esimerkiksi soija- tai palmuöljyssä, tämä tarkoittaa, että toimijan on varmistettava, että kaikki toimitukseen liittyvät maa-alueet on yksilöity ja että hyödykkeet eivät missään prosessin vaiheessa sekoitu alkuperältään tuntemattomiin hyödykkeisiin tai hyödykkeisiin, jotka ovat peräisin alueilta, joilla on ollut metsäkatoa tai metsien tilan heikkenemistä joulukuun 31. päivän 2020 aikarajan jälkeen.

Asianomaisten **yhdistelmätuotteiden**, kuten puuhuonekalujen, joissa on erilaisia puuosia, osalta toimijan on annettava kaikkien niiden maa-alueiden maantieteellinen sijainti, joissa valmistusprosessissa käytettyä asianomaista hyödykettä (esimerkiksi puuta) on tuotettu. Tämä voidaan tehdä keräämällä maantieteelliset sijainnit tai viittaamalla aiempaan DD-vakuutukseen, jossa on annettu kaikkien maa-alueiden maantieteelliset sijainnit. Asianomaisten hyödykkeiden osat eivät saa olla alkuperältään tuntemattomia eivätkä peräisin alueilta, joilla on ollut metsäkatoa tai metsien tilan heikkenemistä aikarajan jälkeen.

Jos kyse on useita eri asianomaisia hyödykkeitä tai tuotteita sisältävistä **yhdistelmätuotteista** (esim. kaakaojauhoa, kaakaovoita ja palmuöljyä sisältävästä suklaapatukasta tai nahkaosia sisältävistä puuhuonekaluista), sellaista tuotetta EU:n markkinoille saattavan tai alueelta vievän toimijan on noudatettava asianmukaista huolellisuutta ainoastaan päähyödykkeen ja metsäkatoasetuksen nojalla asianomaisiksi katsottujen (johdettujen) tuotteiden osalta. Tällä tarkoitetaan liitteen I vasemmanpuoleisessa sarakkeessa tarkoitettuja hyödykkeitä. Esimerkiksi suklaapatukoihin (koodi 1806) liittyvä asianomainen hyödyke on kaakao. Tämä tarkoittaa, että asianmukaista huolellisuutta koskevat velvoitteet ja tiedotusvaatimukset koskevat vain asianomaisia tuotteita, jotka on lueteltu liitteen I oikeanpuoleisessa sarakkeessa sen asianomaisen hyödykkeen alla, jota suklaapatukka sisältää tai jota käyttäen se on tehty. Tässä tapauksessa kyse on hyödykkeeseen kaakao kuuluvista kaakaojauhosta ja kaakaovoista.

1.4. Ovatko massataseen mukaiset alkuperäketjut sallittuja?

Asetuksessa edellytetään, että kaikkiin sen soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin käytetyt hyödykkeet on voitava jäljittää maa-alueeseen.

Massataseen mukaiset alkuperäketjut, joissa voidaan missä tahansa toimitusketjun vaiheessa sekoittaa metsäkatoa aiheuttamattomia hyödykkeitä alkuperältään tuntemattomiin tai metsäkatoa aiheuttaviin hyödykkeisiin, **eivät ole sallittuja** asetuksen nojalla, koska ne eivät takaa, että EU:n markkinoille saatetut tai niiltä viedyt tuotteet ovat metsäkatoa aiheuttamattomia. Siksi EU:n markkinoille saatetut tai niiltä viedyt tuotteet on erotettava alkuperältään tuntemattomista hyödykkeistä tai metsäkatoa aiheuttavista hyödykkeistä toimitusketjun jokaisessa vaiheessa. Koska massatase on näin ollen suljettava pois, täysisiä tunnistustietoja ei tarvita.

1.5. Entä, jos tuotteen osa on vaatimustenvastainen?

Jos asianomaisen tuotteen osa on vaatimustenvastainen, **vaatimustenvastainen osa on yksilöitävä ja erotettava muista** ennen asianomaisen tuotteen saattamista EU:n markkinoille tai vientiä, ja kyseistä osaa ei saa saattaa EU:n markkinoille eikä viedä.

Jos yksilöintiä ja erottamista ei voida tehdä esimerkiksi siksi, että vaatimustenvastaiset tuotteet ovat sekoittuneet muiden kanssa, koko asianomainen tuote on vaatimustenvastainen, koska asetuksen 3 artiklan ehtojen täyttymistä ei voida taata, eikä sitä saa siksi saattaa EU:n markkinoille eikä viedä.

Jos esimerkiksi kaikki irtotavarahyödykkeet ovat sekoittuneet ja ne liittyvät useisiin satoihin maa-alueisiin, koko asianomainen erä olisi vaatimustenvastainen, jos yhdellä maa-alueista on tapahtunut metsäkatoa vuoden 2020 jälkeen.

Tuote ei kuitenkaan olisi vaatimustenvastainen, jos kaikki EU:n markkinoille saatetut asianomaiset hyödykkeet tai asianomaiset tuotteet 1) voidaan jäljittää maa-alueeseen, 2) ovat lainmukaisia ja metsäkatoa aiheuttamattomia asetuksessa tarkoitettulla tavalla ja 3) eivät ole missään vaiheessa sekoittuneet alkuperältään tuntemattomiin tai metsäkatoa aiheuttaviin hyödykkeisiin.

1.6. Mitkä säännöt koskevat maata, joka ei ole kiinteistö?

Mitä tapahtuu julkiselle tai yhteiselle maalle, joka ei kuulu ”kiinteistön” käsitteeseen?

Asetuksessa edellytetään, että EU:n markkinoille saatetut tai niiltä viedyt hyödykkeet on pitänyt tuottaa maa-alueeksi nimetyllä maalla tai korjata sellaiselta maalta. Kiinteistörekisterin tai virallisen omistusoikeuden puuttumisen ei pitäisi estää tosiasiallisesti maa-alueena käytetyn maan nimeämistä (ks. jäljempänä).

1.7. Minkä kokoinen alue (hehtaareina) voi kuulua monikulmioon?

Asetuksessa ei ole ala- tai ylärajaa maa-alueiden koolle, kunhan maa-alueeseen kuuluu tarkka tuotantoalue ja sen olosuhteet ovat riittävän homogeeniset, jotta voidaan arvioida kyseisellä maapalstalla tuotettuihin hyödykkeisiin liittyvää metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen kokonaisriskitasoa. Ks. myös kysymys 1 alle neljän hehtaarin suuruisten maa-alueiden maantieteellisiä koordinaatteista.

Tietojärjestelmään tuotavien monikulmioiden pinta-alalle ei ole rajaa, mutta tiedoston koko saa digitaalisessa tietojärjestelmässä olla enintään 25 megatavua.

1.8. Onko maantieteellinen sijainti annettava kaikissa tapauksissa monikulttuurien avulla?

Ei. Maantieteellinen sijainti voidaan (ainoastaan) alle neljän hehtaarin suuruisilla maa-alueilla kuvata pelkästään yhdellä pituus- ja leveysasteella. Nautakarjan osalta ei tarvita monikultturioita vaan ainoastaan yhden maantieteellistä sijaintia koskevat asteet, erityisesti kaikista 'tiloista' (asetuksen 2 artiklan 29 kohdan määritelmän mukaisesti), joissa nautaeläimiä on pidetty.

1.9. (POISTETTU ja informaatio siirretty kysymykseen 7.26)

1.10. Entä jos kiinteistörekistereitä tai omistusoikeustietoja ei ole saatavilla?

Miten toimijat ja kauppa käyvät, jotka eivät ole pk-yrityksiä, saavat maantieteellistä sijaintia koskevat tiedot maissa, joissa kiinteistörekisterit ovat puutteellisia ja joissa viljelijöillä ei välttämättä ole henkilötodistuksia tai maan omistusoikeuden todistavia asiakirjoja? (PÄIVITETTY)

Viljelijät voivat kerätä maa-alueidensa maantieteellisen sijainnin riippumatta siitä, onko ne syötetty kiinteistörekisteriin vai ei, ja vaikka heillä ei olisi henkilötodistuksia tai maansa omistusoikeuden todistavia asiakirjoja. Jos viljelijät eivät ole toimijoiden suoria toimittajia tai itse toimijoita, heiltä ei tarvita mitään henkilötietoja, vaan riittää sen maapalstan maantieteellinen sijainti, jota on käytetty hyödykkeiden toimittamiseen EU:n markkinoille saattamista varten.

Maankäyttöoikeuksiin (asetuksen 2 artiklan 40 kohdan a alakohta) liittyvän laillisuusvaatimuksen osalta asetuksessa vaaditaan noudattamaan asiaa koskevia kansallisia lakeja. Jos viljelijät voivat laillisesti myydä tuotteitaan kansallisten lakien nojalla (kun kiinteistörekisteriä ei välttämättä ole ja joillakin viljelijöillä ei ehkä ole henkilötunnuksia), se tarkoittaisi myös, että toimijat (tai kauppa käyvät, jotka eivät ole pk-yrityksiä) täyttäisivät laillisuusvaatimuksen tehdessään hankintoja kyseisiltä viljelijöiltä. Jos kansallisessa lainsäädännössä ei vaadita maataloustuotteiden tuottamiseen ja niillä kaupankäyntiin maan omistusoikeuden todistavaa asiakirjaa, sitä ei vaadita myöskään tämän asetuksen nojalla. Toimijoiden (tai kauppa käyvien, jotka eivät ole pk-yrityksiä) pitäisi kuitenkin todentaa, että niiden toimitusketjuissa ei ole riskiä lainvastaisuudesta. Tämä tarkoittaa, että tuotantomaa sovellettavia asiaa koskevia lakeja noudatetaan.

Toimijat (tai kauppa käyvät, jotka eivät ole pk-yrityksiä) käyttävät jo nyt useita erilaisia keinoja kerätä tietoa laillisuudesta (ja maantieteellisestä sijainnista): jotkut turvautuvat toimittajansa suoraan kartoittamiseen ja toiset käyttävät välittäjiä, kuten osuuskuntia, sertifiointielimiä, kansallisia jäljitettävyyssjärjestelmiä tai muita yrityksiä. Toimijat (tai kauppa käyvät, jotka eivät ole pk-yrityksiä) ovat lain nojalla vastuussa sen varmistamisesta, että maantieteellistä sijaintia ja laillisuutta koskevat tiedot ovat oikein riippumatta siitä, mitä keinoja tai välittäjiä ne käyttävät tietojen keräämiseen.

1.11. Voiko toimija käyttää tuottajan maantieteellistä sijaintia koskevia tietoja?

Kyllä, mutta toimija on itse lopulta vastuussa niiden tarkkuudesta, ei tiedot antava tuottaja. Asetusta ei sovelleta tuottajiin, jotka eivät suoraan saata tuotteita Euroopan unionin markkinoille (eivätkä siten kuulu toimijoiden ja kauppa käyvien määritelmään).

Tällaisessa tapauksessa toimijan on varmistettava, että alue, joilla asianomainen hyödyke tuotettiin, on kartoitettu oikein ja että maantieteellinen sijainti vastaa kyseistä maa-alueita. Toimijan käytössä oleviin toimenpiteisiin kuuluu muun muassa toimittajien ja erityisesti pienviljelijöiden tukeminen tämän asetuksen vaatimusten täyttämiseksi valmiuksien vahvistamisen ja muiden investointien avulla.

1.12. Pitäisikö toimijoiden todentaa maantieteellinen sijainti? (PÄIVITETTY)

Toimijoiden on **todennettava ja pystyttävä todistamaan, että maantieteellinen sijainti on oikein.**

Maantieteellistä sijaintia koskevien tietojen todenmukaisuuden ja tarkkuuden varmistaminen on olennainen osa vastuita, jotka toimijoiden on täytettävä. Väärien tietojen antaminen maantieteellisestä sijainnista rikkoisi toimijoiden asetuksen mukaisia velvollisuuksia.

1.13. Pitäisikö asianmukaisen huolellisuuden menettely toistaa samalta maalta peräisin olevien tuotteiden osalta? (PÄIVITETTY)

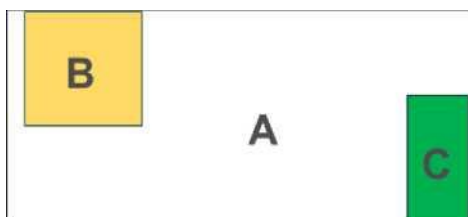
Velvollisuus antaa maantieteellistä sijaintia koskevia tietoja DD-vakuutuksessa tietojärjestelmän kautta liittyy kuhunkin asianomaiseen tuotteeseen. Toimijoiden (tai kauppaa käyvien, jotka eivät ole pk-yrityksiä) on näin ollen annettava nämä tiedot joka kerta, kun ne aikovat saattaa asianomaisen tuotteen EU:n markkinoille, asettaa sen saataville EU:n markkinoilla tai viedä sen. Asianmukaisen huolellisuuden menettely on toistettava (eli päivitettävä) jokaisen asianomaisen tuotteen kohdalla, ja tämä koskee myös vastaavien maantieteellisten koordinaattien antamista. **Tarvittavat tiedot voidaan toimittaa viittaamalla aiempaan DD-vakuutukseen**, kun on ensin varmistettu, että toimitusketjun alkupäässä on noudatettu asianmukaista huolellisuutta (ks. usein kysytyjen kysymysten kohta 3.4).

1.14. Voiko monikulmio kattaa useita maa-alueita?

Monikulmioita on tarkoitus käyttää kuvaamaan niiden maa-alueiden sijaintia, joilla hyödyke on tuotettu. **Kunkin monikulmion pitäisi viitata yhteen maa-alueeseen riippumatta siitä, ovatko maa-alueet vierekkäin vai eivät.** Jos asianomaisia tuotteita valmistetaan useilta maa-alueilta peräisin olevista hyödykkeistä, yhdessä asianmukaista huolellisuutta koskevassa vakuutuksessa on esitettävä useita monikulmioita. Monikulmiota ei voida käyttää jäljittämään sellaisen maapalstan sijaintia, joka voisi sisältää maa-alueita vain jossakin sen osissa.

1.15. Entä jos asianomaista hyödykettä tuotetaan maa-alueella, joka sijaitsee yhdellä ja samalla kiinteistöllä, johon kuuluu myös muita maa-alueita?

Tilannetta voidaan kuvata parhaiten seuraavalla kuvalla.

A -> Yksi ja sama kiinteistö

B -> Maa-alue, jolla asianomaista hyödykettä (esim. soijaa) tuotetaan

C -> Metsäkadon kohteena ollut alue

i) Jos asianomaista hyödykettä (esimerkissä soijaa) tuotetaan alueella B, mikä maantieteellinen sijainti olisi annettava?

Maa-alueen määritelmän ("maapalsta, joka kuuluu [...] yhteen ja samaan kiinteistöön") perusteella toimijan olisi annettava vain sen maa-alueen maantieteellinen sijainti, jossa asianomaista hyödykettä tuotetaan (esimerkissä alue B).

ii) Entä jos metsäkato alueella C on lainmukaista ja tapahtunut aikarajan jälkeen?

- Jos alueella C ei tuoteta asianomaista hyödykettä, alueen C metsäkato ei vaikuta alueella B tuotetun soijan vaatimustenmukaisuuteen.
- Jos alueella C tuotetaan muuta asianomaista hyödykettä (esim. nautaeläimiä), nautaeläimet ovat vaatimustenvastaisia (metsäkatoa aiheuttavia), mutta alueen B soija on lähtökohtaisesti vaatimustenmukaista.
- Jos samaa hyödykettä (soijaa) tuotetaan alueilla B ja C, toimijan on saavutettava tilanne, jossa on merkityksettömän alhainen riski, ja otettava siinä erityisesti huomioon suuri riski sekoittumisesta yhdellä ja samalla kiinteistöllä (10 artiklan 2 kohdan j alakohhta).

111) Entä jos asetuksessa määritelty laittomuus vaikuttaa kiinteistön A oikeudelliseen asemaan (jos esimerkiksi alueella C on laitonta metsäkatoa)? Vaikuttaako se alueella B tuotettuun soijaan?

Alueella B tuotettu soija ei ole lainmukaista eikä sitten vaatimustenmukaista, koska tuotantoalueen (ei siis maa-alueen vaan koko kiinteistön 2 artiklan 40 alakohdan mukaisesti) oikeudellinen asema ei ole tuotantomaa asiaa koskevan lainsäädännön mukaista.

1.16. Pitäisikö monikulmiot ilmoittaa ympärysmittana?

Maa-alueen tietojen antamiseen ympärysmittana ei ole velvoitetta eikä mahdollisuutta. **Yli neljän hehtaarin suuruisten maa-alueiden** (joita käytetään muiden hyödykkeiden kuin nautaeläinten tuotantoon) maantieteellinen sijainti on annettava käyttäen monikulmioita (ei yhtä keskipistettä ja ympyrän kehää), joihin sisältyvät kunkin maa-alueen sijainnin kuvaavat riittävät leveys- ja pituusasteet.

1.17. Miten sekoittuneiden tavaroiden tuotantopaikka pitäisi ilmoittaa?

Toimijan on ilmoitettava kaikkien EU:hun tosiasiallisesti toimitettujen tavaroiden tuotantopaikka.

Jos esimerkiksi useista tuotantopaikoista peräisin olevat vaatimustenmukaiset tavarat sekoittuvat samassa säiliötornissa, pinossa, kasassa, säiliössä jne. ja sitten jotkin noista tavaroista saatetaan EU:n markkinoille:

- Ilmoitetun tuotantopaikan olisi **sisällettävä kaikkien niiden tavaroiden tuotantopaikka, jotka on pantu säiliötorniin siitä lähtien, kun se oli viimeksi tyhjä** (ja jotka voisivat siten mahdollisesti sisältyä toimitukseen)

- Jos säiliötorneja ei tyhjennetä määräajoin, toimijan pitäisi ilmoittaa kaikkien niiden tavaroiden tuotantopaikka, jotka on pantu säiliötorniin sellaiselta ajalta, jolla varmistetaan, että tuotantopaikaltaan tuntemattomat hyödykkeet eivät sekoitu prosessissa. Kun esimerkiksi osa säiliötorniin varastoiduista tavaroista noudetaan, tämä voitaisiin tehdä turvallisesti ilmoittamalla kaikkien niiden aiempien säiliötorniin pantujen tavaroiden maantieteellinen sijainti vähintään 200 prosenttiin asti säiliötornin tilavuudesta edellyttäen, että säiliötorni toimii FIFO-menetelmällä. Tätä toimintamallia sovelletaan pinoihin, säiliöihin jne. varastoituihin asianomaisiin hyödykkeisiin ja tuotteisiin ja kaikkeen jatkojalostukseen.
- Siiloon tulleen x tavaramäärän valmistuspaikan ilmoittaminen, missä x on EU:hun saatettu määrä, olisi vastoin asetuksen kieltoa saattaa unionin markkinoille alkuperältään tuntemattomia tuotteita

Tämä ei rajoita kohdassa 9 kuvattujen siirtymäsäännösten soveltamista.

1.18. Missä olosuhteissa toimijat voivat ilmoittaa asianmukaista huolellisuutta koskevassa vakuutuksessa useampia maa-alueita kuin ne, joita markkinoille saatetun tietyn hyödykkeen tuotanto tosiasiallisesti koski? Mitä seurauksia ”liiallisesta ilmoittamisesta” on?

Asetuksen pääajatuksena on edellyttää vastaavuutta markkinoille saatettujen hyödykkeiden/tuotteiden ja niiden maa-alueiden välillä, joissa ne on tosiasiallisesti tuotettu (asetus siis perustuu tiukan jäljitettävyyden periaatteeseen, jolloin toimijoiden on kerättävä tarkat maantieteelliset koordinaatit, jotka vastaavat tuotannon maa-alueita). Toimija voi kuitenkin tietyissä olosuhteissa antaa maantieteellisiä koordinaatteja suuremmasta ja rajatusta maa-alueiden määrästä kuin niistä, joilla hyödykkeet tuotettiin.

Toimijat saavat ilmoittaa ”liikaa” vain tilanteissa, joissa irtotavarana oleva hyödyke jäljitetään kokonaan maa-alueeseen eikä se ole sekoittunut alkuperältään tuntemattomiin tai vaatimustenvastaisiin hyödykkeisiin. Kun tällainen irtotavarana oleva hyödyke sekoittuu logistiikka- tai tuotantoprosessissa, esimerkiksi säiliötorneissa, kuljetusaluksissa tai tuotantolaitoksissa tuotantoprosessin aikana, toimija voi turvautua liialliseen ilmoittamiseen, jos ja kun vain osa kokonaisuudesta saatetaan markkinoille. Toimijoiden on hankittava mahdollisimman tarkat jäljitystiedot.

Jos toimija ilmoittaa ”liikaa” asianmukaista huolellisuutta koskevassa vakuutuksessa, toimija ottaa koko vastuun kaikkien niiden maa-alueiden vaatimustenmukaisuudesta, joiden maantieteellinen sijainti on annettu, riippumatta siitä, koskeeko lopulta markkinoille saatettujen hyödykkeiden/tuotteiden tuotanto kyseisiä maa-alueita. Jos yksi maa-alue, jonka maantieteellinen sijainti on ilmoitettu asianmukaista huolellisuutta koskevassa vakuutuksessa, on vaatimustenvastainen, kaikki maa-alueet, joiden maantieteellinen sijainti on ilmoitettu, ovat vaatimustenvastaisia. Näissä tapauksissa liikaa maa-alueita ilmoittavan toimijan on myös noudatettava asianmukaista huolellisuutta kaikkien metsäkatoasetuksen velvoitteiden mukaisesti kaikkien ilmoitettujen maa-alueiden (myös liiallisten) osalta. Sen on myös annettava todisteet siitä, että 1) vaatimustenvastaisuuden riski (metsäkadon aiheuttamattomuutta ja laillisuutta koskevan vaatimuksen osalta) on arvioitu metsäkatoasetuksen 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti kaikkien maa-alueiden osalta ja että 2)

toimija on tällaisessa arvioinnissa ottanut erityisesti huomioon metsäkatoasetuksen 10 artiklan i ja j alakohdan perusteet ja että 3) kyseinen riski on merkityksettömän alhainen kaikkien maa-alueiden osalta. Tarkemmin sanottuna toimijan on otettava riskin olemassaolo huomioon, jos asianomaisten tuotteiden yhdistäminen maa-alueisiin, joilla asianomaiset tuotteet tuotettiin, on vaikeaa metsäkatoasetuksen 10 artiklan 2 kohdan i alakohdan mukaisesti ja myös, jos riski asetuksen sääntöjen kiertämisestä tai sekoittumisesta alkuperältään tuntemattomiin asianomaisiin tuotteisiin ei ole merkityksettömän alhainen metsäkatoasetuksen 10 artiklan 2 kohdan j alakohdan mukaisesti. Toimijan on vähennettävä näitä riskejä merkityksettömän alhaiselle tasolle ennen kyseisten tuotteiden saattamista markkinoille tai niiden asettamista saataville markkinoille tai niiden vientiä.

Sanotun vaikuttamatta edellä mainittuihin tilanteisiin jäljitettävyysskäytännöt, joissa pyritään ilmoittamaan liikaa maa-alueita (esimerkiksi alueen tai maan laajuisesti), eivät yleisesti ottaen ole tämän asetuksen sääntöjen mukaisia. Tällaisten käytäntöjen vuoksi toimijat eivät pystyisi noudattamaan asianmukaista huolellisuutta koskevia keskeisiä velvoitteitaan, erityisesti sääntöjen kiertämisen riskin vähentämistä (eli asetuksen 8 artiklassa tarkoitettua asianmukaista huolellisuutta ei ole mahdollista noudattaa koko maan osalta). Se myös haittaisi EU:n jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten työtä ja vaikeuttaisi niiden 16 artiklassa tarkoitettujen tarkastusvelvoitteiden noudattamista (tai jopa tekisi siitä mahdotonta).

1.19. Miten väitteet voidaan käytännössä tarkastaa maantieteellisen sijainnin avulla? (PÄIVITETTY)

Miten maantieteellisen sijainnin avulla voidaan tarkastaa käytännössä, että väite siitä, että metsäkatoa ei ole, pitää paikkansa? Verrataanko siinä satelliittinavigointipaikannusta ja metsäkatokarttoja? Onko olemassa peruskarttoja metsäalueista tai alueista, joilla on tapahtunut metsäkatoa tai metsien tilan heikkenemistä? Miten se toimii, jos tiloista, viljelmistä tai käyttöoikeuksista ei ole saatavilla maantieteellistä sijaintia koskevia tietoja?

Toimijan vastuulla on kerätä niiden maa-alueiden maantieteelliset koordinaatit, joilla hyödykkeet tuotettiin. Jos toimija ei pysty keräämään kaikkien niiden maa-alueiden maantieteellistä sijaintia, joita on käytetty asianomaisen tuotteen valmistuksessa, sen ei pitäisi saattaa kyseistä tuotetta EU:n markkinoille eikä viedä sitä asetuksen 3 artiklan mukaisesti.

1.20. Toimijat (ja sellaiset kauppa käyvät, jotka eivät ole pk-yrityksiä) sekä valvontaviranomaiset voivat tarkistaa maantieteelliset koordinaatit satelliittikuvien tai karttojen avulla arvioidakseen, täyttävätkö tuotteet asetuksen vaatimuksen siitä, että metsäkatoa ei ole. Miten EU tarkastaa, että väite siitä, että metsäkatoa ei ole, on totta?

EU:n jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tehdä tarkastuksia, joilla vahvistetaan, että asianomaiset hyödykkeet ja tuotteet, jotka on saatettu EU:n markkinoille tai asetettu saataville EU:n markkinoilla tai viety tai jotka aiotaan saattaa EU:n markkinoille tai asettaa saataville EU:n markkinoilla tai viedä, ovat peräisin metsäkatoa aiheuttamattomilta maa-alueilta ja että ne on tuotettu laillisesti (asetuksen 16 artiklan mukaisesti). Tähän kuuluu asianmukaista huolellisuutta koskevien vakuutusten oikeellisuuden tarkastaminen sekä sen tarkastaminen, että toimijat ja kauppa käyvät noudattavat yleisesti asetuksen säännöksiä.

Asetuksen 18 ja 19 artiklassa on lisätietoa EU:n jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten

velvoitteiden laajuudesta.

1.21. Minkälaisia tarkastuksia EU:n jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä kolmansissa maissa, jos katsotaan, että tuote ei saata olla metsäkatoasetuksen mukainen?

Toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä kolmansissa maissa paikalla tehtäviä tarkastuksia asetuksen 18 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukaisesti kyseisten kolmansien maiden suostumuksella yhteistyössä niiden hallintoviranomaisten kanssa.

On huomattava, että asetuksessa ei vaadita EU:n jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia kuulemaan tuottavia maita, jos tuote arvioidaan ”mahdollisesti vaatimustenvastaiseksi” tai ”vaatimustenvastaiseksi”.

1.22. Käyttävätkö toimivaltaiset viranomaiset asetuksen määritelmiä?

EU:n jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset **käyttävät** tämän asetuksen täytäntöönpanossa asetuksen **2 artiklassa tarkoitettuja määritelmiä**.

Asetus on EU:ssa sitova säädös. Sitä on sovellettava kokonaisuudessaan yhdenmukaisesti kaikissa 27:ssä EU:n jäsenvaltiossa.

1.23. Mitä toimitusketjun jäljitettävyyys tarkoittaa? (PÄIVITETTY)

Tiedot, asiakirjat ja data, jotka toimijoiden ja soveltuvien kauppaa käyvien, jotka eivät ole pk-yrityksiä, on kerättävä ja säilytettävä viiden vuoden ajan osoittaakseen asetuksen noudattamisen, luetellaan asetuksen 9 artiklassa ja liitteessä II sekä 2 artiklan 28 kohdassa maantieteelliseen sijaintiin liittyvien tietojen osalta.

Toimijoiden olisi noudatettava asianmukaista huolellisuutta kunkin toimittajan toimittamien kaikkien asianomaisten tuotteiden osalta. Niiden olisi siksi otettava käyttöön asianmukaisen huolellisuuden järjestelmä, joka sisältää asetuksen 9 artiklassa esitettyjen vaatimusten täyttämiseen tarvittavien tietojen, datan ja asiakirjojen keräämisen, 10 artiklassa kuvatut riskinarviointitoimenpiteet ja 11 artiklassa tarkoitetut riskejä vähentävät toimenpiteet. Asianmukaisen huolellisuuden järjestelmien, raportoinnin ja tietojen kirjaamisen käyttöönottoa ja ylläpitoa koskevat vaatimukset luetellaan asetuksen 12 artiklassa. Toimijoiden on annettava kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että asianmukaista huolellisuutta on noudatettu ja että riskiä ei ole havaittu lainkaan tai että havaittu riski on merkityksettömän alhainen, tiedoksi toimitusketjun loppupään toimijoille ja kauppaa käyville metsäkatoasetuksen 4 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

Tällaisia tietoja saavat toimitusketjun loppupään toimijat ja kauppaa käyvät voivat pitää saamiaan tietoja oman asianmukaisen huolellisuutensa perustana, mutta se, että arvoketjussa ylempänä sijaitseva toinen toimija tai kauppaa käyvä on noudattanut asianmukaista huolellisuutta, ei missään tapauksessa vapauta niitä niiden velvoitteista. Lue lisää muiden kuin pk-yrityksiin kuuluvien toimitusketjun loppupään toimijoiden ja kauppaa käyvien velvollisuuksista usein kysyttyjen kysymysten kohdasta 3.4.

Toimijoiden ja kauppaa käyvien, jotka eivät ole pk-yrityksiä, on varmistettava, että jäljitettävyyttä koskevat tiedot, jotka ne toimittavat jäsenvaltion täytäntöönpanon valvontaviranomaisille tietojärjestelmään toimitetussa asianmukaista huolellisuutta

koskevassa vakuutuksessa, ovat oikein.

Tietojärjestelmä kehittyy ja toimii asiaankuuluvien tietosuojasäännösten mukaisesti. Lisäksi **järjestelmä varustetaan turvatoimenpiteillä, joilla varmistetaan jaettujen tietojen eheys ja luottamuksellisuus.**

1.24. Miten jäljitettävyys toimii useista maista peräisin olevien tuotteiden osalta?

Toimijoiden ja kauppaa käyvien, jotka eivät ole pk-yrityksiä, on varmistettava, että vaaditut jäljitettävyttä koskevat tiedot, jotka ne toimittavat jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, ovat oikein **riippumatta niiden toimitusketjujen pituudesta tai monimutkaisuudesta.**

Jäljitettävyttä koskevia tietoja voidaan lisätä toimitusketjun varrella. Esimerkiksi useiden maiden useilta sadoilta maa-alueilta hankitun soijan suureen irtotavarakuljetukseen olisi liitettävä asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus, joka sisältää kaikki asiaankuuluvat tuotantomaat ja maantieteellistä sijaintia koskevat tiedot joka ainoasta kaikkien näiden maiden maa-alueesta, joka on ollut osallisena kuljetettavissa tavaroissa.

1.25. Mikä on ”tuotantopäivä tai -ajanjakso”? (PÄIVITETTY)

Toimijoiden on kerättävä tietoa tuotantopäivästä tai -ajanjaksosta asetuksen 9 artiklassa esitettyjen veloitteiden mukaisesti. Näitä tietoja tarvitaan selvittämään, onko asianomainen tuote metsäkatoa aiheuttamaton. Siksi se koskee asetuksen soveltamisalaan kuuluvia hyödykkeitä, jotka on saatettu EU:n markkinoille, tai hyödykkeitä, joita käytetään asetuksen soveltamisalaan kuuluvien asianomaisten tuotteiden tuotantoon.

Muiden hyödykkeiden kuin nautaeläinten tuotantopäivä tarkoittaa hyödykkeiden korjauspäivää ja tuotantoajanjakso tarkoittaa tuotantoprosessin jaksoa/kestoa (esimerkiksi puutavaran ”tuotantoajanjakso” tarkoittaisi asianomaisten korjuutoimien kestoa). Sekä tuotantopäivän että tuotantoajanjakson pitäisi liittyä nimettyihin maa-alueisiin.

Jos tarkempia tietoja ei tuotannon erityispiirteiden vuoksi ole saatavilla, voidaan käyttää satokautta ja/tai sadonkorjuukautta.

Hyödykkeeseen ”nautaeläimet” kuuluvien asianomaisten tuotteiden tuotantoajanjakso tarkoittaa eläinten elinaikaa nautaeläimen syntymästä sen teurastamiseen asti. Jos eläviä nautaeläimiä (HS-koodi 0102 21, 0102 29) saatetaan EU:n markkinoille (esim. tuomalla tai lehmän syntymän jälkeisellä ensimyyntillä EU:ssa), kaikki maantieteelliset sijainnit ensimmäiseen EU:n markkinoille saattamiseen asti on kerättävä ja toimitettava asianmukaista huolellisuutta koskevassa vakuutuksessa. Jos elävät nautaeläimet sittemmin asetetaan saataville EU:n markkinoilla, kauppaa käyvien, jotka eivät ole pk-yrityksiä, on kerättävä ja lisättävä kaikki niiden tilojen täydentävät maantieteelliset sijainnit, joilla nautaeläimiä on pidetty ensimmäisen EU:n markkinoille saattamisen jälkeen (ks. asetuksen 9 artiklan 1 kohdan d alakohta). Kauppaa käyvien, jotka ovat pk-yrityksiä, ei tarvitse lisätä maantieteellisiä sijaintejaan eikä toimittaa uutta asianmukaista huolellisuutta koskevaa vakuutusta, mutta niiden olisi säilytettävä vähintään viiden vuoden ajan tiedot asianomaisista tuotteista, jotka ne aikovat asettaa saataville markkinoilla, 5 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

On huomattava, että asetuksen 1 artiklan 2 kohdan mukaan ja 2 artiklan 14 kohdan ”*tuotetun*”

määritelmän mukaisesti metsäkatoasetusta ei sovelleta nautaeläimiin eikä nautaeläimistä johdettuihin tuotteisiin, jos nautaeläin on syntynyt ennen asetuksen voimaantuloa eli ennen 29. kesäkuuta 2023.

1.26. Miten jäljitettävyys toimii nautaeläinten osalta? (PÄIVITETTY)

**Riittääkö, että annetaan sen maa-alueen maantieteellinen sijainti, jolla vasikka syntyi?
Joitakin nautaeläimiä on voitu siirtää yhteen tai useampaan paikkaan ennen teurastamista.**

Nautaeläintuotteita EU:n markkinoille saattavien toimijoiden (tai kauppaa käyvien, jotka eivät ole pk-yrityksiä) on annettava kaikkien niiden tilojen maantieteellinen sijainti tai viitattava kaikkien niiden tilojen maantieteelliset sijainnit sisältävään DD-vakuutukseen, jotka liittyvät nautaeläinten kasvattamiseen, mukaan lukien syntymäpaikka, tilat, joilla niitä ruokittiin, laidunmaat ja teurastamot (mutta kustakin näistä ”tiloista” tarvitaan vain yhtä leveysastetta ja yhtä pituusastetta vastaava maantieteellinen sijainti, ei monikulmioita).

1.26.1 Miten toimijoiden olisi täytettävä ”karjan rehuun” liittyvät velvoitteet? (UUSI)

Asetuksen johdanto-osan kappaleen 39 mukaan toimijoiden, jotka saattavat markkinoille, asettavat saataville tai vievät maasta nautakarjaa käyttäen valmistettuja asianomaisia tuotteita, olisi varmistettava osana asianmukaista huolellisuutta koskevaa järjestelmäänsä, että karjan ruokinnassa käytetty rehu ei aiheuta metsäkatoa. Itse rehusta ei kuitenkaan pitäisi vaatia maantieteellistä sijaintitietoa.

Kun otetaan huomioon, että metsäkatoasetuksessa asetetaan vaatimuksia asianomaisille tuotteille, karjan rehu katsotaan oleelliseksi metsäkatoasetuksen mukaan vain, jos kyseinen rehu on asianomainen tuote ruokintahetkellä (esim. HS-koodi 1208 10 – soijapapujauho).

Liitteessä I lueteltua rehua koskeva DD-vakuutus on toimitettava ainoastaan, kun se saatetaan markkinoille tai asetetaan saataville markkinoilla tai viedään markkinoilta omana tuotteenaan.

Jos karjan ruokintaan käytettyyn rehuun on jo sovellettu asianmukaista huolellisuutta toimitusketjun aiemmassa vaiheessa, nautaeläinten ja niistä johdettujen tuotteiden osalta asianmukaisen huolellisuuden menettely voi sisältää asiaankuuluvia laskuja, asianmukaisten DD-vakuutusten viitenumeroita tai muita asiaankuuluvia asiakirjoja todisteena siitä, että rehu on metsäkatovapaata. Toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää todistusaineistoa tarkastuksen aikana, jos ne saavat tai niiden tietoon tulee asiaankuuluvia tietoja, mukaan lukien kolmansien osapuolten esittämiin perusteltuihin huolenaiheisiin perustuvat tiedot, joiden mukaan on olemassa vaara, että rehu ei täytä metsäkatoasetuksen vaatimuksia. Todisteiden olisi katettava eläinten elinkaari mutta kuitenkin enintään viiden vuoden jakso.

1.27. Entä jos toimitusketjun alkupään toimijat eivät anna vaadittuja tietoja? (PÄIVITETTY)

Jos hyödykkeen EU:n markkinoille saattava tai saataville asettava tai hyödykkeen EU:n markkinoilta viedä toimija tai kauppaa käyvä ei pysty hankkimaan asetuksessa vaadittuja tietoja toimittajiltaan, sen on pidättäydyttävä saattamasta asianomaisia tuotteita EU:n markkinoille, asettamasta niitä saataville tai viemästä niitä EU:sta, koska se johtaisi asetuksen rikkomiseen.

1.28. Pitäisikö maasta antaa koordinaatit alhaisen riskin maissa?

Maantieteellisen sijaintiin perustuvaa jäljitettävyyttä koskevaan vaatimukseen **ei tehdä poikkeusta**. Toimijoiden on myös arvioitava asianomaisen toimitusketjun monimutkaisuus ja riski asetuksen sääntöjen kiertämisestä ja riski sekoittumisesta alkuperältään tuntemattomiin tuotteisiin tai alkuperältään suuririskisten tai keskimääräisen riskin maiden tai maiden osien tuotteisiin (asetuksen 13 artikla). Jos toimija saa tai sen tietoon tulee merkityksellisiä tietoja, jotka viittaavat riskiin siitä, että asianomaiset tuotteet eivät ole asetuksen mukaisia tai että asetusta kierretään, toimijan on täytettävä kaikki asetuksen 10 ja 11 artiklan mukaiset velvoitteet ja välittömästi toimitettava kaikki asiaa koskevat tiedot toimivaltaiselle viranomaiselle.

1.29. Sovelletaanko laillisuutta koskevaa vaatimusta metsäkatoa aiheuttamattomaan maahan?

Asianomaisia hyödykkeitä ei voida asettaa saataville EU:n markkinoilla tai viedä EU:sta, ellei niitä ole tuotettu tuotantomaaan asiaa koskevan lainsäädännön mukaisesti asetuksen 3 artiklan b kohdan mukaisesti (niin sanottu laillisuusvaatimus).

Asetuksen 3 artiklan vaatimukset ovat kumulatiivisia, mikä tarkoittaa, että ne kaikki on täytettävä: 1) **laillisuusvaatimus (3 artiklan b alakohta)**, 2) **metsäkadon aiheuttamattomuutta koskeva vaatimus** (3 artiklan a alakohta) ja 3) **vaatimus siitä, että hyödykkeistä tai tuotteista on annettu asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus** 3 artiklan c alakohta).

1.29.1. Missä tapauksissa lainsäädäntöä voidaan pitää oleellisena, vaikka se ei liittyisikään metsäkatoasetuksen tavoitteisiin metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen pysäyttämiseksi? (UUSI)

Metsäkatoasetuksen 2 artiklan 40 kohdan määritelmän mukaan lainsäädäntö on oleellinen, jos se koskee tuotantoalueen oikeudellista asemaa. Tämä tarkoittaa tilannetta, jossa lainsäädännöllä on erityinen vaikutus sen alueen oikeudelliseen asemaan, jolla hyödykkeet on tuotettu.

Metsäkatoasetuksen 2 artiklan 40 kohdassa täsmennetään lisäksi, että tähän voi kuulua muun muassa kauppa- ja tullilainsäädäntö. Lait, jotka eivät luonteensa vuoksi koske tuotantoalueen oikeudellista asemaa, voivat olla oleellisia myös silloin, kun ne koskevat nimenomaan kyseisiä maatalous- tai puuntuotannon aloja. Näin voi olla esimerkiksi silloin, kun tietyt maa- tai metsätalouteen liittyvät asiakirjat on esitettävä tullissa tai osana tuotantomaaan kauppalainsäädäntöä.

1.29.2. Hyödyke korjataan maassa A ja kuljetetaan maahan B jatkojalostukseen (esim. A:sta peräisin olevista kaakaopavuista valmistetaan kaakaojauhetta B:ssä), ennen kuin kaakaojauhe saatetaan EU:n markkinoille maassa C. Minkä maan lainsäädäntö on oleellinen? (UUSI)

Tässä esimerkissä maa A on tuotantomaa, joten laillisuusvaatimus kattaa vain maassa A sovellettavat lait.

1.30. Onko EU:n ulkopuolisille maille oikeudellisia velvoitteita?

EU:n ulkopuolisiin maihin ei sovelleta oikeudellisia velvoitteita. Tässä asetuksessa asetetaan

velvoitteita toimijoille ja kauppaa käyville (asetuksen 2 luvun määritelmän mukaan) sekä EU:n jäsenvaltioille ja niiden toimivaltaisille viranomaisille (ks. asetuksen 3 luku).

Monet maailman maat ovat kuitenkin ryhtyneet toimiin edistääkseen metsäkatoa aiheuttamattomia toimitusketjuja ja vahvistaakseen asianomaisia hyödykkeitä koskevia julkisia jäljitettävyyssjärjestelmiä jne. Siten ne helpottavat tämän asetuksen piiriin kuuluvien yritysten tehtäviä. Tämä on myönteistä, koska tällaiset kehitysvaiheet voivat auttaa merkittävästi toimijoita ja kauppaa käyviä noudattamaan velvoitteitaan.

1.31. Miten tuottajat voivat jakaa maantieteellistä sijaintia koskevia tietoja, kun tietyt valtiot kieltävät näiden tietojen jakamisen? (PÄIVITETTY)

Yksi tämän asetuksen mukaisista keskeisistä vaatimuksista toimijoille on se, että niiden on kerättävä tiedot niiden maa-alueiden maantieteellisestä sijainnista, joilla EU:n markkinoille saatetut tai EU:n markkinoilta viedyt hyödykkeet ja tuotteet on tuotettu (asetuksen 9 artiklan 1 kohdan d alakohta). Toimijat eivät voi vedota siihen, että kansallisissa laeissa kielletään kyseisten (julkisten) tietojen jakaminen toimijoille ja kauppaa käyville, jotta ne vapautettaisiin velvoitteesta kerätä tiedot ja ladata ne tietojärjestelmään. Toimijoiden on toimitettava maantieteelliset sijaintitiedot osana velvoitteitaan. Muussa tapauksessa aiempaan DD-vakuutukseen viitatessaan toimijat ja kauppaa käyvät eivät pysty noudattamaan 8 artiklan mukaisia asianmukaista huolellisuutta koskevia vaatimuksia eivätkä siten saattaa asianomaisia tuotteita EU:n markkinoille, asettaa niitä saataville EU:n markkinoilla tai viedä niitä EU:n markkinoilta.

ooo

2. Soveltamisala

2.1. Mitkä tuotteet kuuluvat asetuksen soveltamisalaan?

Asetusta sovelletaan vain liitteessä I lueteltuihin tuotteisiin. Tuotteiden, jotka eivät sisälly liitteeseen I, ei tarvitse täyttää asetuksen vaatimuksia, vaikka ne sisältävät asetuksen soveltamisalaan kuuluvia asianomaisia hyödykkeitä. Esimerkiksi saippua ei kuulu asetuksen soveltamisalaan, vaikka se sisältää palmuöljyä.

Samoin tuotteiden, joiden HS-koodi ei sisälly liitteeseen I mutta jotka voivat sisältää hyödykkeitä tai osia, jotka on johdettu asetuksen soveltamisalaan kuuluvista hyödykkeistä – kuten autot, joissa on nahkaistuimet tai luonnonkumista valmistetut renkaat – ei tarvitse täyttää asetuksen vaatimuksia.

Huom. Asetuksessa säädetään, että komissio voi muuttaa asianomaisten tuotteiden luetteloa ja tuotekuvauksia delegoidulla säädöksellä. Komissio myös arvioi, onko tarpeen ja mahdollista antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotus asetuksen soveltamisalan laajentamisesta kattamaan uusia hyödykkeitä. Se perustuu arviointiin asianomaisten hyödykkeiden vaikutuksesta metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen. Hyödykkeiden soveltamisalan ensimmäinen uudelleentarkastelu on määrä tehdä kahden vuoden kuluessa

asetuksen voimaantulosta.

2.2. Entä luetellut tuotteet, jotka eivät sisällä lueteltuja hyödykkeitä? (PÄIVITETTY)

	... valmistettu liitteen I vastaavassa vasemmassa sarakkeessa luetellusta hyödykkeestä	... <u>ei</u> valmistettu liitteen I vastaavassa vasemmassa sarakkeessa luetellusta hyödykkeestä
Asianomainen tuote, lueteltu liitteessä I...	Metsäkatoasetusta sovelletaan	Metsäkatoasetusta <u>ei</u> sovelleta
Muu tuote, <u>ei</u> lueteltu liitteessä I...	Metsäkatoasetusta <u>ei</u> sovelleta	Metsäkatoasetusta <u>ei</u> sovelleta

Liitteeseen I sisältyvät tuotteet, jotka eivät sisällä liitteen I vastaavassa vasemmassa sarakkeessa lueteltuja hyödykkeitä tai joita ei ole valmistettu niistä, eivät kuulu asetuksen soveltamisalaan.

Liitteessä I tuotteiden **HS-koodia edeltävä ”ex”** tarkoittaa, että liitteessä kuvattu tuote on niin sanotusti irrotettu kaikista tuotteista, jotka voidaan luokitella HS-koodiin. Esimerkiksi koodi 9401 voi sisältää muista raaka-aineista kuin puusta valmistettuja istuimia, mutta asetuksen vaatimuksia sovelletaan vain puisiin istuimiin. Vastaavasti HS-koodi 0201 kattaa ”**nautaeläinten** lihan, tuoreen tai jähdytetyn”, kun taas asetuksen liitteessä I oleva ex 0201 kattaa vain ”**naudanlihan**, tuoreen tai jähdytetyn”, mikä tarkoittaa Bos-suvun ja sen alasukujen Bos, Bibos, Novibos ja Poephagus nautaeläimiä, mutta biisonin (Bison-suku) tai puhvelin (Syncerus-suku) liha **ei** kuulu asetuksen soveltamisalaan.

Jos asianomainen tuote, esimerkiksi ”ex 4011 Uudet pneumaattiset ulkorenkaat, kumia” on valmistettu teko- ja luonnonkumin yhdistelmästä, toimijan (tai kauppa käyvän, joka ei ole pk-yritys) on noudatettava asianmukaista huolellisuutta vain luonnonkumia olevan ainesosan osalta.

2.3. Sovelletaanko asetusta määrästä tai arvosta riippumatta?

Asianomaisen hyödykkeen tai asianomaisen tuotteen määrälle tai arvolle ei ole kynnysarvoa, jonka alittuessa asetusta ei sovellettaisi. Tämä koskee myös jalostettuja tuotteita.

Toimijoihin ja kauppa käyviin, jotka saattavat liitteeseen I sisältyvän asianomaisen tuotteen EU:n markkinoille, asettavat sen saataville EU:n markkinoilla tai vievät sen, sovelletaan asetuksen velvoitteita riippumatta tuotteen määrästä.

2.4. Entä EU:ssa tuotetut hyödykkeet? (PÄIVITETTY)

EU:ssa tuotettuihin hyödykkeisiin **sovelletaan samoja vaatimuksia kuin EU:n ulkopuolella tuotettuihin hyödykkeisiin**. Asetusta sovelletaan liitteessä I lueteltuihin tuotteisiin riippumatta siitä, onko ne tuotettu tai valmistettu EU:ssa vai tuotu EU:hun.

Jos esimerkiksi EU:ssa sijaitseva yritys valmistaa suklaata (koodi 1806, joka sisältyy liitteeseen I), se katsotaan toimitusketjussa alempana sijaitseväksi toimijaksi, johon sovelletaan asetuksen velvoitteita, vaikka suklaassa käytetty kaakaojauhe on jo saatettu EU:n markkinoille ja se on täyttänyt asianmukaista huolellisuutta koskevat vaatimukset (ks. myös toimitusketjussa alempana sijaitsevien toimijoiden osalta usein kysyttyjen kysymysten kohdat 3.4 ja 3.5).

2.5. Miten asetusta sovelletaan pakkauksissa käytettävään puuhun? (PÄIVITETTY)

Jos tuottaja esimerkiksi myy pakkausta, kuten lavoja, valmistajille (suojaamaan lopputuotetta eikä kuluttajille myytäväksi lopputuotteeksi), **liitteessä I oleva teksti ”lukuun ottamatta pakkausmateriaaleja, joita käytetään yksinomaan toisen markkinoille saatetun tuotteen tukemisessa, suojaamisessa tai kantamisessa”** olisi ymmärrettävä seuraavasti:

Jos mikä tahansa kyseisistä pakkauksista saatetaan EU:n markkinoille tai viedään omana tuotteenaan (eli erillisenä pakkauksena) eikä toisen tuotteen pakkauksena, se kuuluu asetuksen soveltamisalaan, jolloin asianmukaista huolellisuutta koskevia vaatimuksia sovelletaan.

Jos pakkausta käytetään HS-koodin 4415 tai toisen HS-koodin (esim. HS 48) luokituksen mukaisesti toisen tuotteen ”tukemisessa, suojaamisessa tai kantamisessa”, se ei kuulu asetuksen soveltamisalaan.

Pakkausmateriaalit, joita käytetään yksinomaan pakkausmateriaalina tukemaan, suojaamaan tai kantamaan toista EU:n markkinoille saatettua tuotetta, eivät ole asetuksen liitteessä I tarkoitettu asianomainen tuote riippumatta siitä, mihin HS-koodiin ne kuuluvat. Sillä ei ole väliä, luetellaanko pakkausmateriaali laskulla yhdessä kuljetettavan tuotteen kanssa. Määrävä tekijä on se, luokiteltaisiinko pakkaus yhdessä vai erikseen tuonti- tai vientitilanteessa (ks. yhdistetyn nimikkeistön yleisten tulkintasääntöjen sääntö 5b). Säännön 5b mukaan pakkausmateriaalit ja pakkaukset, jotka esitetään yhdessä niiden sisältämien tavaroiden kanssa, luokitellaan tavaroiden kanssa, jos niitä käytetään tavanomaisesti kyseisten tavaroiden pakkaamiseen. Jos pakkaus luokitellaan tai luokiteltaisiin yhdessä kuljetettavan tuotteen kanssa, sitä voidaan pitää yksinomaan pakkausmateriaalina, jota käytetään tukemaan, suojaamaan tai kantamaan toista EU:n markkinoille saatettua tai saataville asetettua tai EU:n alueelta vietyä tuotetta.

Komission antamassa ehdotuksessa delegoiduksi säädökseksi esitetään, että myös käyttöohjeet, esitteet, luettelot, markkinointimateriaalit ja muiden tuotteiden mukana olevat etiketit kuuluvat tämän poikkeuksen piiriin, ellei niitä saateta markkinoille tai aseteta saataville markkinoilla tai viedä markkinoilta omina tuotteinaan.

2.6. Katsottaisiinko se, että vähittäismyyjä palauttaa asianomaisen tyhjän pakkauksen sen toimittajalle, ”asettamiseksi saataville EU:n markkinoille”, kun kyseinen pakkaus oli saatettu EU:n markkinoille omana tuotteenaan (eli erillisenä pakkauksena) ennen palauttamista? (PÄIVITETTY)

Mikäli kyseinen pakkaus, kuten lava, on saatettu markkinoille tai asetettu saataville markkinoilla tai viety omana tuotteenaan (eli erillisenä pakkauksena) eikä toisen tuotteen pakkauksena, se kuuluu asetuksen soveltamisalaan ja siksi sovelletaan asiaa koskevia asianmukaista huolellisuutta koskevia vaatimuksia (ks. kysymys edellä). Tätä pitäisi soveltaa, mikäli kyseistä pakkausta käytetään kaupallisiin tarkoituksiin omana tuotteenaan.

Silloin, kun kyseisestä pakkauksesta tulee pakkausmateriaalia, jota käytetään yksinomaan pakkausmateriaalina tuotteen tukemisessa, suojaamisessa tai kantamisessa, silloin se ei kuitenkaan kuulu asetuksen soveltamisalaan. Tämä tarkoittaa, että käytetyn pakkausmateriaalin myyminen tai vuokraaminen muille yrityksille ei kuulu metsäkatoasetuksen soveltamisalaan. Asetus ei myöskään koske tyhjää pakkausmateriaalia, jota on jo käytetty ensimmäisen kerran toisen tuotteen tukemiseen, suojaamiseen tai kantamiseen, esimerkiksi silloin, kun sitä käytetään suljetussa vaihtojärjestelmässä (eli esimerkiksi kuormalavoja siirretään yritykseltä toiselle uudelleen käytettäväksi kuljetuksessa). Lisätietoja tuotteiden vuokraamisesta on usein kysyttyjen kysymysten kohdassa 2.14.

Jos pakkaus, jota on jo käytetty toisen tuotteen tukemiseen, suojaamiseen tai kantamiseen, korjataan ja myydään, sen on oltava metsäkatoasetuksen vaatimusten mukainen vain korjauksessa käytettyjen uusien tuotteiden osalta (esim. kuormalava, joka korjataan muilla kuin kierrätetyillä puuosilla). Tämä tarkoittaa, että esimerkissä kuormalavasta on toimitettava uusi DD-vakuutus, mutta vain uudet puuosat kuuluvat asianmukaisen huolellisuuden menettelyn piiriin.

2.7. Kuuluuko EU:n markkinoilla asianomaisilla käytetyillä tuotteilla käytävä kauppa asetuksen soveltamisalaan?

Käytettyihin tuotteisiin, joiden elinkaari on päättynyt ja jotka muutoin käsiteltäisiin jätteenä (ks. johdanto-osan 40 kappale ja liite I), ei sovelleta tämän asetuksen velvoitteita.

2.8. Kuuluuko kierrätyspaperi/-pahvi asetuksen soveltamisalaan?

Useimmat kierrätetyt paperi-/pahvituotteet sisältävät pienen osuuden ensiömassaa tai tuotantojätteestä kierrätettyä paperia (esimerkiksi pahvilaatikkojen tuotannosta peräisin olevia poisheitettyä jättepahveja) kuitujen vahvistamista varten.

Liitteessä I todetaan, että **asetusta ei sovelleta tavaroihin, jos ne valmistetaan kokonaisuudessaan elinkaarensa päättäneestä materiaalista ja jos ne muuten olisi poistettu käytöstä** direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 1 kohdassa mainittuna **jätteenä**. Kierrätysmateriaaliin ei siis sovelleta asetuksen mukaisia velvoitteita.

Sitä vastoin, **jos tuote sisältää kierrättämätöntä materiaalia, silloin siihen sovelletaan asetuksen vaatimuksia**, ja kierrättämätön materiaali on jäljitettävä alkuperämaa-alueeseen maantieteellisen sijainnin avulla.

Liitteessä I myös selvennetään, että asetusta sovelletaan yleisesti ottaen valmistusprosessin sivutuotteisiin. Kun kyse on paperista/pahvista, joka muodostaa keräystuotteen (jätetuotteen), kyseinen paperi ja pahvi vapautetaan soveltamisalasta liitteen I mukaisesti (ks. yhdistetyn nimikkeistön 47 ja 48 luku).

2.8.1 Sovelletaanko asetusta ulkorenkaisiin tai pinnoitettujen renkaiden runkoihin? (UUSI)

Komission antamassa ehdotuksessa delegoiduksi säädökseksi esitetään, että käytetyt ulkorenkaat ja rungot (joita käytetään yleensä renkaiden pinnoituksessa) eivät kuulu asetuksen soveltamisalaan, kun taas pinnoitetut renkaat kuuluvat asetuksen soveltamisalaan vain niiden uusien luonnonkumiosien, kuten kulutuspinnan, osalta, jotka on kiinnitetty runkoihin ja

ulkorenkaisuun.

2.9. Mitä CN- ja HS-koodit ovat ja miten niitä pitäisi käyttää? Mistä löydän lisätietoja sovellettavista Taric-toimenpiteistä? (PÄIVITETTY)

Harmonisoitua tavarankuvaus- ja -koodausjärjestelmää koskevalla yleissopimuksella säädelty nimikkeistö, jota tavallisesti sanotaan **HS-nimikkeistöksi**, on monikäyttöinen kansainvälinen nimikkeistö, joka on laadittu Maailman tullijärjestön johdolla. Nimikkeistössä annetaan kuusinumeroisia koodeja tavaroiden luokittelemista varten, ja sitä sovelletaan koko maailmassa. Maat/alueet voivat tarkentaa luokittelua lisäämällä HS-nimikkeistön yleismaailmallisiin kuusinumeroisiin koodeihin lisänumeroita.

Euroopan unionin **yhdistetty nimikkeistö (CN-koodi)** on kahdeksannumeroinen tavarakoodi, jossa jaetaan maailmanlaajuinen HS-nimikkeistö edelleen tarkempaan tavaraluokkiin Euroopan yhteisön tarpeiden täyttämiseksi.

Tavaroiden ilmoittaminen EU:hun tuotaviksi tai EU:sta vietäväksi sekä EU:n sisäiset kauppatilastot perustuvat CN-koodiin. Asetuksen liitteessä I olevat hyödykkeet ja tuotteet on luokiteltu niiden CN-koodien mukaan. Asetuksen liitteessä I olevat asianomaiset tuotteet on luokiteltu asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteessä I esitettyssä yhdistetyssä nimikkeistössä.

Kun tuonnissa tavaroita luovutetaan vapaaseen liikkeeseen UTK-asetuksen (EU) N:o 952/2013 artiklan 201 mukaisesti CN-koodi voidaan jakaa edelleen kymmennumeroiseen Taric-koodiin, joka on luotu erityisesti EU:n lainsäädännön tarpeisiin. Kun tavaroita ilmoitetaan vientimenettelyyn unionin tullikoodeksia koskevan asetuksen (EU) N:o 952/2013 269 artiklan mukaisesti, lopullisen alajaon tuloksena voi olla enintään kahdeksannumeroinen CN-koodi.

Toimitusketjun jäsenten on luokiteltava tuotteensa yhdistettyä nimikkeistöä koskevan perusasetuksen (neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87 tariffi- ja tilastonimikkeistä ja yhteisestä tullitariffista) liitteen I perusteella, jotta ne voivat selvittää, sovelletaanko asetusta niihin. HS-koodit voivat muuttua viiden vuoden välein. EU:n yhdistettyä nimikkeistöä koskeva asetus annetaan vuosittain, jotta kaikki päivitykset voidaan ottaa huomioon.

Lisätietoa: neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/98, annettu 23. päivänä heinäkuuta 1987 tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista.

Selittävä asiakirja, joka sisältää lisätietoja metsäkatoasetuksen toimenpiteiden sisällyttämisestä Euroopan unionin yhtenäistettyyn tariffijärjestelmään (Taric-tietokanta) sekä Taric-tietokannassa käyttöön otetuista sovellettavista Taric-poikkeuksista, on saatavilla internetissä².

2.10. Milloin on kyse asianomaisen tuotteen ”toimittamisesta” eli milloin se saatetaan markkinoille tai asetetaan saataville markkinoilla kaupallisen toiminnan yhteydessä? Missä määrin yritykset kuuluvat soveltamisalaan, kun ne käyttävät asianomaisia tuotteita omassa liiketoiminnassaan tai jalostavat niitä? (PÄIVITETTY)

Toisistaan on erotettava toimitusketjun henkilö, joka tuo tai kansallisesti saattaa asianomaisen

² <https://circabc.europa.eu/ui/group/0e5f18c2-4b2f-42e9-aed4-dfe50ae1263b/library/eb7a8fc2-ef96-4ceb-a7e4-e7ae51c26867>.

tuotteen EU:n markkinoille, ja toimitusketjun loppupäässä toimivat henkilöt:

Jos henkilö saattaa EU:n markkinoille **EU:ssa valmistetun tai tuotetun asianomaisen tuotteen**, se toimittaa silloin tuotteen markkinoille ensimmäisen kerran. Toimitus edellyttää kahden tai useamman oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön välistä (kirjallista tai suullista) sopimusta kyseessä olevaa tuotetta koskevan omistuksen tai minkä tahansa muun omistusoikeuden siirrosta. Siihen vaaditaan, että tuote on valmistettu tai että hyödyke, jos se on saatettu markkinoille ilman valmistusta, on tuotettu (ks. metsäkatoasetuksen 2 artiklan 14 kohta). Tällainen toiminta on metsäkatoasetuksen mukaan asianomaista riippumatta siitä, saatetaanko asianomainen tuote markkinoille a) jalostusta varten, b) kaupallisille tai ei-kaupallisille kuluttajille jakelua varten vai c) toimijan omassa liiketoiminnassa käytettäväksi (ks. metsäkatoasetuksen 2 artiklan 19 kohta). Yritys on toimija, ja sen on noudatettava asianmukaista huolellisuutta ja toimitettava asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus.

Jos **asianomainen tuote on kaupallisen toiminnan yhteydessä määrä asettaa tullimenettelyyn "luovutus vapaaseen liikkeeseen"** eikä sitä ole tarkoitettu yksityiseen käyttöön tai yksityiseen kulutukseen, oletetaan, että se on tarkoitettu saattaa markkinoille riippumatta "toimituksesta" tai riippumatta kahden tai useamman oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön välisestä (kirjallisesta tai suullisesta) sopimuksesta kyseessä olevaa tuotetta koskevan omistusoikeuden tai vastaavan oikeuden siirrosta.

Kun tuote on saatettu markkinoille, se on "toimitettu" markkinoille jakelua, kulutusta tai käyttöä varten, jos kahden tai useamman oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön välillä on sopimus kyseessä olevaa tuotetta koskevan omistusoikeuden tai vastaavan oikeuden siirrosta (esim. myynti- tai lahjasopimus) sen jälkeen, kun valmistusvaihe (ja hyödykkeiden tapauksessa tuotantovaihe) on käyty läpi. Metsäkatoasetuksessa ei yleisesti ottaen vahvisteta velvoitteita toimitusketjussa logistiikkapalveluja tarjoaville (esim. kuljetuksen välittäjät tai tulliedustajat eivät ole metsäkatoasetuksessa tarkoitettuja "toimijoita" tai "kauppaa käyviä"), kunhan ne eivät saata tuotteita markkinoille tai vie niitä.

Näitä tilanteita voidaan selventää muutamalla esimerkillä:

- 1) Autotehdas B ostaa nautaeläinten nahkaa (asianomainen tuote) EU-alueella sijaitsevalta nahkatehtaalta T valmistaakseen auton, jonka istuimissa käytetään nautaeläinten nahkaa. Autotehdas B saattaa auton (ei-asianomainen tuote) markkinoille myymällä sen loppukuluttajille. Autotehdas B ei ole toimija, koska sen markkinoille toimittama auto ei ole liitteessä I tarkoitettu asianomainen tuote, eikä kauppaa käyvä, koska se ei toimita (yksittäin) nautaeläinten nahkaa markkinoille.
- 2) Autotehdas B tuo (eli asettaa tullimenettelyyn "luovutus vapaaseen liikkeeseen") nautaeläinten nahkaa autojen valmistusta varten. Autotehdas B on toimija tuodessaan nahkaa omia liiketoimiaan varten. B:n on noudatettava asianmukaista huolellisuutta ja toimitettava asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus ennen vapaaseen liikkeeseen luovutusta.
- 3) Viljelijä D ostaa soijapapujauhoa (asianomainen tuote) rouhintayritykseltä EU:n markkinoilla ja syöttää sitä kanoilleen (ei-asianomainen tuote), jotka hän sitten myy. D ei ole toimija kanat myydessään, koska kanat eivät ole liitteessä I tarkoitettu asianomainen tuote, eikä kauppaa käyvä, koska hän ei toimita soijapapujauhoa markkinoille. D kuitenkin olisi toimija, jos hän toisi (eli asettaisi tullimenettelyyn

”luovutus vapaaseen liikkeeseen”) soijapapujauhoa ruokkiakseen kanojaan (ks. edellä tilanne 2).

*Jos viljelijä syöttää asianomaista tuotetta soijaa **nautaeläimille** (asianomainen tuote), ks. johdanto-osan 39 kappale.*

- 4) Painotalo P ostaa paperia paperinvalmistajalta B ja painattaa erilaisia tuotteita, jotka toimitetaan kustantajalle C. P on toimija, kun se myy painettuja paperituotteita (asianomainen tuote) kustantajalle C. Jos taas painotalo P tarjoaa ainoastaan painopalveluja omistamatta painettuja tuotteita, se ei itse toimita painettuja paperituotteita. Tässä tapauksessa P on palveluntarjoaja, jolla ei ole metsäkatoasetuksen mukaisia velvoitteita.

Seuraavissa esimerkeissä henkilöt **jalostavat** tai **käyttävät** asianomaisia tuotteita **liiketoiminnassaan**. Niihin sovelletaan asetusta vain niissä tapauksissa, joissa ne toimittavat asianomaisia tuotteita markkinoille.

- 5) Yritys A ostaa vähittäismyyjältä B kolmannessa maassa ja tuo (eli asettaa tullimenettelyyn ”luovutus vapaaseen liikkeeseen”) puisia pöytiä ja istuimia (asianomaiset tuotteet). A:n omat työntekijät käyttävät huonekaluja työaikana. A on toimija, ja sen on noudatettava asianmukaista huolellisuutta ja toimitettava asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus ennen puisten pöytien ja istuimien vapaaseen liikkeeseen luovutusta.
- 6) Yritys D ostaa puisia pöytiä ja istuimia (asianomaiset tuotteet) EU-alueella toimivalta toimijalta B, joka on tuonut ne kolmannesta maasta ja joka on jo noudattanut asianmukaista huolellisuutta ja toimittanut asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen. Yrityksen D omat työntekijät käyttävät huonekaluja työaikana. Huonekaluja ei ole toimitettu, ja siksi metsäkatoasetusta ei sovelleta D:hen.
- 7) EU:hun sijoittautunut viljelijä F korjaa omat soijapapunsa (asianomaiset tuotteet) ja jalostaa soijapavuista soijajauhoa (asianomainen tuote), jota käytetään hänen kanojensa ruokkimiseen hänen omalla tilallaan. Koska viljelijä F ei toimita soijapapuja ja soijajauhoja markkinoille (esimerkiksi toiselle oikeushenkilölle tai luonnolliselle henkilölle), niitä ei saateta markkinoille, eikä metsäkatoasetusta sovelleta F:ään.
- 8) EU:hun sijoittautunut viljelijä F korjaa omat soijapapunsa (asianomaiset tuotteet) ja jalostaa ne soijajauhoksi (asianomainen tuote), jonka hän myy EU:hun sijoittautuneelle viljelijälle G. Viljelijä F on soijajauhon osalta toimija, koska jauho toimitetaan viljelijälle G.
- 9) EU:hun sijoittautunut yritys B hakkaa oman metsänsä ja jalostaa rangat (asianomainen tuote) hakkeeksi (asianomainen tuote). Se käyttää haketta polttoaineena omien tilojensa lämmittämiseen. Koska B ei toimita rankoja tai haketta markkinoille, markkinoille saattamista tai asettamista saataville markkinoille ei tapahdu, eikä metsäkatoasetusta sovelleta B:hen.
- 10) Yritys C ostaa haketta (asianomainen tuote) EU:n toimijalta, joka on jo noudattanut asianmukaista huolellisuutta ja toimittanut asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen. Yritys C käyttää haketta polttoaineena omien tilojensa lämmittämiseen. Koska C ei toimita rankoja tai haketta markkinoille, markkinoille saattamista tai asettamista saataville markkinoille ei tapahdu, eikä metsäkatoasetusta sovelleta C:hen.
- 11) Yritys C ostaa haketta (asianomainen tuote) EU:n toimijalta, joka on jo noudattanut

asianmukaista huolellisuutta ja toimittanut asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen. Yritys C käyttää haketta sähköön tuottamiseen. Koska C ei saata asianomaista tuotetta markkinoille eikä aseta sitä saataville markkinoille, metsäkatoasetusta ei sovelleta C:hen.

2.11. Milloin on noudatettava asianmukaista huolellisuutta ja toimitettava asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus, jos sama luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö jalostaa asianomaista tuotetta useasti kaupallisen toimintansa yhteydessä?

Jos sisäistä jalostusta tapahtuu useasti (asianomainen tuote X jalostetaan asianomaiseksi tuotteeksi Y ja myöhemmin asianomaiseksi tuotteeksi Z samassa yrityksessä), velvoitteita aiheutuu vain viimeisen asianomaisen tuotteen (tuote Z) markkinoille saattamisesta. Tätä voidaan valaista seuraavalla esimerkillä:

Suklaayritys C, joka ei ole pk-yritys, ostaa kaakaopapuja (asianomainen tuote) EU:n toimijalta I ja jalostaa ne kaakaojauheeksi (asianomainen tuote) ja myöhemmin kaakaota sisältäviksi elintarvikevalmisteiksi (asianomainen tuote). Yritys C saattaa sitten elintarvikevalmisteet markkinoille myymällä ne yritykselle D. Tässä tapauksessa velvoitteita sovelletaan vain elintarvikevalmisteiden osalta, joten yrityksen C on varmistettava, että asianmukaista huolellisuutta on noudatettu asianmukaisesti ja toimitettava asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus ennen valmisteiden saattamista markkinoille.

Jos yritys C olisi pk-yritys, sen ei tarvitsisi noudattaa asianmukaista huolellisuutta eikä toimittaa asianmukaista huolellisuutta koskevaa vakuutusta elintarvikevalmisteiden osalta, jos toimija I on jo noudattanut asianmukaista huolellisuutta jalostettujen tuotteiden sisältämien kaakaopapujen osalta (ks. metsäkatoasetuksen 4 artiklan 8 kohta). Siinä tapauksessa yrityksen C pitäisi vain säilyttää toimijalta I saatu asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen viitenumero.

2.12. Kuuluuko bambu metsäkatoasetuksen soveltamisalaan? Entä muut tuotteet, jotka eivät sisällä asianomaisia hyödykkeitä ja joita ei ole valmistettu niitä käyttäen, mutta jotka on lueteltu liitteessä I?

Pelkästään bambusta valmistetut tuotteet eivät kuulu metsäkatoasetuksen soveltamisalaan. Metsäkatoasetuksen 1 artiklan 1 kohdassa määritellään, että metsäkatoasetuksen kannalta 'asianomaisia tuotteita' ovat vain tuotteet, jotka sisältävät asianomaisia hyödykkeitä tai jotka on valmistettu niitä käyttäen, muun muassa 'puu'. Metsäkatoasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa myös selvennetään, että liitteessä I luetellut HS-koodit ovat metsäkatoasetuksen kannalta olennaisia vain sen määrittämiseksi, mitkä tuotteet kuuluvat metsäkatoasetuksen soveltamisalaan.

FAO:n mukaan bambu on muu metsän tuote kuin puu, ja siksi bambu ei kuulu hyödykkeeseen puu.

2.13. Kuuluvatko kirjeet ja muu kirjeenvaihto metsäkatoasetuksen vaatimusten piiriin? (UUSI)

Unionin tullikoodexin delegoidun asetuksen (EU) 2015/2446 artiklan 1 kohdan 26 ja artiklan

141 kohdan 2 mukaan ”kirjeenvaihto” ei kuulu tullilmoitusvaatimusten piiriin ja siten DD-vakuutuksen viitenumeron esittämisen piiriin. Vastaavasti EU:ssa tällaista kirjeenvaihtoa ei saateta markkinoille tai aseteta saataville markkinoilla, vaan ne palvelevat viestintätarkoitusta. On huomattava, että kirjeenvaihtoon (esim. kirjekuoreen) sisältyviä asianomaisia tuotteita ei voida pitää ”kirjeenvaihtona”, joten niihin sovelletaan tarvittaessa tullilmoitusvaatimuksia ja DD-vakuutuksen viitenumeron esittämistä.

2.14. Kuuluvatko tutkimus-, analyysi- tai testaustarkoituksiin käytettävät näytteet ja tuotteet metsäkatoasetuksen soveltamisalaan? (UUSI)

Komission antamassa ehdotuksessa delegoiduksi säädökseksi esitetään, että asetuksen soveltamisalaan eivät kuulu sellaiset tuotenäytteet, joiden arvo ja määrä ovat vähäpätöisiä ja joita voidaan kuluttaa tai käyttää vain tilausten hankkimiseen kyseisistä tuotteista sillä edellytyksellä, että samantyyppisten ja -laatuisten tuotteiden esittelytapa ja määrä eivät mahdollista tuotteiden kulutusta tai käyttöä muuhun tarkoitukseen kuin tilausten hankkimiseen. Sama pätee tuotteisiin, joita on tarkoitus tutkia, analysoida tai testata niiden koostumuksen, laadun tai muiden teknisten ominaisuuksien määrittämiseksi tiedottamista tai teollista tai kaupallista tutkimusta varten. Edellytyksenä on, että analysoitavat, tutkittavat tai testattavat tuotteet käytetään kokonaan loppuun tai tuhotaan tutkimuksen, analyysin tai testin aikana.

Esimerkkejä tutkimus-, analyysi- tai testaustarkoituksiin käytettävien näytteiden ja tuotteiden toimituksista ovat:

- Tavarantoimittaja lähettää renkaat ajoneuvonvalmistajalle, jotta vastaanottaja voi testata renkaiden laatua ja kestävyyttä – renkaat tuhoutuvat testauksen aikana.
- Toimittaja lähettää pieniä määriä uutta ainesosaa (esim. kaakao- tai kahvipapuja) elintarvikevalmistajalle aistinvaraista arviointia varten sekä laadun ja elintarvike turvallisuuden testaamiseen yrityksessä. Ainesosa kuluu kokonaan analyysin ja testauksen aikana. Tässä tapauksessa tavarantoimittaja ja elintarvikevalmistaja eivät kuulu soveltamisalaan, jos ainesosa on selvästi tarkoitettu käytettäväksi analyysi- ja testaustarkoituksiin sopimusjärjestelyjen ja vallitsevien olosuhteiden perusteella.
- Kahvialan yritys, joka tuo pienen kahvipapunäytteen uudelta tuotantoalueelta käyttäkseen ja kuluttaakseen ne liiketoiminnassaan, jotta se pystyy päättämään, tilaisiko se suuren määrän kahvipapuja samalta alueelta.

2.15. Koskeeko asetus asianomaisten tuotteiden vuokrausta? (UUSI)

Jos asianomainen tuote vuokrataan tai sitä tarjotaan vastaavanlaisella sopimusjärjestelyllä, tuotetta ei katsota saatetuksi markkinoille tai asetetuksi saataville markkinoilla. Metsäkatoasetuksen mukainen toimitus edellyttää kahden tai useamman oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön välistä (kirjallista tai suullista) sopimusta, joka koskee kyseisen tuotteen omistusoikeuden tai muun omistusoikeuden siirtoa (ks. usein kysytyjen kysymysten kohta 2.10). Kuten usein kysytyjen kysymysten kohdan 2.10 kappaleessa 3 täsmennetään, kaikki tuotteet, jotka luovutetaan vapaaseen liikkeeseen EU:n markkinoilla tai jotka asetetaan tullimenettelyyn ”vienti”, mukaan lukien vuokraus, katsotaan kuitenkin markkinoille saatetuksi ja siten asetuksen soveltamisalaan kuuluviksi.

Esimerkki: EU-alueella toimiva yritys P, joka ei ole pk-yritys, ostaa puisia huonekaluja (asianomainen tuote) EU-alueella toimivalta valmistajalta S, joka on huolehtinut asianmukaisen huolellisuuden menettelystä ja toimittanut huonekaluja koskevan DD-vakuutuksen. P vuokraa huonekaluja EU:n sisällä käytettäväksi tietyn ajan, minkä jälkeen ne palautetaan P:lle edelleen vuokrattavaksi. P:hen ei sovelleta metsäkatoasetuksen velvoitteita, koska se vain vuokraa huonekaluja eikä siirrä omistusoikeutta tai muuta oikeutta omaisuuteen.

oooo

3. Velvoitteiden kohteet

3.1. Kuka katsotaan toimijaksi? (PÄIVITETTY)

Asetuksen 2 artiklan 15 kohdan mukaan toimija on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka saattaa asianomaisia tuotteita EU:n markkinoille (myös tuomalla niitä) tai vie niitä EU:sta kaupallisen toiminnan yhteydessä.

Tämä määritelmä kattaa myös yritykset, jotka muuttavat yhden liitteessä I mainitun tuotteen (joka on jo ollut asianmukaisen huolellisuuden menettelyn kohteena) toiseksi liitteessä I mainituksi tuotteeksi, jos tällainen muutos vastaa HS-koodin muutosta (ks. usein kysytyjen kysymysten kohta 3.1.1). Jos esimerkiksi EU:ssa sijaitseva yritys A tuo kaakaovoita (HS-koodi 1804, sisältyy liitteeseen I) ja myös EU:ssa sijaitseva yritys B käyttää kyseistä kaakaovoita suklaan (HS-koodi 1806, sisältyy liitteeseen I) tuottamiseen ja saattaa sen EU:n markkinoille, sekä yritys A että B katsottaisiin asetuksessa tarkoitetuiksi toimijoiksi. Yritystä A pidettäisiin ”toimitusketjun alkupään toimijana”, kun taas yritys B olisi ”toimitusketjussa alempana sijaitseva toimija”. Toimijoihin, jotka saattavat EU:n markkinoille liitteessä I lueteltuja tuotteita, jotka eivät ole olleet asianmukaisen huolellisuuden kohteena aiemmassa toimitusketjun vaiheessa (esimerkiksi kaakaota hankkivat tuojat), sovelletaan niiden koosta riippumatta velvoitetta toimittaa asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus.

3.1.1. Missä määrin HS-koodin muutos vaikuttaa siihen, nimetäänkö yritys toimijaksi vai kauppaa käyväksi? (UUSI)

Markkinoille jo saatetun tuotteen hyödykekoodin (HS-, CN- tai Taric-koodi) muuttuminen johtaa siihen, että uuden tuotteen markkinoille saattava yritys on toimija vain, jos muutos vaikuttaa liitteessä I lueteltuihin numeroihin. Esimerkki: EU:hun sijoittautunut yritys A tuo maahan paahtamatonta kahvia (HS-koodi 0901 11), joka kuuluu liitteessä I lueteltuun HS-koodiin 0901. Yritys B, joka on myös sijoittautunut EU:hun, paahtaa myöhemmin kahvipavut (HS-koodi 0901 21), jotka kuuluvat edelleen liitteessä I mainittuun HS-koodiin 0901. Esimerkin yritys A katsottaisiin asetuksen nojalla toimijaksi, kun taas yritys B luokiteltaisiin kauppaa käyväksi. Tämä johtuu siitä, että paahtetun kahvin HS-koodi alkaa samoilla neljällä numerolla kuin paahtamattomien kahvipapujen HS-koodi, ja vain nämä neljä ensimmäistä numeroa luetellaan metsäkatoasetuksen liitteessä I. HS-koodien 47, 48 ja 49 osalta samaa periaatetta sovelletaan HS-koodien kahteen ensimmäiseen numeroon.

3.2. Mitä ilmaisu ”kaupallisen toiminnan yhteydessä” tarkoittaa?

Kaupallinen toiminta tarkoittaa toimintaa, jota harjoitetaan liiketoiminnan yhteydessä.

Asetuksen määritelmät ’toimija’ (2 artiklan 15 kohta) ja ’kaupallisen toiminnan yhteydessä’ (2 artiklan 19 kohta) merkitsevät yhdessä, että henkilöön, joka saattaa asianomaisen tuotteen EU:n markkinoille myymistä varten (muutettuna tai muuttamattomana) tai maksuttomana kappaleena, jalostusta varten tai kaupallisille tai ei-kaupallisille kuluttajille jakelua varten tai sen omassa liiketoiminnassa käytettäväksi, sovelletaan asianmukaista huolellisuutta koskevia vaatimuksia, ja sen on toimitettava asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus.

3.3. Mitä ”tuotantomaa asiaa koskeva lainsäädäntö” tarkoittaa? (PÄIVITETTY)

Asianomaisia hyödykkeitä ja tuotteita voidaan saattaa EU:n markkinoille vain, jos ne täyttävät kaikki asetuksen 3 artiklan vaatimukset, eli että 1) ne ovat metsäkatoa aiheuttamattomia (3 artiklan a kohta), 2) ne noudattavat tuotantomaa asiaa koskevaa lainsäädäntöä (3 artiklan b kohta) ja 3) niistä on annettu asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus (3 artiklan c kohta).

”Asiaa koskevaan lainsäädäntöön” voi kuulua muun muassa kansallisia lakeja (myös asiaa koskevaa sekundäärilainsäädäntöä) ja kansainvälistä lainsäädäntöä sellaisena kuin sitä sovelletaan kotimaisessa lainsäädännössä. ”Tuotantomaa” tarkoitetaan maata, jossa kyseinen hyödyke on tuotettu (ks. metsäkatoasetuksen 2 artiklan 24 kohta). ”Tuotetulla” tarkoitetaan kyseisillä maa-alueilla tai, nautojen osalta, tiloilla kasvatettuja, korjattuja ja saatuja tuotteita tai niillä kasvatettuja eläimiä (ks. metsäkatoasetuksen 2 artiklan 14 kohta). Näin ollen niiden muiden maiden lainsäädännöllä, joissa valmistusprosessin muita vaiheita on saatettu toteuttaa, ei ole merkitystä laillisuusvaatimuksen kannalta (esimerkiksi maassa A [tuotantomaa] korjatut soijapavut, joista valmistetaan soijajauhoa maassa B ennen niiden saattamista EU:n markkinoille maassa C). Asetuksessa annetaan luettelo lainsäädäntöalueista täsmentämättä nimenomaisia säädöksiä, koska ne vaihtelevat maittain ja niitä voidaan muuttaa. Määritelmän mukaan lainsäädäntö, joka on lueteltu 2 artiklan 40 kohdan a–h alakohdissa, on tulkittava siten, että se koskee tuotantoalueen oikeudellista asemaa. Eri lainsäädäntöalueiden osalta olisi lisäksi otettava huomioon metsäkatoasetuksen 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa esitetyt tarkoitukset. Näin ollen muun muassa metsien suojeluun, kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen tai luonnon monimuotoisuuden suojeluun liittyvä lainsäädäntö on asiaa koskevaa lainsäädäntöä.

Asiaa koskevia asiakirjoja edellytetään riskinarviointia varten asetuksen 9 artiklan 1 kohdan h alakohdan ja 10 artiklan mukaisesti. Tällaisia asiakirjoja voivat olla esimerkiksi viranomaisten viralliset asiakirjat, sopimukset, tuomioistuimen päätökset tai vaikutustenarvioinnit tai tarkastukset, joita on voitu tehdä. Toimijan on joka tapauksessa todennettava, että nämä asiakirjat ovat todennettavissa olevia ja luotettavia, ja otettava huomioon korruption riski tuotantomaa.

Lisätietoja on komission tiedonantona annetussa ohjeasiakirjassa (C/2024/6789).

3.4. Mitkä ovat muiden kuin pk-yrityksiksi katsottavien toimitusketjussa alempana sijaitsevien toimijoiden ja kauppaa käyvien velvollisuudet? (PÄIVITETTY)

Toimitusketjussa alempana sijaitsevat toimijat ovat niitä, jotka saattavat markkinoille tai vievät liitteessä I lueteltuja asianomaisia tuotteita, joiden osiin tai ainesosiin (kaikkiin) on aiemmin sovellettu metsäkatoasetuksen mukaista asianmukaisen huolellisuuden menettelyä ja joista on toimitettu asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus. Esimerkiksi huonekalujen valmistaja, joka myy sellaisesta puusta valmistettuja puuhuonekaluja, johon on jo sovellettu metsäkatoasetuksen velvoitteita, katsottaisiin toimitusketjun loppupään toimijaksi. Niiden velvollisuudet vaihtelevat sen mukaan, onko kyse pienistä tai keskisuurista yrityksistä (pk-yrityksistä) vai ei (ks. usein kysytyjen kysymysten kohta 3.5 pk-yritykseksi katsottavan toimitusketjussa alempana sijaitsevan toimijan velvollisuuksien osalta).

Kauppaa käyvät, jotka eivät ole pk-yrityksiä, ovat suuria yrityksiä, jotka asettavat asianomaisia tuotteita saataville EU:n markkinoilla. Esimerkiksi suuri myymäläketju, joka myy kuluttajille toisen yrityksen EU:n markkinoille asettamaa suklaata, olisi asetuksen mukaan kauppaa käyvä, joka ei ole pk-yritys. Niihin sovelletaan samoja sääntöjä kuin toimitusketjussa alempana sijaitseviin toimijoihin, jotka eivät ole pk-yrityksiä (ks. metsäkatoasetuksen 5 artiklan 1 kohta ja usein kysytyjen kysymysten kohta 3.8). Metsäkatoasetuksen 4 artiklan 9 kohdan mukaan, kun toimitusketjussa alempana sijaitsevat toimijat ja kauppaa käyvät, jotka eivät ole pk-yrityksiä, toimittavat asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksensa tietojärjestelmään, ne voivat viitata aiemmin toimitusketjussa noudatettuun asianmukaiseen huolellisuuteen antamalla sitä koskevan vakuutuksen viitenumeron niiden asianomaisten tuotteidensa osista, joista on jo toimitettu asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus.

Keskeiset velvoitteet:

Vaatimukset toimitusketjussa alempana sijaitseville toimijoille ja kauppaa käyville, jotka eivät ole pk-yrityksiä:

1. Niiden on **varmistettava**, että toimitusketjun alkupäässä on noudatettu asianmukaista huolellisuutta metsäkatoasetuksen 4 artiklan 9 kohdan mukaisesti. Tätä varten ne voivat tarkastella tietojärjestelmän tietoja (lisätietoja jäljempänä).
2. Niiden on **toimitettava asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus (DD-vakuutus)** ja viitattava aiempiin DD-vakuutuksiin lisäämällä asianmukaiset viitenumerot ja varmennusnumerot,³ jotka ne ovat saaneet suorilta toimittajiltaan.

Metsäkatoasetuksen 12 artiklan mukaan toimitusketjussa alempana sijaitsevien toimijoiden ja kauppaa käyvien, jotka eivät ole pk-yrityksiä, on otettava asianmukaisen huolellisuuden järjestelmä käyttöön ja pidettävä sitä ajan tasalla. Järjestelmällä varmistetaan, että toimitusketjun alkupäässä on noudatettu asianmukaista huolellisuutta.

Asianmukaisen huolellisuuden noudattamisen varmistaminen

Toimitusketjussa alempana sijaitsevien toimijoiden ja kauppaa käyvien, jotka eivät ole pk-

³ "Varmennusnumerolla" tarkoitetaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2024/3084 3 artiklan f alakohdassa määriteltä turvanumeroa, jonka tietojärjestelmä antaa tietojärjestelmän käyttäjän toimittamalle asianmukaista huolellisuutta koskevalle vakuutukselle sen varmistamiseksi, että asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen sisältämät tiedot ovat entistä paremmin suojattuina.

yrityksiä, **on varmistettava**, että toimitusketjun alkupäässä on noudatettu asianmukaista huolellisuutta, **keräämällä** toimitusketjun alkupäässä toimitettujen DD-vakuutusten **viite- ja varmennusnumerot** ja **tarkistamalla viitenumeroiden oikeellisuuden**. Toimitusketjussa alempana sijaitsevat toimijat ja kauppa käyvät, jotka eivät ole pk-yrityksiä, **toimittavat** tämän jälkeen **omat DD-vakuutuksensa, joissa viitataan kaikkiin aiempiin suorilta toimittajilta saatuihin DD-vakuutuksiin**. (Huom. Tietojärjestelmä, johon viitataan metsäkatoasetuksen 33 artiklassa, tarkistaa automaattisesti enintään 2 000 DD-vakuutuksen viitenumeron oikeellisuuden kerralla uutta DD-vakuutusta toimitettaessa, joten tämä velvoite ei aiheuta ylimääräistä hallinnollista taakkaa.)

Mahdolliset jatkotoimet

Koska metsäkatoasetuksen 4 artiklan 10 kohdan mukaisesti toimijoilla ja kauppa käyvillä, jotka eivät ole pk-yrityksiä, on oikeudellinen vastuu asetuksen rikkomisesta, ne voivat toimitusketjunsä riskien ja erityispiirteiden perusteella päättää ryhtyä lisätoimiin varmistuakseen asianmukaisen huolellisuuden toteutumisesta.

Esimerkiksi toimijat ja kauppa käyvät, jotka eivät ole pk-yrityksiä, voisivat tarkistaa toimitettujen DD-vakuutusten ketjun sekä aiemmissa DD-vakuutuksissa annetut tiedot ilmoitettujen tuotteiden tuotantomaasta, määrästä ja HS-koodeista sekä tiedot – jos saatavilla – maantieteellisestä sijainnista ja tieteellisistä nimistä. Näin ne voisivat tarkistaa, että annetut tiedot ovat täydellisiä ja uskottavia niiden tuotteiden osalta, joita ne aikovat saattaa EU:n markkinoille, asettaa saataville EU:n markkinoilla tai viedä. Asianmukaisen huolellisuuden varmistaminen ei tarkoita, että jokainen toimitusketjun alkupään toimijoiden toimittama asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus on tarkastettava järjestelmällisesti.

Toimitusketjussa alempana sijaitsevat toimijat tai kauppa käyvät, jotka eivät ole pk-yrityksiä, voivat myös haluta kerätä ja analysoida tietojärjestelmään kuulumattomia tietoja. Toimitusketjussa alempana sijaitsevat toimijat tai kauppa käyvät, jotka eivät ole pk-yrityksiä, voivat käyttää esimerkiksi luetteloa maista tai niiden osista, joihin viitataan metsäkatoasetuksen 29 artiklan 2 kohdassa. Ne voivat myös tutustua niihin julkisesti saatavilla oleviin raportteihin metsäkatoasetuksen 12 artiklan 3 kohdan perusteella, jotka toimitusketjun alkupään toimittajat, jotka eivät ole pk-yrityksiä, ovat toimittaneet, sekä tutustua metsäkatoasetuksen 11 artiklan 2 kohdan b alakohdan perusteella toteutetun auditoinnin tuloksiin tai pyytää toimittajiaan antamaan niille vapaaehtoisesti lisätietoja. Tällä tavoin ne voisivat varmistaa, että suorat toimittajat, ollessaan suuria yrityksiä, tai toimitusketjun alkupään toimijoita, on käytössään toimiva ja ajan tasalla oleva asianmukaisen huolellisuuden järjestelmä. Järjestelmässä on oltava riittävät ja oikeasuhteiset politiikat, valvontatoimet ja menettelyt, joilla lievennetään ja hallitaan tehokkaasti riskiä siitä, että asianomaiset tuotteet eivät täytä vaatimuksia. Näin varmistetaan, että asianmukaista huolellisuutta noudatetaan oikein ja säännöllisesti.

Pk-yritykset suorina tai välillisinä toimittajina

Pk-yrityksiin kuuluvien kauppa käyvien ja toimitusketjussa alempana sijaitsevien toimijoiden ei tarvitse kerätä asianmukaisen huolellisuuden menettelyyn liittyviä tietoja, eikä niillä näin ollen ole oikeudellista velvollisuutta ilmoittaa asiakkailleen muita tietoja kuin viitenumero ja varmennusnumero metsäkatoasetuksen 4 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Tämä samalla

rajoittaa käytettävissä olevia tietoja, joita niiden pk-yrityksiin kuulumattomien toimijoiden ja kauppaa käyvien on kerättävä, analysoitava ja välitettävä, joille pk-yritykset toimittavat tuotteita suoraan tai välillisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava riskianalyysissään huomioon toimenpiteet, joita toimijat ja kauppaa käyvät toteuttavat toimittaessaan tietoja ja varmistuessaan siitä, että asianmukaista huolellisuutta on noudatettu.

Jos toimitusketjussa alempana sijaitsevat toimijat ja kauppaa käyvät, jotka eivät ole pk-yrityksiä, tulevat siihen tulokseen, että tuotteet saattavat olla vaatimustenvastaisia tai että vaatimustenvastaisuuden riski ei ole merkityksetön, niiden on pidättäydyttävä saattamasta kyseisiä tuotteita markkinoille tai asettamasta niitä saataville markkinoilla tai viemästä niitä. Jos toimitusketjun loppupään toimijat tai kauppaa käyvät saavat tai niiden tietoon tulee tietoja, jotka viittaavat vaatimustenvastaisuuteen, niiden on välittömästi ilmoitettava asiasta toimivaltaisille viranomaisille metsäkatoasetuksen 4 artiklan 5 kohdan ja 5 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

Tietojen keräämistä ei vaadita

Koska toimitusketjussa alempana sijaitsevien toimijoiden ja kauppaa käyvien, jotka eivät ole pk-yrityksiä, on ainoastaan varmistettava, että asianmukaista huolellisuutta on noudatettu, **niiden ei tarvitse kerätä tietoja, joita edellytetään metsäkatoasetuksen 9 artiklan mukaisesti.** DD-vakuutus sisältää vahvistuksen siitä, että asianmukaista huolellisuutta on noudatettu, mikä tarkoittaa, että toimitusketjun alkupään toimija on kerännyt metsäkatoasetuksen 9 artiklassa määritetyt tiedot (ks. liitteen II kohta 5).

Tuotteiden osat, joihin ei vielä ole sovellettu asianmukaisen huolellisuuden menettelyä

Niiden asianomaisten tuotteiden osien osalta, joihin ei vielä ole sovellettu asianmukaisen huolellisuuden menettelyä, muihin kuin pk-yrityksiin kuuluvien toimijoiden olisi noudatettava asianmukaista huolellisuutta kokonaisuudessaan ja toimitettava asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus.

3.5. Mitä velvoitteita on toimitusketjussa alempana sijaitsevilla toimijoilla, jotka ovat pk-yrityksiä? (PÄIVITETTY)

Toimitusketjussa alempana sijaitsevat toimijat ovat niitä, jotka joko muuntavat liitteessä I luetellun tuotteen (johon on jo sovellettu asianmukaista huolellisuutta) toiseksi liitteessä I luetelluksi tuotteeksi tai vievät liitteessä I luetellun tuotteen (johon on jo sovellettu asianmukaista huolellisuutta).

Toimitusketjussa alempana sijaitsevilla pk-toimijoilla on edelleen vastuu, jos asetusta rikotaan. Niiden on hankittava tuotteisiin liittyvät asianmukaisuutta huolellisuutta koskevan vakuutuksen viitenumerot ja varmennusnumerot ja annettava ne pyynnöstä toimivaltaisten viranomaisten käyttöön sekä niiden toimijoiden ja kauppaa käyvien käyttöön, joille ne toimittavat kyseisiä tuotteita. Lisäksi niiden on välittömästi ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, jos ne havaitsevat riskin vaatimustenvastaisuudesta, ja tarjottava kaikki tarvittava apu tarkastusten helpottamiseksi (metsäkatoasetuksen 4 artiklan 4 kohdan (a) alakohta, kohdat 5–8). Niiden tuotteiden osien osalta, joihin on sovellettu asianmukaista huolellisuutta, niiden ei kuitenkaan tarvitse a) noudattaa asianmukaista huolellisuutta niiden

tuotteiden osien osalta, joista on jo noudatettu asianmukaista huolellisuutta, eikä b) toimittaa asianmukaista huolellisuutta koskevaa vakuutusta tietojärjestelmään metsäkatoasetuksen 4 artiklan 8 kohta). Niiden on kuitenkin edelleen ilmoitettava toimitusketjun aiemmista vaiheista saadut asianmukaisen huolellisuuden viitenumerot toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä sekä jälleentuonnin tai -viennin osalta tulli-ilmoituksessa vapaaseen liikkeeseen luovutusta tai vientiä varten (metsäkatoasetuksen 26 artiklan 4 kohta).

Niiden asianomaisten tuotteiden osien osalta, joihin ei ole sovellettu asianmukaista huolellisuutta, pk-toimijoiden olisi noudatettava asianmukaista huolellisuutta kokonaisuudessaan ja toimitettava asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus.

3.6. Onko toimitusketjun loppupään toimijoilla ja pk-yrityksiin kuulumattomilla kauppaa käyvillä pääsy tietojärjestelmässä toimitusketjun alkupään toimijoiden tietojärjestelmään toimittamissa asianmukaista huolellisuutta koskevissa vakuutuksissa annettuihin tietoihin maantieteellisestä sijainnista? (PÄIVITETTY)

Toimitusketjun alkupään toimijat pystyvät päättämään, ovatko niiden tietojärjestelmään toimittamiin asianmukaista huolellisuutta koskeviin vakuutuksiin sisältyvät tiedot maantieteellisestä sijainnista toimitusketjussa alempana sijaitsevien toimijoiden ja pk-yrityksiin kuulumattomien kauppaa käyvien saatavilla ja nähtävillä, jos ne käyttävät tietojärjestelmässä olevia viitattuja asianmukaista huolellisuutta koskevia vakuutuksia. Vaikka maantieteellinen sijainti ei näkyisikään toimitusketjussa alempana sijaitseville toimijoille ja kauppaa käyville, tieto sisältyy niiden asianmukaista huolellisuutta koskeviin vakuutuksiin (kuten liitteen II kohdassa 3 edellytetään) viittauksena toimitusketjun alkupään vakuutuksiin. Lisätietoja maantieteellistä sijaintia koskevien tietojen näkyvyydestä on usein kysyttyjen kysymysten kohdassa 7.7.

3.7. Mitä tapahtuu, jos EU:n ulkopuolella sijaitseva toimija saattaa asianomaisen tuotteen tai hyödykkeen EU:n markkinoille? Missä olosuhteissa EU:n ulkopuolelle sijoittautuneilla toimijoilla on pääsy tietojärjestelmään? (PÄIVITETTY)

Jos EU:n ulkopuolelle sijoittautunut luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö saattaa asianomaisia tuotteita markkinoille, metsäkatoasetuksen 7 artiklan mukaan ensimmäistä unioniin sijoittautunutta henkilöä, joka asettaa tällaisia tuotteita saataville markkinoilla, pidetään asetuksessa tarkoitettuna toimijana.

Tämä tarkoittaa, että tässä tapauksessa asetuksessa tarkoitettuja toimijoita on kaksi – yksi EU:n ulkopuolelle sijoittautunut ja yksi EU:hun sijoittautunut.

Ensimmäiseen unioniin sijoittautuneeseen henkilöön, jota pidetään toimijana metsäkatoasetuksen 7 artiklan mukaisesti, sovelletaan ”toimitusketjun alkupään toimijoiden” velvoitteita (ks. lisätietoja usein kysyttyjen kysymysten kohdasta 3.1). Metsäkatoasetuksen 4 artiklan 8 kohtaa ja 4 artiklan 9 kohtaa ei sovelleta ensimmäiseen unioniin sijoittautuneeseen henkilöön. Metsäkatoasetuksen 7 artiklan tarkoitus johdanto-osan 30 kappaleen mukaisesti on se, että jokaisessa unionin toimitusketjussa on toimija, joka on sijoittautunut unioniin ja joka voidaan saattaa vastuuseen, jos metsäkatoasetuksen mukaisia velvoitteita ei täytetä.

Esimerkki:

EU:n ulkopuolinen yritys A tuo maahan ja luovuttaa vapaaseen liikkeeseen kaakaopapuja, jotka

ovat asianomaisia tuotteita. Yritys A toimittaa kaakaopapuja EU:ssa sijaitsevalle yritykselle B.

Yritys A on EU:n ulkopuolinen toimija, jonka on noudatettava asianmukaista huolellisuutta ja toimitettava DD-vakuutus tietojärjestelmään. Metsäkatoasetuksen 7 artiklan nojalla EU:ssa toimiva yritys B on toimija, ja se on yhtä lailla velvollinen noudattamaan asianmukaista huolellisuutta ja toimittamaan DD-vakuutuksen.

EU:n ulkopuolelle sijoittautuneilla toimijoilla on pääsy tietojärjestelmään vain, jos niillä on voimassa oleva EORI-numero, jonka on myöntänyt EU:n jäsenvaltio tai Yhdistynyt kuningaskunta Pohjois-Irlannin osalta (XI), koska vain tässä tapauksessa niiden on toimitettava asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus, kun ne ovat noudattaneet asianmukaista huolellisuutta ennen tulli-ilmoituksen tekemistä. Niillä on pääsy järjestelmään toimijan asemassa eikä valtuutettuna edustajana, koska asetuksen 2 artiklan 22 kohdan mukaan valtuutetun edustajan pitää olla sijoittautunut unioniin.

3.8. Mitkä yritykset ovat kauppaa käyviä, jotka eivät ole pk-yrityksiä, ja mitä velvoitteita niillä on?

Kauppaa käyvä, joka ei ole pk-yritys, on kauppaa käyvä, joka ei ole asetuksen 2 artiklan 30 kohdassa tarkoitettu pieni ja keskisuuri yritys. Tässä säännöksessä viitataan direktiivin 2013/34/EU 3 artiklassa annettuihin määritelmiin.

Lähtökohtaisesti se tarkoittaa mitä tahansa suurta yritystä, joka ei ole toimija ja joka käy liitteeseen I sisältyvillä tuotteilla kauppaa EU:n markkinoilla, esimerkiksi suuret valintamyymälä- tai vähittäismyyjäketjut.

Asetuksen 5 artiklan 1 kohdan nojalla suurilla kauppaa käyvillä on samat velvoitteet kuin toimitusketjussa alempana sijaitsevilla suurilla toimijoilla: a) niiden on toimitettava asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus, b) niin tehdessään ne voivat viitata toimitusketjussa aiemmin sovellettuun asianmukaiseen huolellisuuteen, mutta siinä tapauksessa niihin sovelletaan asetuksen 4 artiklan 9 kohdan säännöksiä, c) ne ovat vastuullisia, jos asetusta rikotaan, myös toimitusketjussa ylempänä sijaitsevan toimittajan noudattaman asianmukaisen huolellisuuden tai sen toimittaman asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen osalta.

3.9. Luokitellaanko organisaatiot, jotka eivät ole pk-yrityksiä ja jotka myyvät kuluttajille (vähittäismyyjät), kauppaa käyviksi?

Vähittäismyyjäorganisaatio voidaan asetuksen nojalla määritellä nimenomaisen tilanteen mukaan 'toimijaksi' (jos se katsotaan 'luonnolliseksi henkilöksi tai oikeushenkilöksi, joka kaupallisen toiminnan yhteydessä saattaa asianomaisia tuotteita EU:n markkinoille tai vie niitä') tai 'kauppaa käyväksi' (jos se katsotaan 'toimitusketjuun kuuluvaksi muuksi henkilöksi kuin toimijaksi, joka kaupallisen toiminnan yhteydessä asettaa asianomaisia tuotteita saataville markkinoilla').

3.10. Kuka on metsäkatoasetuksessa tarkoitettu pk-yritys? (PÄIVITETTY)

Metsäkatoasetuksen 2 artiklan 30 kohdan mukaan "pienillä ja keskisuurilla yrityksillä" tai "pk-yrityksillä" tarkoitetaan mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria **yrityksiä** sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 2013/34/EU 3 artiklassa. Direktiivin 2013/34/EU artiklan 3 kohdissa 5 ja

6 määritellyillä pieniä, keskisuuria ja suuria **konserneja** koskevilla kynnysarvoilla ei ole merkitystä metsäkatoasetuksessa tarkoitetun pk-yrityksen määritelmän kannalta.

Tilinpäätösdirektiivissä 2013/34/EU, sellaisena kuin se on muutettuna komission delegoidulla direktiivillä (EU) 2023/2775, todetaan, että **keskisuuret yritykset** ”ovat yrityksiä, jotka eivät ole mikroyrityksiä tai pieniä yrityksiä ja joilla vähintään kaksi seuraavista kolmesta raja-arvosta ei ylitä tilinpäätöspäivänä: a) taseen loppusumma:

25 000 000 euroa; b) nettoliikevaihto: 50 000 000 euroa; c) työntekijöitä tilivuoden aikana keskimäärin: 250”.

Direktiivissä 2013/34/EU määritettyjä pk-yritysten kokoja sovelletaan EU:n jäsenvaltioissa vasta, kun ne on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä. Kokoperusteita, sellaisina kuin ne ovat muutettuina komission delegoidulla direktiivillä (EU) 2023/2775, sovelletaan siksi asetuksen soveltamista varten Euroopan unioniin sijoittautuneisiin yrityksiin vasta, kun saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on tehty jäsenvaltiossa, johon yritys on sijoittautunut.

On kuitenkin huomattava, että asetuksen 38 artiklan 3 kohdan ja asetuksen 30 päivänä kesäkuuta 2026 alkavan soveltamisen osalta on ratkaisevaa, onko toimija perustettu mikroyritykseksi vai pienyritykseksi 31. joulukuuta 2020 mennessä. Tämä riippuu EU:n jäsenvaltioiden kansallisesta lainsäädännöstä, jolla direktiivi 2013/34/EU pannaan täytäntöön, ja sen sisältämistä koon kynnysrajoista, jotka olivat voimassa 31. joulukuuta 2020 asti.

3.10.1. Olen pk-yritys, joka on vapautettu DD-vakuutuksen toimittamisesta. Voivatko muut kuin pk-yritykset, joille toimitan tavaraa, vaatia minua toimittamaan joka tapauksessa DD-vakuutuksen? (UUSI)

Pk-yritykseksi katsottavalla kauppaa käyvällä tai toimitusketjussa alempana sijaitsevalla toimijalla ei ole lakisääteistä velvollisuutta toimittaa DD-vakuutusta tai varmistaa, että asianmukaista huolellisuutta on noudatettu toimitusketjun alkupäässä. Pk-yritykseksi katsottavat toimitusketjussa alempana sijaitsevat toimijat voivat käyttää metsäkatoasetuksen 4 artiklan 8 kohdan mukaista poikkeusta, kun taas pk-yritykseksi katsottaviin kauppaa käyviin ei sovelleta toimijoita koskevia velvoitteita (ks. metsäkatoasetuksen 5 artikla).

Näin ollen toimitusketjussa alempana sijaitsevat yritykset, jotka eivät ole pk-yrityksiä, eivät voi vedota metsäkatoasetuksen säännöksiin ja vaatia DD-vakuutuksen toimittamista edellä mainituilta pk-yrityksiltä.

On syytä huomata, että jos yritys päättää toimittaa DD-vakuutuksen, se vahvistaa asianmukaisen huolellisuuden noudattamisen ja sen, että riskiä ei ole havaittu tai se on vain vähäinen metsäkatoasetuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti (ks. myös liitteen II kohta 5).

3.11. Kuka on vastuussa, jos asetusta rikotaan? (PÄIVITETTY)

Kaikilla toimijoilla on vastuu siitä, että niiden EU:n markkinoille saattama tai niiltä viemä asianomainen tuote on vaatimustenmukainen. Asetuksessa edellytetään myös, että toimijat (tai kauppaa käyvät, jotka eivät ole pk-yrityksiä (metsäkatoasetuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti) toimittavat kaikki tarvittavat tiedot eteenpäin toimitusketjussa (metsäkatoasetuksen 4 artiklan 7 kohta). Pk-yrityksiksi katsottavien toimitusketjussa alempana

sijaitsevien toimijoiden osalta tämä tarkoittaa, että niiden on hankittava tuotteisiin liittyvien asianmukaista huolellisuutta koskevien vakuutusten viitenumerot ja annettava ne pyynnöstä toimivaltaisten viranomaisten käyttöön. Mikäli vaatimuksia ei ole noudatettu, toimijoiden on pidättäydyttävä saattamasta tuotetta markkinoille tai viemästä sitä, ja niiden on välittömästi ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, jos ne havaitsevat vaatimustenvastaisuuden riskin (metsäkatoasetuksen 4 artiklan 4 kohdan a) alakohta, kohdat 5 ja 8).

Myös kauppaa käyvillä, jotka eivät ole pk-yrityksiä, on edelleen vastuu asianomaisista tuotteista, joita ne asettavat saataville EU:n markkinoilla.

3.12. Kuka on toimija, kun kyse on pystypuista tai puunkorjuuoikeuksista? (PÄIVITETTY)

Pystypuut eivät sellaisenaan kuulu asetuksen soveltamisalaan. Sopimusten yksityiskohtien mukaan puunkorjuun aikainen ”toimija” voi olla joko metsänomistaja tai yritys, jolla on oikeus korjata asianomaiset tuotteet, sen mukaan, kuka saattaa asianomaisen tuotteen EU:n markkinoille tai vie sen EU:sta. Jos henkilö tekee sopimuksen, jolla se valtuuttaa toisen sopimuspuolen puunkorjuuseen, puunkorjuun suorittavaa sopimuspuolta pidetään toimijana, jos siitä tulee suoraan ja automaattisesti korjattujen tukkien omistaja pelkän puunkorjuun seurauksena. Näin ei ole silloin, kun sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä tai sopimuksessa määrätään, että luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö siirtää korjuuajan jälkeen omistusoikeuden toiselle sopimuspuolelle (ks. analogisesti tuomio C-370/23, 21.11.2024).

3.13. Miten asetusta sovelletaan yrityskonserneihin? (PÄIVITETTY)

Asianmukaista huolellisuutta koskevia velvoitteita sovelletaan metsäkatoasetuksen 2 artiklan 20 kohdassa tarkoitettuihin ”henkilöihin” riippumatta siitä, ovatko ne yrityskonsernin jäseniä vai eivät.

Konsernin tytäryhtiöiden, kuten minkä tahansa oikeushenkilön, on viitattava direktiiviin 2013/34/EU määrittääkseen, onko niiden yksikkö pk-yritys vai ei (ks. usein kysytyjen kysymysten kohta 3.10). Ratkaisevaa on yksittäisen oikeushenkilön, ei koko konsernin, tase, nettoliikevaihto ja työntekijöiden lukumäärä.

Tästä syystä kunkin juridisen yksikön on luotava tietojärjestelmään erillinen ja yksilöllinen tili taloudelliselle toimijalleen. Järjestelmä ei salli sitä, että yksi toimijan tai kauppaa käyvän roolille määritetty tili edustaa useita yrityksiä tai että useita käyttäjäyrityksiä sisältäville yritysryhmille luodaan yksi taloudellinen toimijatili.

Metsäkatoasetuksen 6 artiklan mukaan toimijoiden ja kauppaa käyvien on mahdollista valtuuttaa valtuutettu edustaja toimittamaan asianmukaista huolellisuutta koskevia vakuutuksia ja hallinnoimaan niitä. Yritysryhmillä on näin ollen mahdollisuus valtuuttaa yksi jäsenistään valtuutetuksi edustajaksi toimittamaan asianmukaista huolellisuutta koskevat vakuutukset kaikkien ryhmän jäsenten puolesta. Valtuutettu edustaja voi käyttää yhtä tiliä DD-vakuutusten toimittamiseen ja hallinnointiin kaikkien edustamiensa yhteisöjen puolesta. Valtuutetun edustajan on oltava sijoittautunut unionin alueelle metsäkatoasetuksen 2 artiklan 22 kohdan mukaisesti. On huomattava, että oikeudellinen vastuu asetuksen noudattamisesta säilyy yksittäisillä toimijoilla ja kauppaa käyvillä.

Tietojärjestelmään rekisteröitymistä koskevat yksityiskohdat löytyvät metsäkatoasetuksen

käyttöoppaasta⁴.

3.14. Kuka on toimija tai kauppa käyvä, kun yksi yritys tekee sopimuksen toisen yrityksen kanssa sellaisten tuotteiden toimittamisesta, jotka liittyvät sen kaupalliseen toimintaan? Esimerkiksi kahvila, pienmyymälä tai myyntikoju, joka on perustettu pääliiketoiminnan rinnalle. (UUSI)

Sopimusten yksityiskohtien mukaan yritys, joka on vastuussa asianomaisten tuotteiden toimittamisesta käytettäväksi kahvilassa, pienmyymälässä, myyntikojuissa jne. (ja asianomaisen tuotteen asettamisesta saataville EU:n markkinoilla), on vastuussa kyseisten tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta. Yrityksen velvollisuudet määräytyvät sen mukaan, onko se kauppa käyvä, joka ei ole pk-yritys (usein kysytyjen kysymysten kohta 3.8), vai pk-yritykseksi katsottava kauppa käyvä (usein kysytyjen kysymysten kohta 3.5).

Esimerkki:

- 1) Toimeksisaaja C on pk-yritys, joka supermarket B:n kanssa tekemänsä sopimuksen mukaisesti vastaa suklaan (HS 1806) ostamisesta (EU:ssa sijaitsevalta valmistajalta) ja toimittamisesta supermarket B:n myymälöiden asiakkaille. Tässä tilanteessa toimeksisaaja C on pk-yritykseksi katsottava kauppa käyvä, johon sovelletaan ainoastaan metsäkatoasetuksen 5 artiklan kohtien 2–6 mukaisia velvoitteita. Se on vapautettu asianmukaista huolellisuutta koskevista vaatimuksista, eikä sillä ole vastuuta sen varmistamisesta, että suklaa vastaa metsäkatoasetuksen vaatimuksia.
- 2) Toimeksisaaja A pitää ravintoloita EU:hun sijoittautuneen supermarket B:n puolesta. Supermarket B ei ole pk-yritys. Toimeksisaaja A ei ole pk-yritys, ja se vastaa supermarket B:n kanssa tekemänsä sopimuksen mukaisesti suklaan (HS 1806) ostamisesta ja toimittamisesta supermarket B:n toimipaikassa sijaitsevaan ravintolaan. Toimeksisaaja A ostaa suklaan EU:ssa toimivalta valmistajalta. Tässä tilanteessa toimeksisaaja A on kauppa käyvä, joka ei ole pk-yritys, ja se on vastuussa siitä, että sen kahviloissa tarjoama suklaa täyttää vaatimukset. Toimeksisaajan A on varmistettava, että toimitusketjun alkupäässä on noudatettu asianmukaista huolellisuutta, ja toimitettava DD-vakuutus myymästään suklaasta. Metsäkatoasetuksen 4 artiklan 9 kohdan mukaisesti se voi viitata toimitusketjun alkupään toimittamiin DD-vakuutusten numeroihin. Supermarket B ei ole vastuussa siitä, että suklaa täyttää metsäkatoasetuksen vaatimukset.
- 3) Toimeksisaaja D ei ole pk-yritys, ja sillä on makeisten myyntipisteitä supermarket B:n myymälöissä. Makeiset sisältävät suklaata (HS 1806). Sopimusten mukaan supermarket B ostaa suklaapatukoita kolmannessa maassa sijaitsevalta tuottajalta, ja toimeksisaaja D myy suklaapatukoita vain supermarket B:n puolesta ilman, että se itse omistaa niitä missään vaiheessa. Tässä tilanteessa supermarket B on toimija, joka vastaa asianmukaisen huolellisuuden menettelystä suklaapatukoiden osalta ja toimittaa DD-vakuutuksen jokaisesta suklaapatukkaerästä. Toimeksisaaja D ei ole vastuussa siitä, että suklaapatukat täyttävät metsäkatoasetuksen vaatimukset.

Metsäkatoasetuksessa määrättyjen velvoitteiden täyttäminen on tarpeen vain silloin, kun

⁴ Käyttöopas on saatavilla täällä:

https://green-business.ec.europa.eu/deforestation-regulation-implementation/information-system-deforestation-regulation_en#training-and-user-manuals

toimitetut tuotteet kuuluvat asetuksen soveltamisalaan (usein kysytyjen kysymysten kohta 5.13). Asetuksen vaatimukset eivät koske tuotteita, jotka eivät kuulu soveltamisalaan, vaikka ne sisältäisivät soveltamisalaan kuuluvista hyödykkeistä johdettuja komponentteja tai osia (usein kysytyjen kysymysten kohta 2.1). Esimerkkejä tällaisista soveltamisalan ulkopuolisista tuotteista, joita toimeksisaajat voivat toimittaa, ovat makkarat ja niiden kaltaiset naudanlihavalvaimet (HS 1601) tai kahvipohjaiset valvaimet eli kahvijuomat (HS 2101).

3.15. Miten metsäkatoasetuksen 6 artiklan mukainen rooli ”valtuutettu edustaja” eroaa roolista ”tulliedustaja”, joka on määritelty asetuksen (EU) N:o 952/2013 (UTK) artiklassa 18? (UUSI)

Kyse on kahdesta eri roolista:

- Metsäkatoasetuksen 6 artiklassa määritellyn ”valtuutetun edustajan” tehtävänä on toimittaa DD-vakuutus tietojärjestelmään toimijan puolesta. Tämä rooli liittyy siis vain velvoitteeseen, joka perustuu metsäkatoasetuksen 4 artiklaan.
- UTK:n 18 artiklassa määritellyn ”tulliedustajan” tehtävänä on antaa tulli-ilmoitus toisen henkilön puolesta. Tämä rooli liittyy siis ainoastaan UTK:n mukaisiin tullivelvoitteisiin.

Voi käydä niin, että yritys tarjoaa sekä ”valtuutetun edustajan” että ”tulliedustajan” palveluja, mutta molemmat tehtävät edellyttävät kahta nimenomaista ja erilaista toimeksiantoa ja edellyttävät kahta erillistä vastuualuetta kummankin säännöksen nojalla.

Olosuhteista riippumatta (eli riippumatta siitä, onko hänet nimetty myös ”valtuutetuksi edustajaksi” metsäkatoasetuksen 6 artiklan tarkoittamassa merkityksessä), tulliedustajat eivät koskaan ole metsäkatoasetuksen tarkoittamia ”toimijoita”, koska he eivät saata asianomaisia tuotteita markkinoille eivätkä vie niitä.

oooo

4. Määritelmät

Nämä määritelmät muodostavat perustan niiden kolmansissa maissa sijaitsevien yritysten ja sidosryhmien velvoitteille, joilla on kaupallisia suhteita EU:n kanssa, sekä EU:n toimivaltaisten viranomaisten velvoitteille.

4.1. Mitä ’maailmanlaajuinen metsäkato’ tarkoittaa?

’Maailmanlaajuinen metsäkato’ tarkoittaa koko maailmassa (sekä EU:ssa että sen ulkopuolella) asetuksen 2 artiklan mukaisesti tapahtuvaa metsäkatoa (eli metsän muuntamista maatalouskäyttöön riippumatta siitä, onko muutos ihmisen aiheuttama vai ei).

Metsäkato ja metsien tilan heikkeneminen ovat merkittäviä ilmastonmuutosta ja luonnon monimuotoisuuden köyhtymistä aiheuttavia tekijöitä, ja ne ovat aikamme kaksi keskeistä maailmanlaajuista ympäristökriisiä.

Metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen pääsyy koko maailmassa on maataloustuotannon

laajeneminen soijan, naudanlihan, palmuöljyn, puun, kaakaon, kumin ja kahvin kaltaisten hyödykkeiden tuotantoon. Suurena taloutena ja näiden hyödykkeiden merkittävänä kuluttajana EU aiheuttaa metsäkatoa ja metsien tilan heikkenemistä koko maailmassa. EU:n on siksi annettava panoksensa sen lopettamiseen.

Asetuksella edistetään 'metsäkatoa aiheuttamattomien' hyödykkeiden ja tuotteiden tuotantoa ja kulutusta sekä pienennetään EU:n vaikutusta maailmanlaajuiseen metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen. Näin sen odotetaan vähentävän EU-vetoisia kasvihuonekaasupäästöjä ja luonnon monimuotoisuuden köyhtymistä.

4.2. Mitä "maa-alue" tarkoittaa? (PÄIVITETTY)

Asetuksen mukainen maantieteellisen sijainnin määrittämisen kohde eli "maa-alue" määritellään 2 artiklan 27 kohdassa "maapalstaksi, joka kuuluu tuotantomaaan lainsäädännössä tunnustettuun yhteen ja samaan kiinteistöön, ja jolla olosuhteet ovat riittävän homogeeniset, jotta voidaan arvioida kyseisellä maapalstalla tuotettuihin hyödykkeisiin liittyvää metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen kokonaisriskitasoa". Tämän asetuksen soveltamisessa keskeistä on yksilöidä niiden hyödykkeiden tuottamiseen käytetty maa, jotka on määrää saattaa EU:n markkinoille. Ei siis ole tarpeen luetella kaikkia yhden omistajan omistamia alueita, jos joitakin näistä alueista ei käytetä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien hyödykkeiden tuottamiseen tai niitä ei ole tarkoitus saattaa EU:n markkinoille.

Jos yksi omistaja omistaa useita maa-alueita ja saattaa markkinoille tuotteita kaikilta näiltä maa-alueilta, kaikki kyseiset maa-alueet voidaan ilmoittaa yhdessä DD-vakuutuksessa (ks. myös usein kysyttyjen kysymysten kohta 1.14).

4.3. Mitkä vaatimukset puun on täytettävä?

Asetuksen metsäkadon aiheuttamattomuuden määritelmässä 2 artiklan 13 kohdan b alakohdassa ("... kun on kyse asianomaisista tuotteista, jotka sisältävät puuta tai jotka on valmistettu käyttäen puuta") erotetaan puu asetuksen soveltamisalasta ja saadaan aikaan vaikutelma eräänlaisesta erityistapauksesta, jolloin herää kysymys siitä, sovelletaanko asetuksen 3 artiklan a kohdan metsäkadon aiheuttamattomuutta koskevaa perustetta puuhun. Onko puun täytettävä molemmat perusteet, jotka liittyvät metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen vai pelkästään metsien tilan heikkenemiseen liittyvän perusteen?

Puun on asetuksen vaatimusten täyttämiseksi täytettävä molemmat perusteet: a) se on pitänyt korjata maalta, joka ei ole ollut metsäkadon kohteena 31.12.2020 jälkeen, ja b) se on pitänyt korjata aiheuttamatta metsien tilan heikkenemistä 31.12.2020 jälkeen.

4.4. Mitkä puunkorjuutasot ovat vaatimustenmukaisia?

Jos puualan toimija vuonna 2022 korjaa 20 prosenttia alueesta, joka on kokonaan metsäpinta-alaa, ja antaa maan uudistua luontaisesti, olisiko korjattu puu asetuksen mukaista? Kun metsä on 30 vuodessa uudistunut, voitaisiinko tehdä sama toimenpide niin, että johtopäätös asetuksen noudattamisesta olisi sama?

Asetuksen mukaan "metsien tilan heikkenemisellä" tarkoitetaan metsäpinta-alan rakenteellisia muutoksia, jotka toteutetaan muuntamalla ikimetsiä tai luontaisesti uudistuvia

metsiä plantaaseiksi tai muuksi puustoiseksi maaksi tai muuntamalla ikimetsiä viljelymetsiksi (2 artiklan 7 kohta).

Tämä määritelmä kattaa kaikki Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön määrittelemät metsäluokat. Näin ollen asetuksessa tarkoitettu metsien tilan heikkeneminen tarkoittaa tietyntyyppisten metsien muuttamista muunlaisiksi metsiksi tai muuksi puustoiseksi maaksi.

Puunkorjuun eri tasot ovat sallittuja edellyttäen, että se ei johda metsien tilan heikkenemisen määritelmään kuuluvaan muutokseen.

4.5. Miten 'metsäkatoa aiheuttamattoman' määritelmän lause "aiheuttamatta metsien tilan heikkenemistä" pitäisi ymmärtää niiden asianomaisten tuotteiden osalta, jotka sisältävät puuta tai jotka on valmistettu käyttäen puuta?

Määritelmän 'metsäkatoa aiheuttamaton' nimenomaisesti metsien tilan heikkenemiseen viittaava kohta edellyttää, että puu on "korjattu metsästä aiheuttamatta metsien tilan heikkenemistä 31 päivän joulukuuta 2020 jälkeen" (metsäkatoasetuksen 2 artiklan 13 kohdan b alakohta). Viittaus 'aiheuttamiseen' luo syysuhteen puun korjaamisen ja metsien tilan heikkenemistä koskevan prosessin välille.

Tässä otetaan huomioon se, että muutkin prosessit voivat vaikuttaa metsiin. Niitä ovat esimerkiksi ilmastonmuutos, tautien puhkeaminen ja maastopalot. Nämä metsien tilan heikkenemisen mahdolliset muodot eivät kuulu asetuksen soveltamisalaan. Metsäkatoasetuksessa käsitellään metsien tilan heikkenemistä, joka johtuu puun korjaamiseen liittyvistä metsätaloustoimista, ja myöhempää metsän uudistumista.

Asianomaiset tuotteet eivät olisi asetuksen mukaisia, jos ne olisi hankittu alueelta, jossa puunkorjuutoimet aiheuttavat metsien tilan heikkenemistä. Toimijat voisivat ottaa huomioon kaikki puunkorjuupäivänä saatavilla olevat tiedot ja datan, pääasiassa maan metsänhoitoa koskevan lainsäädännön ja metsänhoitosuunnitelman sekä uudelleenmetsityssuunnitelmat ja suunnitellut korjuunjälkeiset toimet, ennallistamis- ja suojelusuunnitelmat, muunlaiset suunnitelmat, hoitomenettelyt jne., jotta ne voivat arvioida riskiä sille, että puunkorjuu aiheuttaisi metsien tilan heikkenemistä.

Jos metsien tila pysyy heikentyneenä kauan, mikään tuleva puunkorjuu maa-alueella, jolla puunkorjuutoimet ovat aiheuttaneet metsien tilan heikkenemistä 31.12.2020 jälkeen, ei olisi 'metsäkatoa aiheuttamatonta', eikä asianomaisia tuotteita saisi saattaa markkinoille. Jos taas metsä tulevaisuudessa uusiutuu ja sen tila vaihtuu metsäluokkaan, jonka ei katsottaisi kuuluvan metsien tilan heikkenemisen määritelmään, kyseisellä maa-alueella tehdyistä puunkorjuutoimista saatu puu voitaisiin katsoa 'metsäkatoa aiheuttamattomaksi'.

4.6. Miten olisi arvioitava kysymystä siitä, onko puutuote metsien tilan heikkenemistä aiheuttamaton, ja mikä on huomioon otettava asiaa koskeva ajanjakso? (PÄIVITETTY)

Asetuksen mukaan "metsien tilan heikkenemisellä" tarkoitetaan metsäpinta-alan rakenteellisia muutoksia, jotka toteutetaan muuntamalla ikimetsiä tai luontaisesti uudistuvia metsiä viljelymetsiksi tai muuksi puustoiseksi maaksi ja muuntamalla ikimetsiä istutetuiksi metsiksi (2 artiklan 7 kohta).

"Metsien tilan heikkeneminen" tarkoittaa: metsäpinta-alan rakenteellisia muutoksia, jotka toteutetaan muuntamalla				
1) ikimetsiä			2) luontaisesti uudistuvia metsiä	
a) viljely-metsiksi	b) plantaaseiksi	c) muuksi maaksi	a) plantaaseiksi	b) muuksi maaksi

Määritelmän "metsäkatoa aiheuttamaton" metsien tilan heikkenemistä koskevan osan noudattamiseksi toimijoiden on selvitettävä, oliko metsätyyppi 31.12.2020 saakka pääasiassa metsää tai luontaisesti uudistuvaa metsää (kaksi metsätyyppiä, joihin määritelmää "metsien tilan heikkeneminen" sovelletaan). Sitten niiden on arvioitava, voisivatko puunkorjuuseen liittyvät metsätaloustoimet sekä suunnitellut korjuunjälkeiset toimet johtaa muuntamiseen eri metsätyyppeihin, joka tarkoittaa "metsien tilan heikkenemistä", tai aiheuttaa sen tai olisivatko ne voineet johtaa siihen.

On tärkeää ottaa huomioon maahan sovellettava metsänhoitolainsäädäntö, muun muassa metsän kestävää hoitoa koskevat suunnitelmat tai vastuullisen puunkorjuun oikeudellinen kehys, sekä tiedot ja data metsän korjuuta edeltävästä tilasta, puunkorjuujärjestelmästä ja sen todennäköisistä vaikutuksista, uudistamiskäsittelyistä, muista suunnitelluista suojelu- ja ennallistamistoimenpiteistä, sekä muut tiedot riskinarviointiperusteista, jotka on eritelty asetuksen 10 artiklassa. Niitä voivat olla metsäviranomaisten antamat viralliset asiakirjat, joissa esitetään metsänuudistamisvelvoitteet ja -ehdot, osapuolten väliset sopimukset tai muut maanomistajalta tai hänen edustajaltaan saadut asiaankuuluvat tiedot.

Jos näyttö osoittaa, että puunkorjuutoimet voivat aiheuttaa metsien tilan heikkenemistä*, puutuotetta ei saa saattaa EU:n markkinoille, asettaa saataville EU:n markkinoilla eikä viedä EU:sta, ellei tätä riskiä vähennetä niin, ettei riskiä ole lainkaan tai että se on vain merkityksettömän alhainen.

Jos maa-alueen aiottua lopputarkoitusta (uudelleenmetsitys tai muuntaminen) ei puunkorjuuhetkellä tiedetä, nämä korjuutoimet saattavat aiheuttaa metsien tilan heikkenemistä. Siksi kyseisiä puutuotteita ei saa saattaa EU:n markkinoille, asettaa niitä saataville EU:n markkinoilla tai viedä EU:n markkinoilta, ellei tätä riskiä vähennetä niin, että sitä ei ole lainkaan tai se on vain merkityksettömän alhainen.

*Merkkejä siitä, että puunkorjuutoimet voivat aiheuttaa metsien tilan heikkenemistä, voisivat olla esimerkiksi seuraavat:

- hoitosuunnitelmista (tai muista saatavilla olevista tiedoista) käy ilmi, että ehdotetut korjuu- ja uudistamistoimet eivät ehkä riitä estämään metsien tilan heikkenemistä asetuksen määritelmien mukaisesti
- tehdyt korjuutoimet poikkeavat metsien vastuullista hoitoa koskevassa suunnitelmassa ehdotetusta tai maan oikeudellisessa kehyksessä hyväksytystä
- korjuun jälkeistä istuttamista ja metsänhoitoa koskeva suunnitelma näyttää täyttävän "viljelymetsää" tai "plantaasia" koskevat perusteet asetuksen määritelmien mukaisesti tai
- suunnitellut uudistamistoimenpiteet (eli istuttaminen tai kylväminen) tai kyseisten suunniteltujen toimenpiteiden puuttuminen.

4.7. Voiko puutuote olla metsien tilan heikkenemistä aiheuttamaton, jos se on korjattu metsästä, jossa on tapahtunut 31.12.2020 jälkeen rakenteellisia muutoksia, jotka eivät aiheutuneet puunkorjuutoimista?

Kyllä. Jos metsien tilan heikkenemistä ovat vuoden 2020 jälkeen aiheuttaneet ilmastonmuutoksen, tautien puhkeamisen tai maastopalojen kaltaiset prosessit, jotka eivät liity puunkorjuutoimiin tai metsäkatoa aiheuttaviin toimiin, kyseisillä maa-alueilla tehdyistä korjuutoimista saadut tuotteet voidaan edelleen katsoa

metsäkatoa aiheuttamattomiksi edellyttäen, että itse puunkorjuutoimet eivät aiheuta metsien tilan heikkenemistä.

Näissä tapauksissa olisi tärkeää saada riittävästi tietoa ja todisteita, jotka osoittavat, että mitkään muutokset metsän tilassa kahden ajanjakson välissä eivät ole liittyneet puun korjaamiseen.

Lisäksi, kun puiden korjaamisen tarkoituksena on metsän suojeleminen, ei pitäisi katsoa, että puunkorjuu on "aiheuttanut" metsien tilan heikkenemistä. Tästä on kyse esimerkiksi silloin, kun korjataan myrskyn tai maastopalon vuoksi vahingoittunutta puuta tai kun kaadetaan tartunnan saaneita puita tuholaisten ja tautien leviämisen estämiseksi. Näissä tapauksissa olisi tärkeää saada riittävästi tietoa ja todisteita, joilla voidaan osoittaa puiden korjaamisen todellinen tarkoitus.

4.8. Joissakin tapauksissa todisteita puunkorjuutoimista, jotka ovat aiheuttaneet 'metsien tilan heikkenemistä', ei ehkä saada vielä johonkin aikaan sen jälkeen, kun puutuote on saatettu Euroopan unionin markkinoille (tai asetettu niillä saataville tai viety niiltä). Voidaanko toimijoita pitää vastuussa tapahtumista, jotka tapahtuvat asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen toimittamisen jälkeen?

Katsottaisiinko asianomaiset puutuotteet metsäkatoa aiheuttamattomiksi?

Asianomaiset tuotteet eivät olisi asetuksen mukaisia, jos ne olisi hankittu alueelta, jolla puunkorjuutoimet olivat aiheuttaneet metsien tilan heikkenemistä asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen toimittamista edeltäneellä jaksolla.

Asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen toimittaessaan toimija ottaa vastuun asianmukaista huolellisuutta koskevasta prosessista ja siitä, että asianomaiset tuotteet ovat 3 artiklan a ja b kohdan mukaisia. Tässä prosessissa toimijan olisi otettava huomioon kaikki asiaa koskevat tiedot ja data, myös 10 artiklassa esitetyt riskitekijät.

Asianmukaista huolellisuutta koskevien velvoitteiden rikkomisesta voisi olla kyse esimerkiksi silloin, jos asianmukaisen huolellisuuden riskinarviointiosaa ei ole tehty asianmukaisesti, koska asiaa koskevia tietoja tai määritettyjä perusteita, muun muassa maa-alueen puunkorjuun jälkeisiä suunnitelmia, ei ole otettu huomioon.

Jos havaitaan, että asianmukaista huolellisuutta ei ole noudatettu asianmukaisesti, kukaan toimitusketjussa alempana oleva toimija tai kauppa käyvä ei pystyisi viittaamaan asianomaisista tuotteista annettuun olemassa olevaan asianmukaista huolellisuutta koskevaan vakuutukseen.

Jos taas asianmukaista huolellisuutta on noudatettu kyseisenä aikana asianmukaisesti ja asianomaiset tuotteet olivat vaatimustenmukaisia, kun ne saatettiin markkinoille, asianomaisten tuotteiden – ja johdettujen tuotteiden – vaatimustenmukaisuuden tila ei muutu niiden tapahtumien perusteella, jotka tapahtuvat sen jälkeen, kun tuote on saatettu markkinoille (tai viety) ja joita ei olisi voitu tunnistaa mahdolliseksi riskiksi silloin, kun asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus toimitettiin. Se ei myöskään vaikuta toimijan vaatimustenmukaisuuden tilaan.

4.9. Jarruttaako 'metsien tilan heikkenemisen' määritelmä puiden harkittua istutusta ja kylvöä, jotka voivat olla tärkeä käytäntö metsien suojelemiseksi ja ennallistamiseksi?

Tietyn tyyppisissä metsissä harkittu istutus tai kylvö voi olla tehokas ja suositeltava metsän ennallistamisen menetelmä. Näin on muun muassa luonnontapahtumien (esim. myrskyjen, maastopalojen) jälkeen tai haitallisten vieraslajien, tuholaisten tai tautien hoitotoimenpiteiden jälkeen tai uudistumisen edistämiseksi ankarissa ympäristöissä, kuten laihassa maaperässä, tulva- ja routamaassa tai silloin, kun ilmastonmuutoksen vaikutukset ovat tuntuvia. Siksi, ja vaikka ikimetsän tai luontaisesti uudistuvan metsän muuntaminen plantaasiksi olisi 'metsien tilan heikkenemistä', asetuksessa 'plantaasin' määritelmään eivät kuulu "suojametsän tai ekosysteemin ennallistamistarkoituksiin istutetut metsät eivätkä istuttamalla tai kylvämällä perustetut metsät, jotka hakkuukypsänä muistuttavat tai tulevat muistuttamaan luontaisesti uudistuvia metsiä". Poikkeusta pitäisi loogisesti soveltaa myös 'viljelymetsiin'.

4.10. Miten sovelletaan ilmaisua "puut pystyvät saavuttamaan nämä kynnysarvot sijaintipaikassaan"?

Miten olisi sovellettava lauseketta "puut pystyvät saavuttamaan nämä kynnysarvot sijaintipaikassaan", joka liittyy puun korkeuteen ja latvuspeittävyteen asetuksen 2 artiklan 4 kohdan 'metsän' määritelmässä?

Jos puukasvillisuus ylittää tai sen odotetaan ylittävän 10 prosenttia niiden puulajien latvuspeittävydestä, joiden korkeus tai odotettu korkeus on vähintään viisi metriä, se olisi luokiteltava 'metsäksi' Elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) määritelmän perusteella. Esimerkiksi nuoret puustot, joiden latvuksen peittävyys ei ole vielä 10:tä prosenttia eikä puiden korkeus viittä metriä mutta joiden odotetaan saavuttavan ne, sisältyvät 'metsän' määritelmään. Siihen sisältyvät myös tilapäisesti puuttomat alueet, kunhan alueen pääasiallisena käyttönä säilyy metsä.

4.11. Mikä metsämaan maankäytön muutos on asetuksen mukaista?

Metsäkato määritellään asetuksen 2 artiklan 3 kohdassa "metsän muuntamiseksi maatalouskäyttöön". Onko mikään muu metsämaan maankäytön muutos asetuksen mukaista?

Asetuksen määritelmän mukaan metsäkato on metsän muuntamista maatalouskäyttöön. Muuntaminen muihin käyttötarkoituksiin, kuten kaupunkirakentamiseen tai infrastruktuuriin, ei kuulu metsäkadon määritelmään. Esimerkiksi puu, joka on laillisesti korjattu metsäalueelta tien rakentamista varten, olisi tämän asetuksen mukainen.

4.12. Laskettaisiinko luonnonkatastrofi metsäkadoksi?

Asetuksen määritelmä 'metsäkadosta' sisältää metsän muuntamisen maatalouskäyttöön riippumatta siitä, onko muutos ihmisen toiminnan aiheuttama vai ei, joten se sisältää luonnonkatastrofeista johtuvat tilanteet. Palanut metsä, joka on sittemmin muunnettu maatalousmaaksi (aikarajan jälkeen), katsottaisiin asetuksessa tarkoitetuksi 'metsäkadoksi'. Tässä nimenomaisessa tapauksessa toimijaa kiellettäisiin hankkimasta asetuksen soveltamisalaan kuuluvia hyödykkeitä kyseiseltä alueelta (mutta ei metsäpalon vuoksi). Jos maastopalon kohteena olleen metsän sitä vastoin annetaan uudistua, sen ei katsottaisi olevan 'metsäkatoa' ja toimija voisi hankkia kyseisestä metsästä puuta, kunhan se on taas kasvanut.

4.13. Sisällytetäänkö "muu puustoinen maa" tai muut ekosysteemit soveltamisalaan? (PÄIVITETTY)

Asetuksessa hyödynnetään Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön määritelmää "metsästä". Se sisältää neljä miljardia hehtaaria metsää – valtaosan asumiskelpoisesta maasta, jota ei jo käytetä maataloudessa – ja siihen kuuluu alueita, jotka on kansallisissa laeissa määritelty savanneiksi, kosteikoiksi ja muiksi arvokkaiksi ekosysteemeiksi.

Osana tarkastelumenettelyä, josta on säädetty metsäkatoasetuksen 34 artiklassa, komissio arvioi, miten asetuksen soveltamisalan laajentaminen koskemaan "muuta puustoista maata" ja muita ekosysteemejä kuin "metsiä" vaikuttaa.

Muuntaminen ikimetsästä tai luontaisesti uudistuvasta metsästä plantaaseiksi tai muuksi puustoiseksi maaksi kuuluu jo "metsien tilan heikkenemisen" määritelmään, ja sellaiselta muunnetulta maalta peräisin olevia puutuotteita ei saa saattaa EU:n markkinoille eikä viedä.

4.14. Katsotaanko kuminviljely asetuksessa tarkoitetuksi 'maatalouskäytöksi'?

Kyllä, kuminviljely kuuluu asetuksen määritelmään 'maatalouden puuviljelmästä', joka tarkoittaa "maata, jolla on maatalouden tuotantojärjestelmiin kuuluvia puustoja, kuten hedelmäpuuviljelmiä, öljypalmuviljelmiä, oliivitarhoja ja peltometsäviljelyjärjestelmiä, joissa viljelykasveja kasvatetaan puiden suojassa". Tämä määritelmä kattaa kaikki asianomaisten hyödykkeiden viljelmät puuntuottamista lukuun ottamatta. Maatalouden puuviljelmät eivät kuulu 'metsän' määritelmän piiriin. Tämä tarkoittaa, että metsän korvaaminen kuminviljelmällä katsottaisiin asetuksessa tarkoitetuksi metsäkadoksi.

oooo

5. Asianmukainen huolellisuus

5.1. Mitkä ovat veloitteeni toimijana? (PÄIVITETTY)

Yleisenä sääntönä on, että toimijoiden (ja kauppaä käyvien, jotka eivät ole pk-yrityksiä) on perustettava metsäkatoasetuksen 12 artiklan mukainen asianmukaisen huolellisuuden järjestelmä ja pidettävä sitä yllä.

Asianmukaisen huolellisuuden menettelyn noudattaminen koostuu kolmesta vaiheesta.

Ensimmäisessä vaiheessa niiden on kerättävä asetuksen 9 artiklassa tarkoitetut tiedot, kuten hyödyke tai tuote, jonka ne aikovat saattaa EU:n markkinoille (tai asettaa markkinoilla saataville, jos kyse on kauppaa käyvistä, jotka eivät ole pk-yrityksiä) tai viedä, myös tullimenettelyssä ”luovutus vapaaseen liikkeeseen” ja ”vienti”, sekä muun muassa sen määrä, toimittaja, tuotantomaa ja todisteet laillisesta korjuusta. Tässä vaiheessa keskeisenä vaatimuksena on saada niiden maa-alueiden maantieteelliset koordinaatit, joilla asianomainen hyödyke on tuotettu, ja antaa asiaa koskevat tiedot tietojärjestelmän kautta toimitettavassa asianmukaista huolellisuutta koskevassa vakuutuksessa. Nämä tiedot ovat tuote, CN-koodi, määrä, tuotantomaa ja maantieteellistä sijaintia koskevat koordinaatit. Jos toimija ei pysty keräämään vaadittuja tietoja, sen on pidättäydyttävä saattamasta kyseistä asianomaista tuotetta EU:n markkinoille tai viemästä sitä. Jos näin ei tehdä, se tarkoittaisi asetuksen rikkomista, joka voisi johtaa seuraamuksiin.

Jos toimija ei pysty keräämään vaadittuja tietoja, sen on pidättäydyttävä saattamasta kyseisiä tuotteita Euroopan unionin markkinoille tai viemästä niitä. Sen tekemättä jättäminen tarkoittaisi asetuksen rikkomista, joka voisi johtaa mahdollisiin seuraamuksiin.

Toisessa vaiheessa yritysten on syötettävä ensimmäisessä vaiheessa kerätyt tiedot asianmukaisen huolellisuuden järjestelmänsä riskinarviointiosioon, jotta ne voivat todentaa ja arvioida riskin toimitusketjuun tulevista vaatimustenvastaisista tuotteista. Siinä otetaan huomioon asetuksen 10 artiklassa. Toimijoiden on osoitettava, miten kerätyt tiedot on tarkastettu riskinarviointiperusteiden perusteella ja miten riski on määritetty.

Kolmannessa vaiheessa niiden on ryhdyttävä asianmukaisiin ja oikeasuhteisiin toimenpiteisiin, mikäli ne havaitsivat toisessa vaiheessa merkityksettömän alhaista riskiä suuremman riskin vaatimustenvastaisuudesta. Tavoitteena on varmistaa, että riskistä saadaan merkityksettömän alhainen. Tässä otetaan huomioon asetuksen 11 artiklassa tarkoitetut riskejä vähentävät toimenpiteet. Nämä toimenpiteet on dokumentoitava.

Toimijoihin, jotka hankkivat hyödykkeet kokonaan alhaisen riskin alueiksi luokitelluilta alueilta, sovelletaan yksinkertaistettuja asianmukaista huolellisuutta koskevia velvoitteita. Asetuksen 13 artiklan mukaan toimijoiden on silti kerättävä tietoja 9 artiklan mukaisesti ja arvioitava toimitusketjun monimutkaisuus ja riski sääntöjen kiertämisestä ja tuotteen sekoittumisesta alkuperältään tuntemattomiin tuotteisiin tai alkuperältään keskimääräisen tai suuren riskin maiden tuotteisiin. Toimijoilta ei kuitenkaan edellytetä riskien arvioimista ja lieventämistä (metsäkatoasetuksen 10 ja 11 artikla), paitsi jos toimija saa tai sen tietoon tulee oleellisia tietoja, mukaan lukien 31 artiklan mukaisesti esitetyt perustellut huolenaiheet, jotka viittaavat riskiin siitä, että asianomaiset tuotteet eivät ole tämän asetuksen mukaisia (metsäkatoasetuksen 13 artiklan 2 kohta). Lisätietoja on komission tiedonantona annetun ohjeasiakirjan (C/2024/6789) luvussa 4 b).

5.2. Kuka voi valtuuttaa ”valtuutetun edustajan”? (PÄIVITETTY)

Asetuksen 6 artiklan mukaan toimijat ja kauppaa käyvät voivat antaa valtuutetulle edustajalle tehtäväksi toimittaa puolestaan asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen. Toimijoilla ja kauppaa käyvillä, jotka eivät ole pk-yrityksiä, on tällaisessa tapauksessa edelleen vastuu asianomaisten tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta.

Jos toimija on luonnollinen henkilö tai mikroyritys, se voi antaa toimitusketjussa seuraavalle toimijalle tai kauppa käyvälle tehtäväksi toimia valtuutettuna edustajana paitsi, jos se on luonnollinen henkilö tai mikroyritys. Valtuutuksen antaneella toimijalla on tällaisessa tapauksessa edelleen vastuu tuotteen vaatimustenmukaisuudesta.

Asetuksen 2 artiklan 22 kohdan mukaan valtuutetun edustajan pitää olla sijoittautunut EU:hun ja sen on pitänyt saada kirjallinen toimeksianto toimijalta tai kauppa käyvältä.

5.2.1 Mikä on "valtuutettu edustaja"? Voiko yksi valtuutettu edustaja edustaa useita toimijoita ja kauppa käyviä? Mitä metsäkatoasetuksen velvoitteita valtuutettu edustaja voi täyttää? (UUSI)

Valtuutettu edustaja on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka toimii toimijan tai kauppa käyvän puolesta ja toimittaa näiden puolesta asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen (metsäkatoasetuksen 6 artikla). Metsäkatoasetuksen 2 artiklan 22 kohdan mukaan valtuutetun edustajan pitää olla sijoittautunut unionin alueelle ja sen on pitänyt saada kirjallinen toimeksianto toimijalta tai kauppa käyvältä toimiakseen tämän puolesta. Periaatteessa kuka tahansa EU:hun sijoittautunut luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö (yksityinen tai julkinen) voi toimia valtuutettuna edustajana riippumatta siitä, onko hän aktiivinen osa toimitusketjua vai ei.

DD-vakuutusta toimittaessaan valtuutettujen edustajien on rekisteröidyttävä tietojärjestelmään ja valittava rooliksi joko "Representing Operator" tai "Representing Trader". Näiden roolien avulla valtuutetut edustajat voivat tunnistautua omilla tunnuksillaan ja toimittaa asianmukaista huolellisuutta koskevia vakuutuksia asiakkaidensa puolesta. Valtuutetulla edustajalla voi olla usean toimijan ja kauppa käyvän toimeksianto, jos edellä mainitut vaatimukset täyttyvät. Toimijan ja kauppa käyvän tiedot on merkittävä kenttiin DD-vakuutusta toimitettaessa, jotta edustettu toimija tai kauppa käyvä voidaan yksilöidä:

3. Operator/Trader name and address *

Name: *

Country: *

No country selection

Address: *

Email:

Phone:

Identifier: *

+ Add Identifier

Authorised Representative

Name ⓘ

EUDR Test Operator HU

Valid

Country

Hungary

ISO Code

HU

Vaikka valtuutettu edustaja toimittaisi asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen, velvollisuus noudattaa asianmukaista huolellisuutta ja varmistaa se säilyy toimijalla tai kauppaa käyvällä. Näin ollen toimija tai kauppaa käyvä on vastuussa siitä, että kyseiset tuotteet noudattavat metsäkatoasetuksen 3 artiklan mukaisia vaatimuksia.

Jos toimija on luonnollinen henkilö tai mikroyritys, se voi antaa toimitusketjussa seuraavalle toimijalle tai kauppaa käyvälle, joka ei ole luonnollinen henkilö tai mikroyritys, tehtäväksi toimia valtuutettuna edustajana. Katso metsäkatoasetuksen 6 artiklan 3 kohta.

5.3. Voivatko yritykset huolehtia asianmukaisesta huolellisuudesta tytäryritysten puolesta?

Asetuksessa ei säädetä yrityskonsernin (emoyrityksen ja sen tytäryritysten) sisäisistä järjestelyistä ja asianmukaista huolellisuutta koskevista toimintatavoista. Toimija tai kauppaa käyvä, joka saattaa asianomaisen tuotteen EU:n markkinoille tai asettaa sen saataville markkinoilla tai vie sen, on vastuussa tuotteen vaatimustenmukaisuudesta ja asetuksen noudattamisesta kokonaisuudessaan. Siksi juuri sen nimi pitäisi antaa asianmukaista huolellisuutta koskevassa lausunnossa, ja sen olisi oltava edelleen kokonaan vastuussa asetuksen mukaisesti.

5.4. Entä tuotteen jälleentuonti? Mitkä ovat asianmukaista huolellisuutta koskevat velvoitteeni, jos jälleentuon tuotteen, joka on aiemmin viety EU:sta? (UUSI)

Kun toimija jälleentuo (eli luovuttaa vapaaseen liikkeeseen) tuotteen, joka on aiemmin viety EU:n markkinoilta, ja asettaa sen tullimenettelyyn ”luovutus vapaaseen liikkeeseen”, sitä pidetään ”toimitusketjussa alempana sijaitsevana toimijana”.

Jälleentuojaan, joka luovuttaa asianomaisen tuotteen vapaaseen liikkeeseen ja saattaa sen siten markkinoille, sovelletaan toimitusketjussa alempana sijaitsevien toimijoiden velvoitteita, jotka määräytyvät jälleentuojan koon perusteella:

Jos jälleentuoja on pk-yritykseksi katsottava toimija, on sovellettava metsäkatoasetuksen 4 artiklan 8 kohdan menettelyä (ks. usein kysytyjen kysymysten kohta 5.6.1). Tämä tarkoittaa, että jälleentuojalta ei vaadita asianmukaista huolellisuutta. Jos jälleentuoja on pk-yritys, se ilmoittaa tulli-ilmoituksessa tavarantoimittajiltaan (yhdelta tai useammalta) saamansa viitenumerot (yhden tai useamman).

Jos jälleentuoja ei ole pk-yritys, jo olemassa olevat asianmukaista huolellisuutta koskevat vakuutukset voivat auttaa varmistamaan, että toimitusketjun alkupäässä on noudatettu asianmukaista huolellisuutta metsäkatoasetuksen 4 artiklan 9 kohdan mukaisesti. Jos jälleentuoja ei ole pk-yritys, sen on toimitettava DD-vakuutus ennen jälleentuontia ja ilmoitettava DD-vakuutuksensa viitenumero luovuttaessaan tuotteita vapaaseen liikkeeseen.

Edellä mainittua sovelletaan myös silloin, kun tuontituote sisältää asianomaisia tuotteita, jotka on aiemmin saatettu EU:n markkinoille ja joihin on sovellettu asianmukaisen huolellisuuden menettelyä (esimerkki: kaakaopavut viedään EU:sta kolmanteen maahan, ja niistä valmistetaan suklaata, joka sitten luovutetaan myöhemmin vapaaseen liikkeeseen EU:ssa).

Niiden asianomaisten tuotteiden osalta, joihin ei ole sovellettu asianmukaisen huolellisuuden menettelyä, toimijoiden on noudatettava asianmukaista huolellisuutta

kokonaisuudessaan ja toimitettava DD-vakuutus.

Jos jälleentuotavana on tuote, joka on alun perin saatettu markkinoille siirtymäkauden aikana (joko sellaisenaan tai asianomaisena tuotteena toimitusketjun alkupäässä), kuten usein kysyttyjen kysymysten kohdassa 9.2 selitetään, komissio ilmoittaa yleisen DD-vakuutuksen viitenumeron, jota voidaan käyttää jälleentuontia koskevassa tulli-ilmoituksessa. Lisätietoja siirtymäkaudesta on usein kysyttyjen kysymysten kohdissa 9.1–9.6.

5.5. Mitkä tullimenettelyt kuuluvat asiaan?

Asetusta ei sovelleta asianomaisiin tuotteisiin, jotka on asetettu muihin tullimenettelyihin kuin 'luovutus vapaaseen liikkeeseen' tai 'vienti' (esim. tullivarastointi, sisäinen jalostus, väliaikainen tullittomuus).

5.6. Edellyttääkö EU:n ulkopuolella tuotettujen tuotteiden markkinoille saattaminen tulliselvitystä?

Olisiko tulliselvitys tässä yhteydessä riittävä asiakirja?

Kyllä, EU:n ulkopuolella tuotettujen asianomaisten hyödykkeiden tai asianomaisten tuotteiden saattaminen markkinoille edellyttää tulliselvitystä ennen markkinoille saattamista. Tässä yhteydessä vain tulliselvitys (ei konossementti eikä muu kaupallinen tai logistiikkaan liittyvä asiakirja) katsottaisiin riittäväksi todisteeksi, jos se voidaan yhdistää suoraan kyseessä olevaan tuotteeseen.

5.6.1 Miten asetusta sovelletaan vientiin? (UUSI)

Asetusta sovelletaan sekä vientiin että tuontiin. Toimijoiden, jotka vievät asianomaisia tuotteita EU:n markkinoilta, on sisällytettävä vienti-ilmoitukseensa asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksensa viitenumero. Toimijat, jotka vievät tuotteita, jotka on valmistettu sellaisista hyödykkeistä tai muista tuotteista, jotka jo kuuluivat asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen piiriin, voivat myös hyödyntää yksinkertaistettuja menettelyjä, jotka on esitetty metsäkatoasetuksen 4 artiklassa (eli metsäkatoasetuksen 4 artiklan kohdat 8 ja 9) (ks. tiedot EU:ssa tuotetuista tuotteista). Erityisesti toimitusketjussa alempana sijaitsevaksi pk-yritykseksi katsottava toimija, joka vie tuotteita unionin markkinoilta, voi hyödyntää metsäkatoasetuksen 4 artiklan 8 kohtaa. Tällaisessa tapauksessa pk-yritykseksi katsottavan toimijan on toimitettava tullille vienti-ilmoituksessa toimitusketjun edelliseltä toimijalta tai kauppa käyvältä (yhdelta tai useammalta) saadun asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen (yhden tai useamman) viitenumeron.

5.7. Mikä on sertifiointi- tai todentamisjärjestelmien rooli? (PÄIVITETTY)

Toimitusketjun jäsenet voivat käyttää sertifiointijärjestelmiä apuna riskinarvioinneissaan, mikäli sertifiointi kattaa tiedot, jotka tarvitaan niiden asetuksen mukaisten velvoitteiden täyttämiseen. Toimijoiden ja kauppa käyvien, jotka eivät ole pk-yrityksiä, on edelleen noudatettava asianmukaista huolellisuutta, ja ne ovat edelleen vastuussa kaikista rikkomuksista.

Euroopan komission ohjeasiakirjassa (C/2024/6789) annetaan lisäselvityksiä sertifiointijärjestelmien ja kolmannen osapuolen todentamisjärjestelmien roolista riskinarvioinnissa ja riskien vähentämisessä.

5.8. Miten kauan asiakirjoja olisi säilytettävä?

Miten kauan toimijan pitäisi säilyttää asianmukaisen huolellisuuden noudattamista varten käytettyjä asiakirjoja? Pitääkö kauppaa käyvien, jotka ovat pk-yrityksiä, säilyttää asiaa koskevat tiedot asianomaisista tuotteista, jotka ne saattavat EU:n markkinoille, antavat saataville EU:n markkinoilla tai vievät? Mistä tämän keston katsotaan alkavan? (PÄIVITETTY)

Toimijoiden olisi kerättävä, järjestettävä ja säilytettävä viiden vuoden ajan siitä päivästä, kun asianomaiset hyödykkeet ja asianomaiset tuotteet on saatettu EU:n markkinoille tai viety, asetuksen 9 artiklan mukaisesti kerätyt tiedot sekä tietojen tueksi esitetyt todisteet. Asetuksen 10 artiklan 4 kohdan ja 11 artiklan 3 kohdan säännösten mukaan toimijoiden olisi pystyttävä osoittamaan, miten asianmukaista huolellisuutta noudatettiin ja mitä riskiä vähentäviä toimenpiteitä otettiin käyttöön, jos riski havaittiin. Asiaa koskevat asiakirjat näistä toimenpiteistä on säilytettävä vähintään viiden vuoden ajan siitä, kun asianmukaisen huolellisuuden noudattamisesta on huolehdittu. Toimijoiden on myös säilytettävä tiedot asianmukaista huolellisuutta koskevista vakuutuksista viiden vuoden ajan siitä päivästä, kun vakuutus toimitettiin tietojärjestelmän kautta. Kyseinen päivä on ennen päivää, jona tuote saatettiin EU:n markkinoille tai vietiin. Kauppaa käyvillä, jotka eivät ole pk-yrityksiä, on tämän osalta samat velvoitteet kuin toimijoilla.

Pk-toimijoiden on säilytettävä asetuksen 5 artiklan 3 kohdassa luetellut tiedot, mukaan lukien asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen viitenumerot, vähintään viisi vuotta siitä päivästä, kun asianomaiset tuotteet on asetettu saataville EU:n markkinoilla.

5.9. Mitkä ovat vaatimukset ’merkityksettömän alhaisen riskin tuotteille’?

’Merkityksettömän alhaisella riskillä’ tarkoitetaan EU:n markkinoille saatettaviin tai EU:sta vietäviin asianomaisiin tuotteisiin sovellettavaa riskitasoa, jos kyseisten hyödykkeiden tai tuotteiden osalta ei ole tuotekohtaisten ja yleisten tietojen täysipainoisen arvioinnin sekä tarvittaessa asianmukaisten riskiä vähentävien toimenpiteiden soveltamisen pohjalta ilmennyt aihetta huoleen siitä, että ne eivät olisi asetuksen 3 artiklan a tai b kohdan mukaisia.

5.10. Vapautetaanko ’merkityksettömän alhaisen riskin tuotteet’ asetuksen soveltamisesta?

Voidaanko katsoa, että asetuksen 2 artiklan 26 kohdassa tarkoitettu ”merkityksettömän alhainen riski” luettuna yhdessä 10 artiklan 1 kohdan kanssa vapauttaa asetuksen soveltamisesta?

Ei. Toimijat ja kauppaa käyvät (jotka eivät ole pk-yrityksiä) voivat ainoastaan tehdä päätelmän ’merkityksettömän alhaisesta riskistä’ (joka on edellytys asianomaisten tuotteiden saattamiselle EU:n markkinoille tai niiden asettamiselle saataville EU:n markkinoille tai niiden viemiselle) **asianmukaisen huolellisuuden noudattamisen tuloksena** (asetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti). Asianmukaisen huolellisuuden noudattaminen on toimijoiden ja kauppaa käyvien tämän asetuksen mukainen keskeinen velvoite, josta ei anneta mitään vapautuksia.

On huomattava, että ’merkityksettömän alhaista riskiä’ koskevaa tekijää ei sovelleta hyödykkeisiin (asetuksessa ei ole niin sanottua riskiasemaa jokaiselle hyödykkeelle).

5.11. Voitaasiinko tiettyjen määrätystä maasta peräisin olevien hyödykkeiden katsoa

aiheuttavan 'merkityksettömän alhaisen riskin'?

Voitaisiinko määrätystä maasta peräisin olevan palmuöljyn, kumin, kahvin, kaakaon tai puutavaran katsoa aiheuttavan 'merkityksettömän alhaisen riskin'?

Ei. Ks. edellä oleva kysymys.

5.12. Mitä tuotteita varten tarvitaan toimijoilta ja kauppaa käyviltä asiakirjat niiden asianmukaista huolellisuutta koskevien velvoitteiden yhteydessä?

Arviointi siitä, onko hyödyke aiheuttanut metsäkatoa, tehdään tarkastamalla ajassa taaksepäin, onko viljelymaa ollut metsää (2 artiklan määritelmän mukaisesti) asetuksessa asetetun aikarajan (eli 31.12.2020) jälkeen.

5.13. Mitä tuotteita varten tarvitaan toimijoilta ja kauppaa käyviltä asiakirjat niiden asianmukaista huolellisuutta koskevien velvoitteiden yhteydessä?

Asiakirjoja vaaditaan vain asetuksen soveltamisalaan kuuluvista tuotteista (liitteessä I luetellut HS-koodit). Asiakirjoja ei vaadita soveltamisalaan kuulumattomista hyödykkeistä valmistetuista tuotteista (eli niistä, joita ei ole lueteltu liitteessä I).

5.14. Milloin toimijoiden, jotka eivät ole pk-yrityksiä, on laadittava ensimmäiset vuosittaiset raporttinsa asetuksen 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti? (PÄIVITETTY)

Metsäkatoasetus on täytäntöönpanokelpoinen 30.12.2025 alkaen (lukuun ottamatta mikro- ja pienyrityksiä, joiden osalta päivämäärä on 30.6.2026). Metsäkatoasetuksen 12 artiklan 3 kohdassa edellytetään, että asianomaiset yritykset julkaisevat vuosiraportin toiminnastaan metsäkatoasetuksen vaatimusten noudattamiseksi. Koska vuosi 2026 on ensimmäinen vuosi, jona metsäkatoasetusta sovelletaan, ensimmäinen raportti (vuodesta 2026) on julkaistava 30.12.2026 jälkeen.

Yritysten, jotka ovat jo raportoineet metsäkatoasetuksen 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista asioista koskevista tekijöistä EU:n muun asiaa koskevan lainsäädännön (kuten EU:n yritysvastuudirektiivin, CSDDD) mukaisten raportointivelvoitteidensa yhteydessä, ei tarvitse raportoida uudelleen.

5.15. Tuleeko asianmukaista huolellisuutta koskevaa lausuntoa, joka asetuksen soveltamisalaan kuuluvien seitsemän hyödykealan toimijan on täytettävä, varten malli?

Toimijoiden ja kauppaa käyvien asianmukaista huolellisuutta koskevan lausunnon malli on sama kaikille hyödykealoille (ks. asetuksen liite II). Tietojärjestelmän lomake perustuu siihen.

5.16. Tuleeko asianmukaisen huolellisuuden noudattamista varten ennalta määritetty muoto tai kysymysluettelo?

Ei. Toimijoiden ja kauppaa käyvien on noudatettava omia asianmukaista huolellisuutta koskevia velvoitteitaan asetuksen 8, 9, 10 ja 11 artiklan mukaisesti. Asianomaisten tuotteiden saattaminen EU:n markkinoille, niiden asettaminen saataville EU:n markkinoille tai vieminen EU:n markkinoilta edellyttää, että riskiä ei ole lainkaan tai että se on merkityksettömän

alhainen.

On huomattava, että asianmukaisen huolellisuuden noudattaminen ei ole mikään rasti ruutuun -tehtävä. Se voi siis olla riippuvainen nimenomaisesta tilanteesta ja toimitusketjusta edellyttäen, että asetuksessa kuvatuista asianmukaisen huolellisuuden eri vaiheista (eli tietovaatimuksesta, riskinarvioinnista ja riskien vähentämisestä metsäkatoasetuksen 9, 10 ja 11 asetuksen mukaisesti) huolehditaan.

5.17. Pitääkö toimijoiden ja kauppaa käyvien (ja/tai niiden valtuutettujen edustajien), jotka haluavat saattaa asianomaisia tuotteita EU:n markkinoille, asettaa niitä saataville EU:n markkinoilla tai viedä niitä EU:n markkinoilta, rekisteröityä tietojärjestelmään?

Toimijoiden ja kauppaa käyvien pitää rekisteröityä, jos niiden on toimitettava asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus tämän asetuksen nojalla. Vaihtoehtoisesti ne voivat myös pyytää palveluja valtuutetulta edustajalta (jonka on puolestaan rekisteröidyttävä järjestelmään sellaisena).

5.18. Aikooko komissio antaa lisätietoja satelliittikuva-aineistoista, joita on määrä käyttää asianomaisten tuotteiden vaatimustenmukaisuuden tarkastamisessa (esim. vähimmäistarkkuudesta)?

Satelliittikuva-aineistot voivat olla toimijoille ja kauppaa käyville suuri apu niiden asianmukaista huolellisuutta koskevien velvoitteiden täyttämässä (jotta voidaan varmistaa, että tuote on metsäkatoa aiheuttamaton) sekä jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille tarkastusten tekemisessä. Asetuksessa ei kuitenkaan säädetä tiettyjen satelliittikuva-aineistojen käytöstä eikä alarajasta satelliittikuvien tarkkuudelle sen osoittamiseksi, että metsäkatoa ei ole.

5.19. Miten usein asianmukaista huolellisuutta koskevat vakuutukset pitäisi toimittaa tietojärjestelmään ja voivatko ne koskea useita lähetyksiä/eriä? Entä tilanteet, joissa asianomaisia tuotteita voidaan saattaa markkinoille peräkkäin tietyn ajan kuluessa? (PÄIVITETTY)

Asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus voi koskea useiden eri asianomaisten tuotteiden useita fyysisiä eriä/lähetyksiä. Näissä tilanteissa toimijan (tai kauppaa käyvän, joka ei ole pk-yritys, ks. metsäkatoasetuksen 5 artiklan 1 kohta) on vahvistettava, että asianmukaista huolellisuutta on noudatettu kaikkien niiden asianomaisten tuotteiden osalta, jotka aiotaan saattaa unionin markkinoille, asettaa saataville unionin markkinoilla tai viedä, että ei ole havaittu riskiä siitä, että asianomaiset tuotteet eivät ole asetuksen 3 artiklan a tai b kohdan mukaisia, tai että havaittu riski on vain merkityksettömän alhainen (liite II) ja että toimija ottaa vastuun siitä, että asianomaiset tuotteet ovat metsäkatoasetuksen 3 artiklan mukaisia (metsäkatoasetuksen 4 artikla 3 kohta).

Lisäksi on otettava huomioon lakisääteisiä vaatimuksia ja käytännön näkökohtia:

1. Kaikkien unionin markkinoille saatettujen, unionin markkinoilla saataville asetettujen tai unionin markkinoilta vietyjen asianomaisten tuotteiden määrästä on annettava asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus (metsäkatoasetuksen 3 artiklan c kohta), ja kyseinen vakuutus on toimitettava ennen kuin asianomaisten tuotteiden yhtään erää/lähetystä saatetaan markkinoille, annetaan saataville markkinoilla tai viedään (metsäkatoasetuksen 4 artiklan 2 kohta).

2. Kun tuotteiden, joista asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus on annettu, koko määrä on saatettu markkinoille tai viety, saman toimijan lisämääristä on annettava uusi vakuutus.
3. Metsäkatoasetuksen 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimijoiden on tarkasteltava asianmukaisen huolellisuuden järjestelmäänsä kerran vuodessa. Siksi lähetyksistä/eristä ei pitäisi antaa asianmukaista huolellisuutta koskevaa vakuutusta, joka koskee yli vuoden pituista aikaa vakuutuksen toimittamisesta. Pidemmällä ajanjaksolla voi myös olla hankalaa osoittaa vastaavuutta ilmoitettujen tuotteiden ja niiden tuotteiden välillä, jotka todella saatetaan markkinoille tai viedään (tai jotka aiotaan saattaa markkinoille tai viedä).
4. Asianmukaista huolellisuutta koskevalla vakuutuksella toimija vahvistaa, että asianmukaista huolellisuutta on noudatettu yhteisesti tai yksittäin kaikkien niiden asianomaisten tuotteiden osalta, jotka aiotaan saattaa unionin markkinoille, asettaa saataville unionin markkinoilla tai viedä, ja että ei ole havaittu riskiä siitä, että asianomaiset tuotteet eivät ole asetuksen mukaisia, tai että havaittu riski on merkityksettömän alhainen. Siksi asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus pitäisi lähtökohtaisesti antaa hyödykkeistä, jotka on jo tuotettu eli ne ovat kasvaneet, ne on korjattu, hankittu tai kasvatettu asianomaisilla maa-alueilla tai nautaeläinten osalta tiloilla. Toisin sanoen toimijoiden pitäisi lähtökohtaisesti pystyä yhdistämään asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus olemassa oleviin hyödykkeisiin. Toisaalta ei ole välttämätöntä, että yksittäinen markkinoille saatettava tuote on jo valmistettu: jos esimerkiksi puuhuonekaluja ilmoitetaan DD-vakuutuksessa, puiden on oltava jo korjattu DD-vakuutusta toimitettaessa, mutta itse huonekalut voidaan valmistaa vasta myöhemmin.
5. Asianmukaista huolellisuutta koskevassa vakuutuksessa ilmoitettujen tuotteiden määrien pitää vastata määriä, joiden osalta toimija on noudattanut asianmukaista huolellisuutta ja jotka aiotaan saattaa EU:n markkinoille, asettaa saataville EU:n markkinoilla tai viedä. Tähän kuuluu myös se, että sama henkilö ei saa antaa useampia asianmukaista huolellisuutta koskevia vakuutuksia koskemaan samaa tuotetta. Jos henkilö ei tiedä DD-vakuutuksen toimittamishetkellä, mitkä tuotteet myydään EU:n markkinoilla ja mitkä viedään, hän voi ilmoittaa kaikki tuotteet ”viennin” DD-vakuutuksessa ja säilyttää asiakirjat, joista käy ilmi vastaavat määrät. Toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä toimijoiden pitäisi pystyä antamaan kyseisestä vastaavuudesta todisteet metsäkatoasetuksen 12 artiklan mukaisesti perustamassaan asianmukaisen huolellisuuden järjestelmässä. Jos yksinkertaistettua asianmukaisen huolellisuuden menettelyä (metsäkatoasetuksen 13 artikla) ei sovelleta, toimijan on annettava todisteet siitä, että vaatimustenvastaisuuden riski (joka koskee metsäkadon aiheuttamattomuutta ja laillisuutta koskevaa vaatimusta) on arvioitu metsäkatoasetuksen 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja että kyseinen riski on merkityksettömän alhainen kaikissa ilmoitetuissa tuotteissa. Edellä mainitun vastaavuuden todistavia asianmukaisia rekisterejä on säilytettävä viiden vuoden ajan (viimeisen) markkinoille saattamisen tai markkinoilla saataville asettamisen päivästä, jotta ne voidaan antaa toimivaltaisen viranomaisen saataville pyynnöstä (metsäkatoasetuksen 9 artikla). Kun asianmukaista huolellisuutta koskevassa vakuutuksessa ilmoitettua määrää ei ole kokonaan saatettu markkinoille tai asetettu saataville markkinoilla tai viety, toimijan olisi säilytettävä viiden vuoden ajan asianmukaiset rekisterit, joissa selitetään ero ilmoitetun ja tosiasiallisesti markkinoille saatetun tai markkinoilla saataville asetetun tai viedyn määrän välillä, jotta ne voidaan

antaa pyynnöstä toimivaltaiselle viranomaiselle (metsäkatoasetuksen 9 artikla).

6. Yksittäisen asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen ja sen maantieteellistä sijaintia koskevien tietojen on oltava kooltaan käytännöllisiä, jotta ne voidaan ladata tietojärjestelmään (25 megatavua).
7. Jos asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus annetaan useista eristä/lähetyksistä, monimutkaisuuden lisääntyminen voi kasvattaa toimijan riskiä vaatimustenvastaisuudesta. Toimija ottaa koko vastuun kaikkien erien/lähetysten ja asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen tietojen vaatimustenmukaisuudesta. Tämä koskee myös tuotantomaa ja kaikkien alueiden maantieteellistä sijaintia. Monimutkaisuuden lisääntyminen voi olla merkityksellistä riskiperusteisessa lähestymistavassa, jolla toimivaltaiset viranomaiset määrittävät tehtävät tarkastukset (metsäkatoasetuksen 16 artikla). Tarvittaessa kaikkiin asianomaisiin tuotteisiin, joista on annettu asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus, myös erillisiin eriin/lähetysiin kuuluviin, voidaan soveltaa väliaikaisia toimenpiteitä tai vaatimustenvastaisuudesta johtuvia toimia.

5.20. Milloin viimeistään asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus on toimitettava? (PÄIVITETTY)

Metsäkatoasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimijoiden on metsäkatoasetuksen 8 artiklan mukaisesti noudatettava asianmukaista huolellisuutta ennen asianomaisten tuotteiden markkinoille saattamista tai niiden vientiä, jotta voidaan todentaa, että asianomaiset tuotteet ovat metsäkatoasetuksen 3 artiklan mukaisia. Sama koskee kauppaa käyviä, jotka eivät ole pk-yrityksiä, metsäkatoasetuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Unionin markkinoille saapuvien (tuonti) tai **unionin markkinoilta lähtevien** (vienti) **asianomaisten tuotteiden** asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen viitenumero on annettava tulliviranomaisten saataville. Tätä varten tullilmoituksen tekevä henkilö (eli tullilmoittaja) sisällyttää asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen viitenumeron kyseisestä asianomaisesta tuotteesta tehtyyn tullilmoitukseen metsäkatoasetuksen 26 artiklan mukaisesti. Asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus on siis toimitettava ja vakuutuksen viitenumero hankittava ennen tullilmoituksen tekemistä⁵.

Jos asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus annetaan useasta lähetyksestä/erästä, samaan vakuutuksen viitenumeroon voidaan viitata useissa tullilmoituksissa, kunhan metsäkatoasetuksen oikeudellisia vaatimuksia, erityisesti kysymyksessä 1 tarkoitettuja, noudatetaan. Myös useita DD-vakuutusten viitenumeroita voidaan sisällyttää samaan tullilmoitukseen.

EU:ssa tuotettujen hyödykkeiden tarkkana markkinoille saattamisen päivänä olisi pidettävä päivää, jona tuote on fyysisesti saatavilla unionin markkinoilla (eli hyödyke on tuotettu ja, jos kyse on johdetusta tuotteesta, tuote on valmistettu) ja se on toimitettu markkinoille (jakelua, kulutusta tai käyttöä varten) ja vähintään kaksi oikeushenkilöä tai luonnollista henkilöä on tehnyt sopimuksen siitä, että toimija lupaa toimittaa asianomaisen tuotteen. Tällaisessa

⁵ Keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä toimijat ja kauppaa käyvät, jotka eivät ole pk-yrityksiä, voivat toimittaa tullilmoituksensa ja asianmukaista huolellisuutta koskevat vakuutuksensa yhdellä kertaa metsäkatoasetuksen 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tätä ei voida vielä soveltaa, joten sitä ei käsitellä tässä asiakirjassa. Tästä annetaan hyvissä ajoin erillisiä ohjeita ja asiakirja usein kysytyistä kysymyksistä.

sopimuksessa voidaan määrätä toimituksesta maksua vastaan tai maksutta. Tätä voidaan havainnollistaa metsään liittyvällä esimerkillä. Siinä asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus on **toimitettava viimeistään** silloin, kun molemmat seuraavat tekijät on täytetty: i) korjatut rangat ovat saatavilla ja ii) korjattuja rankoja koskeva hankinta-/toimitussopimus on tehty sopimalla toimituksesta kolmannelle osapuolelle, esimerkiksi sahalle.

Tämä päivämäärä ei riipu rangoista suoritettavasta maksusta, ensimmäisen lähetyksen päivämäärästä eikä omistusoikeuden siirron päivämäärästä.

5.21. Milloin DD-vakuutuksen voi toimittaa aikaisintaan? (UUSI)

Metsäkatoasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimijoiden on metsäkatoasetuksen 8 artiklan mukaisesti noudatettava asianmukaista huolellisuutta ennen asianomaisten tuotteiden markkinoille saattamista tai niiden vientiä, jotta voidaan todentaa, että asianomaiset tuotteet ovat metsäkatoasetuksen 3 artiklan mukaisia. Sama koskee kauppaa käyviä, jotka eivät ole pk-yrityksiä, sekä toimitusketjussa alempana sijaitsevia toimijoita, jotka eivät ole pk-yrityksiä, kun varmistetaan, että asianmukaista huolellisuutta on noudatettu metsäkatoasetuksen 4 artiklan 9 kohdan ja 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

DD-vakuutus voidaan toimittaa aikaisintaan sen jälkeen, kun asianmukainen huolellisuus on toteutunut tai varmistettu ja kun kaikki toimittamista varten tarvittavat tiedot ovat saatavilla (mukaan luettuna määrä, joka aiotaan saattaa markkinoille, asettaa saataville markkinoilla tai viedä). On myös huomattava, että kuten usein kysyttyjen kysymysten kohdassa 5.19 todetaan, asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus ei saisi koskea lähetyksiä/eriä yli vuoden ajalta vakuutuksen toimittamispäivästä katsottuna.

5.22. Yritykseni tuo EU:hun asianomaisia tuotteita, jotka sitten myydään EU:n markkinoilla useille asiakkaille ilman jatkovalmistusta tai jotka viedään maasta ilman jatkovalmistusta. Pitääkö minun toimittaa DD-vakuutus kaksi kertaa (ennen tuontia ja ennen myyntiä/vientiä)? (UUSI)

Koska tuonnin asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus kattaa tuotteet, jotka toimitetaan EU:n markkinoille, maahantuojan myydessä tuotteet EU:n markkinoilla tai viedessä ne maasta ilman jatkovalmistusta, uutta asianmukaista huolellisuutta koskevaa vakuutusta ei tarvitse toimittaa ennen myyntiä/vientiä.

On huomattava, että jokaista tuontia ja vientiä varten on annettava DD-vakuutuksen viitenumero metsäkatoasetuksen 26 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Edellä mainitussa tapauksessa tuontia varten luotu viitenumero voidaan antaa sellaisten tuotteiden vientiä varten, joita ei ole jatkojalostettu.

oooo

6. Maiden vertailuanalyysi ja kumppanuudet

6.1. Mitä maiden vertailuanalyysi on? (PÄIVITETTY)

Komission käyttämässä vertailuanalyysijärjestelmässä luokitellaan maat tai niiden osat kolmeen luokkaan (suuri, keskimääräinen ja alhainen riski) sen mukaan, mikä on kyseisissä maissa riski sellaisten hyödykkeiden tuottamiseen, jotka eivät ole metsäkatoa aiheuttamattomia.

Maiden tai niiden osien riskiaseman määrittämisperusteet esitetään asetuksen 29 artiklassa. Metsäkatoasetuksen 29 artiklan 2 kohdassa annetaan komissiolle valtuudet kehittää järjestelmä ja julkaista luettelo sellaisista maista tai maiden osista, joihin liittyy pieni tai suuri riski. Se perustuu objektiiviseen ja läpinäkyvään määrällisten ja laadullisten kriteerien arviointianalyysiin, jossa huomioidaan uusimmat tieteelliset todisteet, kansainvälisesti tunnustetut lähteet ja paikan päällä todennetut tiedot.

6.2. Mikä on menetelmänä? (PÄIVITETTY)

Vertailuanalyysimenetelmän pääperiaatteet on esitetty komission 2. lokakuuta 2024 julkaiseman kansainvälistä yhteistyötä koskevan strategisen kehyksen liitteessä⁶.

Komission menetelmä perustuu vahvasti oikeudenmukaisuuteen, objektiivisuuteen ja avoimuuteen. Siinä nojataan määrällisiin kriteereihin, jotka perustuvat tieteelliseen näyttöön ja kansainvälisesti tunnustettuihin viimeisimpiin saatavilla oleviin tietoihin. Nämä tiedot ovat peräisin pääasiassa Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön maailman metsävarojen arviosta (Global Forest Resources Assessment). Keskittymällä näihin mitattavissa oleviin tekijöihin komissio varmistaa, että luokitusprosessi perustuu luotettaviin tietoihin ja että siinä käytetään tarvittaessa laadullisen arvioinnin menetelmiä.

6.3. Metsäkatoasetuksen maiden vertailuanalyysijärjestelmän kehitystä esitellään säännöllisesti Multi-Stakeholder Deforestation Platformin kokouksissa sekä muissa asiaankuuluvissa tilaisuuksissa. Miten sidosryhmät voivat antaa panoksensa?

Miten tuottajamaat ja muut sidosryhmät voivat antaa tietoa vertailuanalyysiprosessiin ja miten tuottajamaiden ja muiden sidosryhmien toimittamia tietoja arvioidaan, todennetaan ja hyödynnetään?

Komission on asetuksen 29 artiklan 5 kohdan mukaisesti käytävä erityistä vuoropuhelua kaikkien maiden, jotka on luokiteltu tai jotka ovat vaarassa tulla luokitelluiksi suuririskisiksi, kanssa niiden riskitason alentamiseksi. Vuoropuhelussa kumppanimaat voivat antaa asiaa koskevaa lisätietoa ja tehdä EU:n kanssa tiivistä yhteistyötä ennen luokittelun loppuunsaattamista.

6.4. Voivatko maat antaa komissiolle asiaa koskevaa tietoa?

Voivatko maat antaa komissiolle tietoa, joka on niiden mielestä merkityksellistä tämän asetuksen täytäntöönpanon kannalta (kuten tietoa metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen laajuudesta)? Jos voivat, voivatko ne tehdä niin asetuksen 29 artiklan 5

⁶ C/2024/6604, [EUR-Lex – 52024XC06604 – EN – EUR-Lex](#).

kohdassa säädetyn erityisen vuoropuhelukehyksen ulkopuolella?

Vaikka tässä asetuksessa ei aseteta kolmansille maille mitään velvoitteita antaa asiaa koskevia tietoja EU:lle, maat, jotka haluavat antaa kyseisiä tietoja EU:lle, voivat tehdä niin missä tahansa vaiheessa asetuksen voimaantulosta alkaen. Ne voivat tehdä niin riippumatta siitä, osallistuuko maa erityiseen vuoropuheluun EU:n kanssa, esimerkiksi tämän asetuksen vertailuanalyysia koskevan 29 artiklan 5 kohdan nojalla tai muussa yhteydessä.

Lisäksi komissio käy vuoropuhelua useiden maiden kanssa, erityisesti sellaisten, joilla on merkittävää EUDR:n piiriin kuuluvien hyödykkeiden kauppaa EU:n kanssa. Nämä vuoropuhelut tarjoavat myös mahdollisuuden jakaa olennaista tietoa ja aineistoa.

6.5. Otetaanko laillisuutta koskevat riskit huomioon?

Otetaanko vertailuanalyysissa huomioon laillisuutta koskevat riskit sekä metsäkato ja metsien tilan heikkeneminen? Miten tuottajamaiden lainsäädäntöä ja metsäpolitiikkoja arvioidaan / otetaan huomioon vertailuanalyysiprosessissa erityisesti niin sanotun laillisen metsäkadon osalta?

Vertailuanalyysin perusteista annetaan luettelo asetuksen 29 artiklassa. Komission tekemä arviointi perustuu puolueettomaan ja avoimeen arviointianalyysiin, joka tehdään asetuksen 29 artiklan 3 ja 4 kohdassa määriteltyjen perusteiden nojalla. Asiaa koskevia määrällisiä perusteita ovat a) metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen laajuus, b) maatalousmaan laajentamisen laajuus asianomaisia hyödykkeitä varten ja c) asianomaisten hyödykkeiden ja asianomaisten tuotteiden tuotannon kehityssuunnat.

Kuten asetuksessa todetaan, arvioinnissa voidaan ottaa huomioon myös muita perusteita. Niitä ovat muun muassa a) hallitusten ja kolmansien osapuolten (kansalaisjärjestöjen, toimialan) toimittamat tiedot, b) asianomaisen maan ja unionin ja/tai sen jäsenvaltioiden väliset sopimukset ja muut välineet, joilla puututaan metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen, c) metsäkatoa ja metsien tilan heikkenemistä torjuvien kansallisten lakien olemassaolo ja niiden täytäntöönpanon valvonta, d) avointen tietojen saatavuus maassa, e) tarvittaessa alkuperäiskansojen oikeuksia suojelevien lakien olemassaolo, noudattaminen tai tehokas täytäntöönpanon valvonta ja g) asianomaisten hyödykkeiden ja asianomaisten tuotteiden tuontia ja vientiä koskevat YK:n turvallisuusneuvoston tai Euroopan unionin neuvoston määräämät kansainväliset pakotteet.

6.6. Mitä tukea tuottajamaille ja pienviljelijöille annetaan? (PÄIVITETTY)

Miten tuottajamaita ja pienviljelijöitä tuetaan, jotta ne pystyvät tuottamaan asetuksen vaatimukset täyttäviä tuotteita? Miten voidaan varmistaa, että pienviljelijöitä ei jätetä toimitusketjujen ulkopuolelle?

EU ja sen jäsenvaltiot tehostavat yhteistyötään kumppanimaiden sekä kuluttaja- ja tuottajamaiden kanssa, jotta metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen voidaan puuttua yhdessä, muun muassa metsäkatoa aiheuttamattomia arvoketjuja koskevan maailmanlaajuisen Team Europe -aloitteen avulla. Team Europe -aloitteeseen kuuluvilla kumppanuuksilla ja yhteistyömekanismeilla autetaan maita puuttumaan metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen, kun on havaittu erityinen tarve ja kun yhteistyötä pyydetään. Voidaan esimerkiksi auttaa pienviljelijöitä ja yrityksiä varmistamaan, että työtä tehdään vain

metsäkatoa aiheuttamattomien toimitusketjujen kanssa. Komissio on jo rahoittanut hankkeita, joissa jaetaan tietoa, annetaan valistusta ja käsitellään teknisiä kysymyksiä niiden kolmansien maiden pienviljelijöille suunnatuissa työpajoissa, joihin asia eniten vaikuttaa.

Ks. lisätietoa [metsäkatoasetuksen pienviljelijöille tarjoamista mahdollisuuksista](#).

6.7. Mitä eri osia Team Europe -aloitteessa on?

Mitä vuorovaikutusta on Team Europe -aloitteen eri osien välillä: keskuksen, metsän ekosysteemejä edistävän vastuullisen maatalouden SAFE-hankkeen, ulkopoliittikan välineiden hallinnon hankkeiden ja tässä yhteydessä suunniteltujen välineiden sekä laajemmassa yhteydessä, esimerkiksi alueellisella tasolla, merkityksellisten osien välillä? Miten päällekkäisyydet vältetään? (PÄIVITETTY)

Metsäkatoa aiheuttamattomia arvoketjuja koskeva Team Europe -aloite on EU:n ja sen jäsenvaltioiden yhteinen hanke, jonka tarkoituksena on tukea maailmanlaajuisia pyrkimyksiä irrottaa maataloustuotanto metsäkadosta yhteistyössä eri sidosryhmien kanssa Afrikassa, Aasiassa ja Latinalaisessa Amerikassa (nykyinen budjetti 86 miljoonaa euroa). EU ja sen jäsenvaltiot edistävät toiminnallaan ja lippulaivahankkeillaan osallistavaa ja oikeudenmukaista siirtymää kestäviin arvoketjuihin erityisesti pienviljelijöiden ja pienituloisten maiden osalta. Se onnistuu tukemalla kumppanihallituksia luomaan suotuisat toimintaedellytykset yritysten toimille metsäkadon vähentämiseksi, vähentämään riskejä monimutkaisissa arvoketjuissa ja houkuttelemaan yksityisen sektorin investointeja kestäväan maataloustoimintaan. Aloitteella tuetaan myös pienviljelijöitä metsien suojelussa ja autetaan alkuperäiskansoja ja paikallisyhteisöjä suojelemaan oikeuksiaan.

Team Europe -aloitteen keskus (eli metsäkadon pysäyttämisen keskus, Zero Deforestation Hub) antaa kumppanimaille tietoa ja tekee niiden kanssa yhteistyötä metsäkatoa aiheuttamattomista arvoketjuista. Se myös harjoittaa tietämyksenhallintaa, jotta EU:n ja jäsenvaltioiden asiaa koskevia nykyisiä hankkeita voidaan sovittaa yhteen Team Europe -aloitteen tavoitteiden saavuttamiseen tähtäävien tulevien toimien kanssa. Näin varmistetaan, että metsäkatoa aiheuttamattomia arvoketjuja koskevat erilaiset Team Europe -toimet tuottajamaissa voidaan yhdenmukaistaa aiempaa paremmin, havaita puutteet ja välttää päällekkäisyydet.

Metsän ekosysteemejä edistävän vastuullisen maatalouden SAFE-hanke⁷ on yhteistyön kannalta Team Europe -aloitteen tärkein pilari (nykyinen budjetti 65 miljoonaa euroa). SAFE-hanketta toteutetaan parhaillaan Brasiliassa, Ecuadorissa, Indonesiassa, Sambiassa, Kongon demokraattisessa tasavallassa, Vietnamin, Perussa, Ugandassa, Kamerunissa ja Burundissa. SAFE-hanketta laajennetaan entistä useampiin maihin jäsenvaltioiden tulevien rahoitusosuuksien avulla. Hankkeessa keskitytään tukemaan pienviljelijöiden siirtymistä kestäviin ja metsäkatoa aiheuttamattomiin arvoketjuihin ja auttamaan tuottajamaita luomaan suotuisat olosuhteet, jotta ne voivat säilyttää pääsyn EU:n markkinoille ja laajentaa sitä. SAFE-hankkeen nykyinen kesto on 2024–2028, ja sitä voidaan laajentaa jäsenvaltioiden metsäkatoa koskevan Team Europe -aloitteen rahoitusosuuksilla.

Metsäkatoa aiheuttamattomia arvoketjuja koskeva tekninen väline on joustava ja

⁷ [factsheet-tei-deforestation-free-value-chains-05122023_en.pdf](#).

kysyntälähtöinen väline, jolla tuottajamaita autetaan teknisiä vaatimuksia, kuten maantieteellistä sijaintia, maankäytön kartoitusta ja jäljitettävyyttä, koskevalla asiantuntemuksella ja jossa keskitytään erityisesti pienviljelijöihin. Näitä toimia koordinoitaan tiiviisti EU:n edustustojen kanssa, ja ne yhdenmukaistetaan nykyisten hankkeiden sekä SAFE-hankkeen kanssa, jotta saadaan aikaan yhteisvaikutusta ja vältetään päällekkäisyydet.

6.8. Miten Team Europe -aloite liittyy direktiiviin yritysten kestävästä toiminnasta koskevasta huolellisuusvelvoitteesta? (PÄIVITETTY)

Team Europe -aloitteen keskus tekee tiivistä yhteistyötä yritysten kestävästä toiminnasta koskevasta huolellisuusvelvoitteesta annettua direktiiviä käsittelevän EU:n neuvontapalvelun kanssa. Yhteistyö koskee erityisesti maatalouden arvoketjuja ja pienviljelijöitä, joihin sekä metsäkatoasetus että direktiivi vaikuttavat.

6.9. Kuinka voidaan vähentää riskiä siitä, että toimijat välttävät tiettyjä toimitusketjuja tai tiettyjä tuottajamaita/-alueita, jotka on luokiteltu vertailuanalyyseissä suuririskisiksi?

Keskimääräisen ja suuren riskin maista tai maiden osista hankkiviin toimijoihin sovelletaan samaa asianmukaista huolellisuutta koskevia velvoitteita. Ainoa ero on siinä, että toimivaltaiset viranomaiset valvovat tehostetummin suuren riskin maista tulevia lähetyksiä (yhdeksän prosenttia suuren riskin alueilta hankkivista toimijoista). Siinä mielessä jyrkät muutokset toimitusketjuissa eivät ole taattuja eivätkä odotettuja. Suuririskiseksi luokitteluun liittyy lisäksi komission kanssa käytävä erityinen vuoropuhelu, jossa käsitellään metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen juurisyitä, jotta niiden riskitasoa voidaan laskea.

6.10. Miten EU varmistaa avoimuuden?

Vertailuanalyyssijärjestelmään johtava prosessi on avoin. Metsäkatoa käsittelevässä sidosryhmäfoorumissa tehdään säännöllisiä päivityksiä vertailuanalyyssimenetelmään ja keskustellaan siitä. Foorumiin osallistuu useita kolmansia maita sekä EU:n 27 jäsenvaltiota. Komissio antaa ajantasaista tietoa noudatettavasta lähestymistavasta ja käytettävästä menetelmästä.

Komissio myös käy asetuksessa esitettyjen velvoitteidensa mukaisesti erityistä vuoropuhelua kaikkien maiden, jotka on luokiteltu tai jotka ovat vaarassa tulla luokitelluksi suuririskisiksi, kanssa niiden riskitason alentamiseksi (ennen luokituksen tekemistä). Näin varmistetaan, että riskiasemaa ei ilmoiteta yllättäen ja että voidaan käydä perusteellisempia keskusteluja. Tuottajamaat voivat tässä vuoropuhelussa antaa lisää asiaa koskevia tietoja.

oooo

7. Digitaalinen täytäntöönpano (EUDR-tietojärjestelmä)

7.1. Mitä ovat tietojärjestelmä ja ”EU:n yhdenmukainen palveluympäristö”? (PÄIVITETTY)

Tietojärjestelmä on tietotekninen järjestelmä, joka sisältää asianmukaista huolellisuutta koskevat vakuutukset (DD-vakuutukset), jotka toimijat ja kauppa käyvät ovat toimittaneet

noudattaakseen asetuksen vaatimuksia. Tietojärjestelmä on toiminnassa ja tarjoaa käyttäjille toiminnot, jotka on lueteltu metsäkatoasetuksen 33 artiklan 2 kohdassa. Sen toiminnoista säädetään tarkemmin komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2024/3084.

EU:n tullialan yhdennetty palveluympäristö on asetuksen (EU) 2022/2399 mukaisesti perustettu kehys, jonka avulla tullialan tietojärjestelmät ja tullialan ulkopuoliset järjestelmät, kuten asetuksen 33 artiklan mukaisesti perustettu tietojärjestelmä, voivat toimia yhdessä. EU:n yhdennetyn palveluympäristön keskeinen osatekijä on nimeltään Euroopan unionin tullialan yhdennetyn palveluympäristön todistustenvaihtojärjestelmä (EU CSW-CERTEX), joka yhdistää tietojärjestelmän kansallisiin tullialan tietojärjestelmiin. Sen avulla voidaan jakaa ja käsitellä tietoja, joita talouden toimijat ovat toimittaneet tulliviranomaisille ja muille kuin tulliviranomaisille. EU:n tullialan yhdennetyllä palveluympäristöllä varmistetaan siten tietojen reaaliaikainen jakaminen ja digitaalinen yhteistyö tulliviranomaisten ja muista kuin tullialan muodollisuuksista vastaavien toimivaltaisten viranomaisten välillä, myös ympäristönsuojelun alalla.

7.2. Mitä tietosuojaa koskevia suojakeinoja niissä on? (PÄIVITETTY)

Tietojärjestelmä ja myöhemmin sen yhteys EU:n tullialan yhdennettyyn palveluympäristöön yhdenmukaistetaan tietosuojaan ja kyberturvallisuuden takaamiseen liittyvien asiaa koskevien ja sovellettavien säännösten kanssa. Unionin avoimen tiedon politiikan mukaisesti komission on annettava suurelle yleisölle pääsy tietojärjestelmän täysin anonymisoituihin tietokokonaisuuksiin avoimessa muodossa, joka voi olla koneella luettava ja jossa varmistetaan yhteentoimivuus, uudelleenkäyttö ja saavutettavuus. Nämä tietokokonaisuudet koostetaan asianmukaisesti ja anonymisoidaan.

7.3. Miten toimijat ja kauppa käyvät voivat rekisteröityä?

Mitä toimijat ja kauppa käyvät voivat käyttää henkilötunnuksena/yritystunnuksena tietojärjestelmässä? Miten kotimaisten toimijoiden / kauppa käyvien, joilla ei ole EORI-numeroita ja joilla ei ehkä ole alv-tunnuksia, pitäisi rekisteröityä tietojärjestelmään? (PÄIVITETTY)

Asianomaisia hyödykkeitä ja asianomaisia tuotteita tuovien tai vievien toimijoiden on annettava voimassa oleva EU:n jäsenvaltion tai Yhdistyneen kuningaskunnan Pohjois-Irlannin osalta (XI) myöntämä **taloudellisen toimijan rekisteröinti- ja tunnistenumeron**sa (EORI), kun ne rekisteröityvät TRACES NT -järjestelmään. Kotimaiset toimijat / kauppa käyvät, joilla ei ole EORI-numeroa, voivat rekisteröityä jollakin TRACES-järjestelmässä käytetystä tunnistenumeroista, kuten alv-tunnuksella, y-tunnuksella tai verotunnisteella, jolloin toimija tai kauppiaas voidaan yksilöidä.

7.4. Pystyykö järjestelmä tallentamaan usein käytettyjä tietoja?

Voiko tietojärjestelmään ”tallentaa” usein käytettyjä tietoja (esim. usein käytettyjä HS-koodeja ja tieteellisiä nimiä), jotta ne voidaan syöttää helposti automaattisesti eikä niitä tarvitse antaa uudelleen jokaiseen uuteen asianmukaista huolellisuutta koskevaan vakuutukseen? (PÄIVITETTY)

Tietojärjestelmässä ei ole tällä hetkellä tällaista toimintoa. Laadituista tai toimitetuista asianmukaista huolellisuutta koskevista vakuutuksista on kuitenkin mahdollista tehdä kaksoiskappale, mikä vähentää uuden vakuutuksen täyttämiseen tarvittavaa aikaa.

Toimijoiden ja kauppaa käyvien vastuulla on tarvittavien muutosten tekeminen vakuutuksen kaksoiskappaleeseen vaatimustenmukaisuuden varmistamiseksi. Lisäksi käytössä on tietojen tuontia koskeva painike (import), jolla talouden toimijat voivat tuoda tuotantopaikkaa koskevia tietoja ennalta määritetystä GeoJSON-tiedostosta.

7.5. Pystyykö järjestelmä auttamaan viljelijöitä maantieteellisen sijainnin määrittämisessä? Onko tietojärjestelmän karttatyökalussa saatavilla ortokuvia tai satelliittikuvia? (PÄIVITETTY)

Tietojärjestelmä on säilytyspaikka asianmukaista huolellisuutta koskeville vakuutuksille, joita toimijat ja kauppaa käyvät toimittavat metsäkatoasetuksen 4 artiklan 2 kohdan ja 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Siinä ei siis ole ohjelmistoa tai työkaluja maantieteellisten koordinaattien määrittämiseen, koska se ei ole ensisijainen työkalu koordinaattien kartoittamiseen.

Tietojärjestelmässä käytetään Open Street Map (OSM) -tietoja lähteenä järjestelmään kuuluvien eri maiden maantieteellisten tietojen tallentamisessa. Se ei kuitenkaan ole kattava paikkatietojärjestelmätyökalu (GIS), jossa on kehittyneitä ominaisuuksia, kuten taustasatelliittikuvat. Järjestelmä tarjoaa toimintoja maantieteellisten koordinaattien valitsemiseen, antamiseen, säätämiseen ja visualisointiin. Vaikka tietojärjestelmä tarjoaa käyttäjille alustan maantieteellistä sijaintia koskevien tietojensa hallintaan, käyttäjät voivat halutessaan tarkistaa maantieteellistä sijaintia koskevien tietojen tarkkuuden muilla välineillä ja resursseilla, kuten ilmaisilla verkossa toimivilla karttapalveluilla.

7.6. Pystyykö asianmukaista huolellisuutta koskevaa vakuutusta muuttamaan? (PÄIVITETTY)

Komission täytäntöönpanoasetuksen 2024/3084 artiklan 5 mukaisesti toimitetun asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen (DD-vakuutus) voi perua tai sitä voi muuttaa 72 tunnin ajan siitä, kun tietojärjestelmä on antanut käyttäjälle vakuutuksen viitenumeron. Peruminen tai muuttaminen ei ole mahdollista, jos asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen viitenumeroa on jo käytetty tulli-ilmoituksessa, siihen on viitattu toisessa asianmukaista huolellisuutta koskevassa vakuutuksessa, sitä vastaava tuote on jo saatettu EU:n markkinoille tai asetettu saataville EU:n markkinoilla tai viety. Peruminen tai muuttaminen ei onnistu myöskään DD-vakuutuksen tarkistuksen aikana, jos toimijalle tai kauppaa käyvälle on ilmoitettu aikomuksesta tarkistaa DD-vakuutus.

7.7. Kuka pystyy katselemaan tietojärjestelmään tallennettuja maantieteellistä sijaintia koskevia tietoja? (PÄIVITETTY)

Toimijoiden ja kauppaa käyvien tämän asetuksen mukaisesti toimittamien tietojen tarkastamisesta vastaavilla metsäkatoasetusta valvovilla toimivaltaisilla viranomaisilla on pääsy toimijoiden ja kauppaa käyvien toimittamiin maantieteellistä sijaintia koskeviin tietoihin. Lisäksi ne toimitusketjun jäsenet, joilla on pääsy DD-vakuutukseen viitenumerolla ja varmennusnumerolla, pääsevät käsiksi tietoihin, jos ilmoituksen toimittanut käyttäjä on antanut luvan maantieteellistä sijaintia koskevien tietojen näyttämiseen.

7.8. Missä tietomuodossa maantieteellistä sijaintia koskevat tiedot on ladattava tietojärjestelmään?

Toimijat voivat antaa maantieteellistä sijaintia koskevat tiedot tietojärjestelmään joko

manuaalisesti tai lataamalla ne tiedostona. Tietojärjestelmässä käytettävien tiedostojen muoto on GeoJson. Tällä hetkellä tietojärjestelmässä voi käyttää WGS-84-koordinaattijärjestelmää EPSG-4326-projektiolla.

7.9. Onko tietojärjestelmä valmis? (PÄIVITETTY)

Asetuksen 33 artiklassa tarkoitettu tietojärjestelmä käynnistettiin 4. joulukuuta 2024. Rekisteröinti (järjestelmän käyttäjille) avautui marraskuussa 2024.

Tietojärjestelmää hiotaan ajan myötä täytäntöönpanon edetessä.

7.10. Tarvitseeko minun luoda uusi DD-vakuutus toimitusketjussa alempana sijaitsevana toimijana tai kauppaa käyvänä, jos käsittelen vain sellaisia hyödykkeitä, jotka on jo tuotu EU:hun ja joilla on DD-vakuutuksen viitenumero? (UUSI)

Metsäkatoasetuksen 4 artiklan 8 kohdan mukaisesti toimitusketjussa alempana sijaitsevaksi pk-yrityksiksi katsottavien toimijoiden ei tarvitse noudattaa asianmukaista huolellisuutta eikä toimittaa DD-vakuutusta tietojärjestelmään sellaisten tuotteiden osalta, joiden kohdalla on jo noudatettu asianmukaista huolellisuutta ja joista on jo toimitettu DD-vakuutus. Myöskään pk-yrityksiksi katsottavien kauppaa käyvien ei tarvitse toimittaa DD-vakuutusta tietojärjestelmään. Kuitenkin metsäkatoasetuksen 4 artiklan 9 kohdan mukaisesti toimitusketjussa alempana sijaitsevien toimijoiden ja kauppaa käyvien, jotka eivät ole pk-yrityksiä, on toimitettava DD-vakuutus unionin markkinoille saattamistaan tai sieltä viemistään asianomaisista tuotteista, mutta ne voivat viitata näissä DD-vakuutuksissa jo toimitettuihin asianmukaista huolellisuutta koskeviin vakuutuksiin. Tämä edellyttää, että ne varmistuvat ensin asianmukaisen huolellisuuden noudattamisesta (ks. usein kysytyjen kysymysten kohta 3.4).

7.11. Onko tuotantojärjestelmä aina käytettävissä, vai onko siinä toistuvia käyttökatkoja? (UUSI)

Tietojärjestelmä on TRACES-infrastruktuurin oma osa-alue, joka on suunniteltu niin, että sen käytettävyyssaste on korkea ja että se on jatkuvasti saatavilla. Jotta järjestelmä toimisi parhaalla mahdollisella tavalla, päivitysten käyttöönotto edellyttää lyhyitä huoltojaksoja. Näistä päivityksistä ilmoitetaan "News"-osiossa hyvissä ajoin etukäteen, ja ne suunnitellaan siten, että ne eivät vaikuta käyttäjäkokemukseen.

7.12. Mitkä ovat asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen tietojen antamista koskevat rajoitukset? Toisin sanoen, mikä on enimmäissisältö, jonka käyttäjä voi kirjoittaa yhteen asianmukaista huolellisuutta koskevaan vakuutukseen? (UUSI)

DD-vakuutus koostuu useista tietokentistä. Tuotteisiin liittyvät tietoelementit on järjestetty ja ryhmitelty HS-koodeilla yksilöityjen tuotteiden alle. Yksi DD-vakuutus voi sisältää enintään 200 riviä asianomaisia tuotteita (oranssi ruutu). Kullekin asianomaisen tuotteen riville on määritelty seuraavat enimmäisrajoitukset: 500 riviä tieteellisen nimen (yhden tai useamman) ja yleisnimen (yhden tai useamman) tallentamiseen (sininen ruutu) ja 1 000 riviä tuotantopaikan tallentamiseen (vihreä ruutu). Jälkimmäinen sisältää myös kaikki maantieteelliset koordinaatit, jotka liittyvät niihin maa-alueisiin, joilla asianomainen tuote on tuotettu asianomaisessa tuotantomaassa. "Producer Name" ja "Production Place Description"

ovat valinnaisia kenttiä, joihin käyttäjä voi antaa tietoja sisäiseen käyttöön. Lisäsääntönä on, että yksi DD-vakuutus voi sisältää yhteensä 10 000 tuotantopaikkaa.

6. Commodity(ies) or Product(s)

	Net Mass (Kg)	Volume (m3)	Supplementary Units	Area (ha)
Totals:	123.34	419.32	0	4.00

1 **44** WOOD AND ARTICLES OF WOOD, WOOD CHARCOAL
4401 Fuel wood, in logs, in billets, in twigs, in faggots or in similar forms; wood in chips or particles; sawdust and wood waste and scrap, whether or not agglomerated in logs, briquettes, pellets or similar forms

Commodity(ies) or Product(s) Description *	Net Mass (Kg)	Volume (m3)	Supplementary Units	Total Area (ha)
Head puid	123.34	419.32	Se	4.00

#	Scientific Name	Common Name
1	Abies sibirica	Fir

1 **1** Producer Name: EPMK, Country of Production: Estonia (EE), Total Area (ha): 4.00

#	Production Place Description	Area (ha) *	Type *	Actions
1		4	Point	

Viite- ja varmistusnumeroiden osalta kussakin DD-vakuutuksessa voidaan viitata enintään 2 000 muuhun DD-vakuutukseen.

Tietojärjestelmään rekisteröitynyt luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi pitää kulloinkin enintään 50:tä DD-vakuutusta luonnosvaiheessa.

7.13. Onko mahdollista ilmoittaa tuotantopaikka GeoJSON-tiedostolla, jossa on useita koordinaatteja useissa maissa? (UUSI)

Jos kyseistä tuotetta tuotetaan useissa maissa, käyttäjän on annettava maantieteelliset koordinaatit erikseen kunkin maan osalta metsäkatoasetuksen liitteen II kohdan 3 mukaisesti.

Tämä vaatimus on helpompi hahmottaa, kun tarkastellaan tuotetta, joka on tuotettu kahdella maa-alueella, joista toinen sijaitsee Belgiassa ja toinen Unkarissa. Tässä tapauksessa käyttäjän on lisättävä tuotantopaikat erikseen kullekin maalle ja kirjoitettava "Production Place" -kenttään tuotantopaikka ja siihen liittyvät maantieteelliset koordinaatit erikseen Belgian ja Unkarin maa-alueita varten.

The screenshot displays a web application for managing production places. At the top, there is a '+ Add Production Place' button and 'Import' and 'Export' buttons. Below, two entries are shown, each with a yellow background and a sidebar on the right containing icons for map, download, location, and delete.

Entry 1:

- Producer Name: Soya plot Farm 1
- Country of Production: Hungary (HU)
- Total Area (ha): 5.70
- Table:

#	Production Place Description	Area (ha)	Type	Actions
1	Nemetker 1	5.7	Polygon	[x] [+] [eye icon]

Entry 2:

- Producer Name: Soya plot farm 2
- Country of Production: Belgium (BE)
- Total Area (ha): 13.81
- Table:

#	Production Place Description	Area (ha)	Type	Actions
1	Labiau 1	13.81	Polygon	[x] [+] [eye icon]

7.14. Kuinka kauan DD-vakuutuksen tietoja säilytetään tietojärjestelmässä? Onko tietoja vietävä ja tallennettava arkistoitaviksi? (UUSI)

Henkilötietojen säilyttäminen on rajoitettu 10 vuoteen komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2024/3084 12 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Tätä säilytysaikaa voidaan pidentää edelleen tietojärjestelmän käyttäjien tai asianomaisten viranomaisten pyynnöstä, jos se on tarpeen metsäkatoasetuksen mukaisten vastuiden ja velvoitteiden täyttämiseksi. Siksi myös tietoja, jotka eivät ole määritelmän mukaisia henkilötietoja, säilytetään ja pidetään saatavilla tietojärjestelmässä 10 vuoden ajan.

Tietojärjestelmän käyttäjillä on mahdollisuus viedä DD-vakuutuksen sisältö PDF-tiedostoksi sekä poimia maantieteelliset koordinaatit erilliseen tiedostoon oman sisäisen kirjanpitosu tueksi.

7.15. Miten maantieteellisiä koordinaatteja voidaan jakaa toimitusketjussa, jos aiemmat toimittajat eivät ole hyväksyneet maantieteellistä sijaintia koskevien tietojen jakamista tietojärjestelmän viitenumeroilla? (UUSI)

Metsäkatoasetuksen 4 artiklan 7 kohta ei aseta oikeudellista velvoitetta jakaa maantieteellistä sijaintia koskevia tietoja toimitusketjussa, koska sen varmistaminen, että asianmukaista huolellisuutta on noudatettu toimitusketjun alkupäässä, ei välttämättä tarkoita toimitusketjun alkupään jokaisen yksittäisen DD-vakuutuksen tarkistamista (ks. usein kysytyjen kysymysten kohta 3.4).

Tietojen jakaminen asianomaisten osapuolten kesken ei rajoitu ainoastaan tietojärjestelmään. Asianmukaista huolellisuutta koskevien vakuutusten sisältämiä tietoja voidaan jakaa järjestelmän ulkopuolella muilla tavoin. Osapuolet voivat vapaasti järjestää tietojen jakamisen tarpeisiinsa sopivalla tavalla ja sovellettavan EU:n lainsäädännön ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

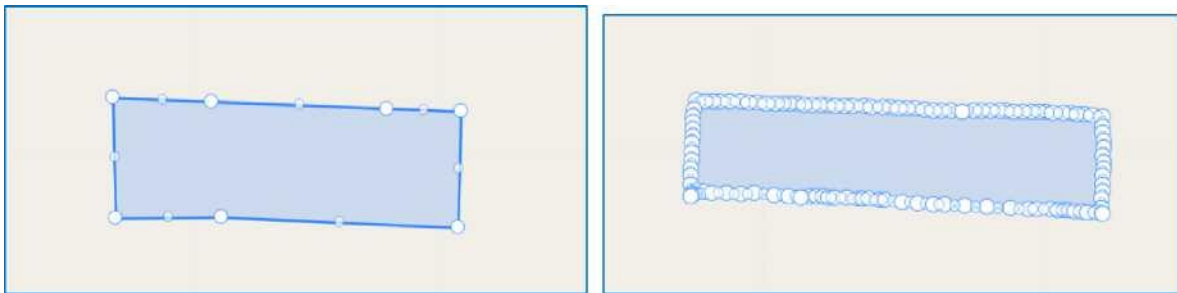
7.16. Entä jos DD-vakuutuksen koko ylittää suurimman sallitun tiedostokoon 25 Mt? (UUSI)

Tiedoston 25 Mt:n kokorajoitus sallii yhteensä yli miljoona maantieteellistä sijaintitietoa tai

monikulmion kärkipistettä.

Jos tiedoston kokonaiskoko ylittää 25 Mt:n rajoituksen, tiedostojen kokoa voi pienentää monilla eri tavoilla. Alle 4 hehtaarin alueille ja nautakarjan toimitusketjun tuotteille suositellaan monikulmioiden sijasta pisteitä. Lisäksi käyttäjät voivat valita resoluution, joka pienentää approksimoinnin yksityiskohtia mutta pysyy kuitenkin laillisena ja täydellisenä esityksenä. Voit esimerkiksi antaa pisteen vain alueen sivua edustavan suoran linjan alusta ja lopusta tai antamalla linjan approksimointia varten merkittävät kulmapisteet sen sijaan, että antaisit pisteen 0,5 metrin välein.

Käytännössä suorakulmion muotoa kuvattaessa maantieteellinen sijainti voidaan kuvata esimerkiksi 168 kulmapisteen sijasta 7 kulmapisteellä:

Monikulmiotiedostojen pakkaamisen helpottamiseen on ilmaisia tai kaupallisia ratkaisuja. Lisäksi käyttäjien olisi pyrittävä paikallistamaan tuotteidensa alkuperä tarkasti ja rajoittamaan liialliset ilmoitukset minimiin. Lisätietoja sekä ratkaisuja tärkeimpiin teknisiin ongelmiin on saatavilla GeoJSON-tiedoston kuvauksessa⁸.

7.17. Entä jos maantieteellisen sijainnin tiedostossa on eri määrä numeroita kuin asetuksessa vaaditaan? (UUSI)

Metsäkatoasetuksen 2 artiklan 28 kohdan mukaan maantieteelliset koordinaatit on ilmoitettava käyttämällä vähintään kuutta desimaalinumeroa sekä leveys- että pituuskoordinaattien osalta. Kun käyttäjä lataa maantieteellisen sijainnin tiedostoja tietojärjestelmään, järjestelmä tarkistaa automaattisesti numeroiden määrän. Sujuvan tiedonsiirron varmistamista varten järjestelmä on joustava, sillä se mukauttaa tiedostojen numerot automaattisesti kuuteen desimaaliin niin, että i) jos annettuja numeroita on alle kuusi, puuttuvat numerot korvataan nolilla, tai ii) jos numeroita on yli kuusi, tarpeettomat numerot poistetaan, jotta siirrettävän tiedoston tiedostokoko pienenee.

7.18. Onko tuotteita tuotaessa tai vietäessä ilmoitettava nettopaino, vaikka tuote yleensä kaupataan muissa yksiköissä? (UUSI)

Metsäkatoasetuksen liitteen II kohdan 2 mukaisesti tuotteiden, jotka saapuvat unionin markkinoille tullimenettelyllä "luovutus vapaaseen liikkeeseen" tai poistuvat unionin markkinoilta tullimenettelyllä "vienti", määrä on ilmaistava nettopainokilogrammoina ja tarvittaessa asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteessä I vahvistetussa lisäyksikössä. Lisäyksiköt ovat myös pakollisia, jos ne on määritetty johdonmukaisesti kaikille mahdollisille harmonisoidun järjestelmän koodin alanimikkeille, joihin asianmukaisen huolellisuuden

vakuutuksessa viitataan. Nämä arvot ovat myös osa tulli-ilmoitusta.

7.19. Voiko DD-vakuutus sisältää muuta kuin englanninkielistä tekstiä (esim. jäsenvaltion kielellä)? (UUSI)

Kielimuurien voittamiseksi tietojärjestelmä on saatavilla englannin lisäksi kaikilla EU:n virallisilla kielillä.

Monet kentät ja vaihtoehdot on annettu käännettyinä pudotusvalikkoina, jolloin käyttäjät voivat valita tiedot haluamallaan kielellä. Suuri osa vaadituista tiedoista voidaan antaa numeerisina tai koodattuina arvoina, joten käännöksiä tarvitaan mahdollisimman vähän.

Menettelyjen sujuvuus ja tehokas viestintä asianomaisten viranomaisten kanssa edellyttää, että käyttäjät käyttäisivät mielellään sen jäsenvaltion virallista kieltä, joka käsittelee DD-vakuutuksen. Tämä helpottaa annettujen tietojen ymmärtämistä ja käsittelyä.

7.20. Onko minun luotava erillinen DD-vakuutus jokaiselle markkina-alueelle, jonne tuotetta viedään? (UUSI)

Kun lähetät DDS-vakuutuksen ”vientä” varten, kohdemaata ei tarvitse ilmoittaa. Näin ollen erillistä DD-vakuutusta ei tarvitse toimittaa, jos kohdemaita on useita.

7.21. Onko EUDR-viitenumero sisällytettävä lähetysasiakirjoihin, kuten lähetysluetteloon tai laskuun, ja onko asiakirjat lähetettävä lähetysten mukana? Edellytetäänkö sitä tuonnin/viennin tulliselvityksessä? (UUSI)

Metsäkatoasetuksen 26 artiklan 4 kohdan mukaisesti unionin markkinoille tulevaan tai sieltä poistuvaan tuotteeseen liittyvä DD-vakuutuksen viitenumero on annettava tulliviranomaisten käyttöön.

Tämän vaatimuksen täyttämiseksi tuotteen tuojien tai viejien on ilmoitettava tulli-ilmoituksessa DD-vakuutuksen viitenumerot.

Muiden lähetysasiakirjojen osalta, myös EU:n sisäisissä kuljetuksissa, metsäkatoasetuksessa ei ole erityistä säännöstä, jossa edellytettäisiin DD-vakuutuksen viitenumeroiden tai muiden tietojen sisällyttämistä asiakirjoihin.

7.22. Viittaako ”nettopaino” DD-vakuutuksessa koko tuotteen painoon, ainoastaan tuotteessa olevan asianomaisen hyödykkeen osuuteen vai koko lähetykseen (eli tuotteeseen ja kuormalavaan/pakkaukseen)? (UUSI)

DD-vakuutuksessa nettopainolla tarkoitetaan koko tuotteen painoa ilman pakkausmateriaaleja (ks. usein kysytyjen kysymysten kohta 2.5 pakkauksista). Se on siis tuotteen paino ilman kuljetuksen tai varastoinnin aikana käytetyn säiliön, kääreen tai muun pakkausmateriaalin painoa.

7.23. Voidaanko tietojärjestelmän kautta jakaa lisätietoja, kuten oikeudellisia asiakirjoja? (UUSI)

EUDR-tietojärjestelmässä ei ole toimintoja, joiden avulla voitaisiin jakaa toimitusketjun asiakirjoja metsäkatoasetuksen liitteessä II vahvistettujen tietoelementtien lisäksi.

Vaikka käyttäjät voivat toimittaa lisätietoja toimivaltaisille viranomaisille, nämä tiedot eivät näy muille toimitusketjun jäsenille, jotka saattavat viitata tähän DD-vakuutukseen. Tämä tarkoittaa, että käyttäjien toimittamat lisätiedot ovat ainoastaan toimivaltaisten viranomaisten saatavilla, eikä niitä jaeta muille toimitusketjun osapuolille.

7.24. Missä laajuudessa HS-koodit on ilmoitettava tietojärjestelmässä? (UUSI)

DD-vakuutusta laatiessaan käyttäjän on annettava niiden tuotteiden HS-koodit, joita DD-vakuutus koskee. HS-koodit on ilmoitettava vähintään metsäkatoasetuksen liitteessä I lueteltuun numeromäärään asti. Pakollisen numeromäärän lisäksi käyttäjät voivat ilmoittaa HS-koodin myös yksityiskohtaisemmin, jopa 6-numeroisena. Valittavissa on esimerkiksi HS 1201 *"Soijapavut, myös murskatut"*. On kuitenkin mahdollista antaa myös alanimikkeet 6 numeroon saakka:

12	OIL SEEDS AND OLEAGINOUS FRUITS; MISCELLANEOUS GRAINS, SEEDS AND FRUIT; INDUSTRIAL OR MEDICINAL PLANTS; STRAW AND FODDER	☐
1201	Soya beans, whether or not broken	☐
1201 10	Seed	☐
1201 90	Other	☐

Jos taas metsäkatoasetuksen liitteessä I on kuusinumeroinen HS-koodi, käyttäjä ei voi valita HS-nimikettä, jossa numeroita on neljä tai vähemmän.

7.25. Voiko tietojärjestelmästä tarkistaa DD-vakuutuksen viite- ja varmennusnumeroiden oikeellisuuden? (UUSI)

Voi. Tietojärjestelmästä voi tarkistaa DD-vakuutuksen viite- ja varmennusnumeroiden oikeellisuuden. Toimijan tai kauppiaan on kirjauduttava tietojärjestelmään ja luotava DD-vakuutusluonnos. Korostettakoon, että tämän toiminnon käyttäminen ei edellytä DD-vakuutuksen toimittamista. Kun käyttäjä laatii DD-vakuutuksen ja tallentaa sen, DD-vakuutuksen yhteydessä näkyy "Referenced Statements" -välilehti. Tällä välilehdellä käyttäjä voi antaa viite- ja varmennusnumerot. Saman voi tehdä myös CSV-tiedostojen avulla. Kun arvot on annettu, järjestelmä tarkistaa DD-vakuutuksen viite- ja varmennusnumeroiden oikeellisuuden ja antaa palautetta siitä. Viitattujen DD-vakuutusten sisältö on tässä vaiheessa myös niiden käyttäjien saatavilla, joilla on sekä viite- että varmennusnumero.

7.26. Miksi vain GeoJSON-formaatti on sallittu ladattaessa maantieteellistä sijaintia koskevat tiedot tiedostoon? (UUSI)

GeoJSON on yleinen standardi ja ainoa ilman patenttioikeutta oleva järjestelmä, joka sallii tarvittavien lisäominaisuuksien toimittamisen ja jossa noudatetaan hyvin erityistä koordinaattijärjestelmää. Jos tietojärjestelmässä käytettäisiin useita eri muotoja, se lisäisi virheellisten tai epätarkkojen tietojen riskiä. GeoJSON-formaatin yksinomaisesta käytöstä ilmoitettiin huhtikuussa 2024, jotta kaikki sidosryhmät pystyivät valmistelevaan järjestelmiään sen mukaisesti.

7.27. Mitä tieteellisten nimien luetteloa tietojärjestelmä käyttää? Riittääkö pelkkä suvun mainitseminen, vai onko mainittava myös tietty laji? Onko tieteellinen nimi pakollinen kaikille puutavaran tuoteryhmään kuuluville tuotteille, kuten sellu- tai paperituotteille? (UUSI)

Metsäkatoasetuksen liitteessä II edellytetään tieteellisten nimien käyttöönottoa ainoastaan puutavaran toimitusketjusta peräisin olevien tuotteiden osalta. Tieteellisiä nimiä voidaan kuitenkin ilmoittaa vapaaehtoisesti myös muiden hyödykkeiden ja tuotteiden kohdalla. Järjestelmä tukee tieteellisten nimien antamista EPPO-tietokannan (EPPO Global Database) avulla.

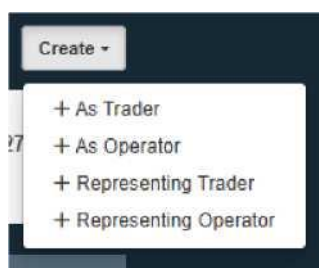
Asetuksessa mainitaan "lajien yleisnimi ja niiden täydellinen tieteellinen nimi" (9 artiklan 1 kohta a alakohta) ja "täydellinen tieteellinen nimi" (liite II, kohta 2). Tämä vaatimus on vahvistettu edelleen komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 2024/3084 4 artiklan 2 kohdassa, jossa säädetään seuraavaa: "*Jos asianomainen tuote sisältää puuta tai on valmistettu puuta käyttäen, tietojärjestelmän käyttäjien on merkittävä asianmukaista huolellisuutta koskevaan vakuutukseen niiden puulajien yleisnimet ja täydelliset tieteelliset nimet, joita asianomaiset tuotteet sisältävät tai joista ne on valmistettu.*" Tieteellinen nimi on pakollinen kaikkien niiden asianomaisten tuotteiden osalta, jotka on lueteltu metsäkatoasetuksen liitteen I puuhyödykkeiden kohdalla. Jos toimitusketjun alkupään toimija on tallentanut niiden puulajien tieteelliset nimet, joista tuote on valmistettu, ja jos tätä DD-vakuutusta käytetään viitattuna DD-vakuutuksena, asianomaisten tuotteiden tieteellisiä nimiä ei tarvitse tallentaa uudelleen.

7.28. Onko tieteelliset nimet tallennettava uudelleen, jos viitataan toiseen DD-vakuutukseen? (UUSI)

Koska toimitusketjun alkupään toimija on tallentanut niiden puulajien tieteelliset nimet, joista ilmoitetut puutuotteet on valmistettu, jos tätä DD-vakuutusta käytetään viitattuna DD-vakuutuksena, asianomaisten tuotteiden tieteellisiä nimiä ei tarvitse tallentaa uudelleen.

7.29. Mitkä ovat talouden toimijan tiliä koskevat vaatimukset sellaisen henkilön osalta, joka toimii useissa eri rooleissa, kuten toimijana, kauppa käyvänä ja valtuutettuna edustajana? Voidaanko kaikissa rooleissa käyttää yhtä talouden toimijan tiliä, vai onko jokaisella roolilla oltava oma talouden toimijan tili tietojärjestelmässä? (UUSI)

TRACES-tietojärjestelmässä yhtä talouden toimijan tiliä voi käyttää luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö (esim. yritys), ja kyseiselle talouden toimijan tilille voidaan joustavasti lisätä useita rooleja. Näin talouden toimijan tilin haltija voi tehdä eri toimintoja, kuten toimittaa tietoja tarpeen mukaan toimijana, kauppa käyvänä tai valtuutettuna edustajana.

7.30. Mitä pitäisi tehdä, jos tietojärjestelmän kanssa on tietoteknisiä ongelmia? (PÄIVITETTY)

Tutustu EUDR-tietojärjestelmän verkkosivustoon: https://green-business.ec.europa.eu/deforestation-regulation-implementation/deforestation-due-diligence-registry_en, josta löytyy järjestelmän tehokkaaseen käyttöön tarvittavat asiakirjat, kuten käyttöopas, koulutusvideot ja teknisen tuen yhteystiedot.

oooo

8. Aikataulut

8.1. Milloin asetus tulee voimaan ja milloin sitä aletaan soveltaa? (PÄIVITETTY)

Asetus julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 9. kesäkuuta 2023. Se tuli voimaan 29. kesäkuuta 2023 metsäkatoasetuksen 38 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EU) 2024/3234. Asetuksen keskeisiä säännöksiä sovelletaan 30. joulukuuta 2025 alkaen (30 kuukauden siirtymäaika). Kuitenkin metsäkatoasetuksen 38 artiklan 3 kohdan mukaisesti näitä säännöksiä sovelletaan mikro- ja pienyrityksiin 30. kesäkuuta 2026 alkaen (36 kuukauden siirtymäaika).

Erityissääntöjä sovelletaan tuotteisiin, jotka on lueteltu myös metsäkatoasetuksen liitteessä (ks. metsäkatoasetuksen 37 artikla ja 38 artiklan 3 kohta).

8.2. Entä näiden päivämäärien välinen jakso?

Onko unionin markkinoille asetuksen voimaantulon ja sen soveltamisen alkamispäivien välillä saatettujen tuotteiden noudatettava asetuksen vaatimuksia? (PÄIVITETTY)

Asetusta on määrä alkaa soveltaa toimijoihin, jotka ovat suuria ja keskisuuria yrityksiä, 30 kuukautta asetuksen voimaantulon jälkeen (30. joulukuuta 2025). Se tarkoittaa, että toimijoiden ja kauppaä käyvien ei tarvitse noudattaa vaatimuksia unionin markkinoille ennen kyseistä päivää saatettujen tuotteiden osalta. Pien- ja mikroyritysten osalta tätä aikaa on jatkettu (36 kuukautta asetuksen voimaantulon jälkeen – 30. kesäkuuta 2026).

8.3. Miten voidaan todistaa, että tuote oli tuotettu ennen asetuksen voimaantuloa? Mitkä ovat säännöt nautaeläimistä valmistettujen tuotteiden tuotannolle?

Kenellä on todistustaakka siitä, että asianomainen hyödyke tai asianomainen tuote, jonka toimija haluaa saattaa EU:n markkinoille tai viedä, oli tuotettu ennen asetuksen voimaantuloa eikä asetuksen velvoitteita tarvitse soveltaa?

Asetusta sovelletaan 1 artiklan 1 kohdassa säädetyn mukaisesti, paitsi jos 1 artiklan 2 kohdan ehdot täyttyvät eli jos tuotteen sisältämä hyödyke tai tuotteen valmistuksessa käytetty hyödyke oli tuotettu ennen 29. kesäkuuta 2023 2 artiklan 14 kohdassa säädetyn mukaisesti. Nautaeläinten osalta huomioon otettava tuotantopäivä on päivä, jona nautaeläin syntyy.

Asetusta ei siis sovelleta nautaeläimiin ja nautaeläimistä valmistettuihin tuotteisiin, jos nautaeläin on syntynyt ennen voimaantuloa.

Toimijalla on todistustaakka tämän poikkeuksen osalta, ja sen on pystyttävä toimittamaan asiaa koskevat tiedot, joilla voidaan kohtuullisesti todistaa, että asetuksen 1 artiklan 2 kohdan ehdot täyttyvät. Vaikka tässä tapauksessa toimijan ei tarvitse toimittaa asianmukaista huolellisuutta koskevaa vakuutusta, toimijan olisi säilytettävä tarvittavat asiakirjat, jotka todistavat, että asetusta ja toimijan velvoitteita ei tarvitse soveltaa.

ooo

9. Muita kysymyksiä

9.1. Mitkä ovat toimijoiden ja kauppaa käyvien, jotka eivät ole pk-yrityksiä, velvoitteet, kun ne saattavat EU:n markkinoille tai vievät asianomaista tuotetta, joka on valmistettu asianomaisesta tuotteesta tai asianomaisesta hyödykkeestä, joka oli saatettu EU:n markkinoille siirtymäkauden aikana (eli asetuksen voimaantulon [29.6.2023] ja sen soveltamisen aloittamisen [30.12.2025] välisenä aikana)? (PÄIVITETTY)

Tämä tilanne voidaan selittää parhaiten muutamalla konkreettisella esimerkillä:

1. Asianomainen hyödyke (esim. luonnonkumi – CN-koodi 4001) saatetaan EU:n markkinoille siirtymäkauden aikana, joten siitä ei välttämättä ole annettu maantieteellistä sijaintia koskevia tietoja. Sen jälkeen sitä käyttäen tuotetaan asianomainen johdettu tuote (esim. uudet renkaat – CN-koodi 4011), joka sitten saatetaan EU:n markkinoille (tai viedään) 30. joulukuuta 2025 jälkeen.

Jos hyödyke on saatettu EU:n markkinoille siirtymäkauden aikana eli ennen asetuksen soveltamisen aloittamista, kun taas johdettu tuote saatetaan EU:n markkinoille 30. joulukuuta 2025 jälkeen, toimijan (ja kauppaa käyvien, jotka eivät ole pk-yrityksiä) velvoitteet rajoittuvat sellaisten riittävän pätevien ja todennettavissa olevien todisteiden keräämiseen, jotka todistavat, että asianomainen hyödyke (kumi), jota käyttäen kyseinen asianomainen tuote (renkaat) on tuotettu, saatettiin markkinoille ennen asetuksen soveltamisen alkamista. Tämä ei rajoita asetuksen puutavaraa ja puutuotteita koskevan 37 artiklan 2 kohdan soveltamista. Jos hyödyke on saatettu EU:n markkinoille tai viety siirtymäkauden jälkeen eli 30. joulukuuta 2025 jälkeen, toimijaan (ja kauppaa käyviin, jotka eivät ole pk-yrityksiä) sovelletaan asetuksen tavanomaisia velvoitteita. Samoin sellaisten asianomaisten tuotteiden osien osalta, jotka on tuotettu 30. joulukuuta 2025 jälkeen EU:n markkinoille saatetuista hyödykkeistä, toimijaan (ja kauppaa käyviin, jotka eivät ole pk-yrityksiä) sovelletaan asetuksen tavanomaisia velvoitteita.

2. Asianomainen hyödyke (esim. kaakaovo – CN-koodi 1804) on saatettu EU:n markkinoille siirtymäkauden aikana, joten siitä ei välttämättä ole annettu maantieteellistä sijaintia

koskevia tietoja. Sen jälkeen sitä käyttäen tuotetaan kuitenkin toinen asianomainen johdettu tuote (esim. suklaa – CN-koodi 1806), jonka sitten toimitusketjussa alempana sijaitseva toimija saattaa markkinoille (tai vie) 30. joulukuuta 2025 jälkeen.

Tässä tapauksessa johdetun tuotteen (suklaan) EU:n markkinoille saattavan tai vievän toimijan (ja kauppaa käyvien, jotka eivät ole pk-yrityksiä) velvoitteet rajoittuvat sellaisten riittävän pätevien ja todennettavissa olevien todisteiden keräämiseen, joilla voidaan todistaa, että asianomainen johdettu tuote (kaakaovoi) saatettiin EU:n markkinoille ennen asetuksen soveltamisen aloittamista. Sellaisten asianomaisen lopputuotteen osien osalta, jotka on tuotettu 30. joulukuuta 2025 jälkeen EU:n markkinoille saatetuista muista asianomaisista tuotteista, toimijaan (ja kauppaa käyviin, jotka eivät ole pk-yrityksiä) sovelletaan asetuksen tavanomaisia velvoitteita. Tämä ei rajoita asetuksen puutavaraa ja puutuotteita koskevan 37 artiklan 2 kohdan soveltamista.

3. Toimija saattaa siirtymäkauden aikana EU:n markkinoille asianomaisen hyödykkeen tai tuotteen, jonka sitten asettaa 30. joulukuuta 2025 jälkeen saataville markkinoilla yksi tai useampi kauppaa käyvä, joka ei ole pk-yritys.

Tässä esimerkissä kauppaa käyvän, joka ei ole pk-yritys, velvoitteet rajoittuvat sellaisten riittävän pätevien ja todennettavissa olevien todisteiden keräämiseen, joilla voidaan todistaa, että kyseinen asianomainen hyödyke tai asianomainen tuote saatettiin EU:n markkinoille ennen asetuksen soveltamisen aloittamista. Tämä ei rajoita asetuksen puutavaraa ja puutuotteita koskevan 37 artiklan 2 kohdan soveltamista.

Seuraavat esimerkit koskevat **erityisesti mikro- ja pienyrityksiä**, joihin asetusta sovelletaan lykätysti metsäkatoasetuksen 38 artiklan 3 kohdan mukaisesti:

1. Jos mikro- ja pienyritykseksi katsottava toimija saattaa EU:n markkinoille 30. kesäkuuta 2026 jälkeen asianomaisen tuotteen, joka on valmistettu asianomaisesta hyödykkeestä tai asianomaisesta tuotteesta, joka on saatettu EU:n markkinoille siirtymäkauden aikana (29. kesäkuuta 2023 – 30. joulukuuta 2025), kyseisen toimijan velvoitteet rajoittuisivat sellaisten riittävän pätevien ja todennettavissa olevien todisteiden keräämiseen, joilla voidaan todistaa, että kyseisen asianomaisen tuotteen tuotannossa käytetty asianomainen hyödyke tai asianomainen tuote oli saatettu EU:n markkinoille ennen 30. joulukuuta 2025. Asianmukaista huolellisuutta ei tarvitse noudattaa eikä DD-vakuutusta tarvitse toimittaa.
2. Jos kuitenkin asianomainen tuote on valmistettu asianomaisesta hyödykkeestä tai asianomaisesta tuotteesta, joka on saatettu EU:n markkinoille siirtymäkauden jälkeen (eli 30. joulukuuta 2025 alkaen), ja siihen on liitetty asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus, pien- tai mikroyritykseksi katsottavan toimijan, joka saattaa asianomaisen tuotteen EU:n markkinoille 30. kesäkuuta 2026 alkaen, velvoitteet olisivat samat kuin kenen tahansa muun toimijan.
3. Jos suuri (tai keskisuuri) yritys (yritys B) saattaa EU:n markkinoille tuotteen, joka on valmistettu asianomaisesta hyödykkeestä, jonka pien- tai mikroyritys (yritys A) oli saattanut EU:n markkinoille ennen 30. kesäkuuta 2026, yrityksen B velvoitteet rajoittuisivat sellaisten riittävän pätevien ja todennettavissa olevien todisteiden keräämiseen, joilla voidaan todistaa, että asianomaisen tuotteen tuotannossa käytetty asianomainen hyödyke tai asianomainen tuote oli saatettu EU:n markkinoille ennen yritystä A koskevan lykätyn soveltamisen aloittamista (eli 30. kesäkuuta 2026). Tällöin

yrittäjien A eikä yrityksen B tarvitse noudattaa asianmukaista huolellisuutta tai toimittaa DD-vakuutusta. Sama pätee, jos toimitusketjussa ennen yritystä A toimiva suuri tai keskisuuri yritys (yritys C) on saattanut tuotteen markkinoille ja toimittanut siitä aiemmin asianmukaista huolellisuutta koskevan vakuutuksen. Pienen tai mikroyrityksen A lykkäty soveltaminen rajoittaa toimitusketjun loppupään yritysten (kuten suuren tai keskisuuren yrityksen B) velvoitteita.

9.2. Mitä todisteita tarvitaan todistamaan, että tuote oli saatettu markkinoille ennen asetuksen soveltamisen aloittamispäivää (eli mitä asiakirjoja hyväksytään todisteeksi "markkinoille saattamisesta")? Onko tällaiset tuotteet ilmoitettava tietojärjestelmässä? (PÄIVITETTY)

Jos kyse on tuoduista tuotteista, kyseessä olevien asianomaisten hyödykkeiden tai asianomaisten tuotteiden tullilmoitus hyväksytään todisteeksi siitä, että ne on saatettu EU:n markkinoille ennen soveltamispäivää. EU:ssa tuotettujen tavaroiden osalta todisteeksi olisi hyväksyttävä myös muita asiakirjoja. Näitä ovat esimerkiksi tuotantopäivään liittyvät asiakirjat, kuten hakkuuasiakirjat, karjan korvamerkki ja passi, laskut tai muut hyödykkeen tuotantopäivään liittyvät asiakirjat. EU:n markkinoille saattamisen päivämäärä voidaan todistaa esimerkiksi osapuolten välisillä sopimuksilla, tuotteiden tilausasiakirjoilla, asiakkaalle toimitusta koskevilla lähetyksen saateasiakirjoilla, mukaan lukien CMR-asiakirjat (tavarankansainvälisessä tiekuljetuksessa käytettävästä rahtisopimuksesta tehty yleissopimus), konossementti, lähetysluettelo, lentorahtikirja ja muut asiakirjat, jotka osoittavat, että tavarat on siirretty kahden osapuolen välillä, ja jotka voidaan yhdistää suoraan kyseiseen tuotteeseen. Lisätietoja EU:n markkinoille saattamisen ajankohdasta on usein kysyttyjen kysymysten kohdassa 5.20.

Siirtymäkauden piiriin kuuluvista tuotteista ei tarvitse toimittaa DD-vakuutusta tietojärjestelmään. Kun viedään tai jälleentuodaan tuotetta, joka on alun perin saatettu EU:n markkinoille siirtymäkauden aikana (joko sellaisenaan tai asianomaisena tuotteena toimitusketjun alkupäässä), komissio ilmoittaa "yleisen DD-vakuutuksen viitenumeron", jolla tarkoitetaan yleistä viitenumeroa, joka voidaan merkitä tullilmoitukseen siirtymäkauden soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden osalta ja jota voidaan käyttää vientiä tai jälleentuontia koskevassa tullilmoituksessa.

9.3. Voidaanko EU:n markkinoille siirtymäkauden aikana saatettuja tuotteita sekoittaa asetuksen mukaisiin tuotteisiin, jotka on saatettu EU:n markkinoille siirtymäkauden jälkeen, jos voidaan todistaa, että jokainen niiden erä oli joko saatettu EU:n markkinoille siirtymäkauden aikana tai on asetuksen mukainen?

Edellyttäen, että kaikki asetuksen 3 artiklan a–c kohdassa tarkoitetut ehdot täyttyvät, tuotteet, jotka on määrää saatettu EU:n markkinoille soveltamisen aloittamisesta lähtien, ja tuotteet, jotka on saatettu EU:n markkinoille siirtymäkauden aikana (ja siten vapautettu) ja joihin on liitetty todisteet siitä, että ne on saatettu EU:n markkinoille siirtymäkauden aikana, voidaan sekoittaa yhteen ennen EU:n markkinoille saattamista.

9.4. Miten siirtymäkauden aikana varastoitujen hyödykkeiden sekoittaminen 30. joulukuuta 2025 jälkeen markkinoille saatettavien hyödykkeiden kanssa toimii käytännössä, erityisesti tietojärjestelmässä? (PÄIVITETTY)

Asianmukaista huolellisuutta koskeva vakuutus on ladattava tietojärjestelmään vain niiden asianomaisten tuotteiden osalta, joihin sovelletaan asetuksen mukaisia asianmukaista huolellisuutta koskevia velvoitteita. Jos toimijat ja kauppaa käyvät sekoittavat EU:n markkinoille siirtymäkauden aikana saatettuja hyödykkeitä uudempiin (siirtymäkauden jälkeisiin) varastoihin, vain vastikään EU:n markkinoille saatettuihin hyödykkeisiin liittyvien tietojen olisi oltava osa asianmukaista huolellisuutta koskevaa vakuutusta, koska tämän varaston osalta on noudatettava asianmukaista huolellisuutta.

Ks. niin sanotuista siirtymäkauden varastoista edellä oleva kysymys.

9.5. Milloin siirtymäkausi alkaa ja päättyy käytännössä?

Siirtymäkausi alkoi metsäkatoasetuksen voimaantulopäivänä (30.6.2023), ja se päättyy päivää ennen sen soveltamisen alkamista.

9.6. Miten toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tehdä tarkastuksia EU:n markkinoille siirtymäkauden aikana saatetuista tuotteista, jotta voidaan varmistaa asetuksen noudattaminen?

Toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä asianomaisille tuotteille tarkastuksia selvittääkseen, onko tuotteet saatettu EU:n markkinoille siirtymäkauden aikana. Siinä tapauksessa toimijalla on todistustaakkaa toimittaa todisteet siitä, että tuote on vapautettu asetuksen soveltamisesta, kysymyksen 8.3 mukaisesti.

9.7. Antaako komissio ohjeita? (PÄIVITETTY)

Komissio on julkaissut ohjeasiakirjan komission tiedonantona [C/2024/6789](#), jossa käsitellään tiettyjä asetuksen näkökohtia, muun muassa ”maatalouskäytön” määritelmää. Siinä käsitellään peltometsäviljelyyn ja maatalousmaahan, sertifiointiin ja laillisuuteen liittyviä kysymyksiä sekä muita näkökohtia, jotka ovat tärkeitä monen kentällä toimivan sidosryhmän kannalta.

Komissio kerää myös palautetta sidosryhmiltä ja käy niiden kanssa vuoropuhelua [maailman metsien suojelua ja ennallistamista käsittelevässä sidosryhmäfoorumissa](#), jotta useista kysymyksistä voidaan antaa epävirallista ohjausta. Tässä usein kysytyjä kysymyksiä käsittelevässä asiakirjassa vastataan jo yleisimpiin komission asianomaisilta sidosryhmiltä saatuihin kysymyksiin, ja sitä päivitetään ajan mittaan. Tarvittaessa otetaan käyttöön muita aputyökaluja.

Sääntöjen noudattamiseen ei tarvita lisäohjeita. Komissio aikoo tarkentaa tiettyjä näkökohtia, jotta se voi selittää, miten asetus toimii käytännössä, jakaa esimerkkejä hyvistä käytännöistä jne.

9.8. Aikooko komissio antaa hyödykekohtaisia ohjeita? (PÄIVITETTY)

Komissio esittää esimerkkejä hyvistä käytännöistä ja käytännön tilanteista (koskee myös

ohjeasiakirjaa), joissa käsitellään jossakin määrin hyödykekohtaisia näkökohtia.

Lisäksi komissio on julkaissut uuden asiakirjan, jossa esitetään yleiskatsaus siitä, miten velvoitteita sovelletaan seitsemän asetuksen piiriin kuuluvan hyödykkeen toimitusketjuihin riippuen yrityksen tyypistä (toimija/kauppaa käyvä), koosta ja asemasta toimitusketjussa EU:n alueella. Verkkosivuillamme on annettu esimerkki kymmenestä erilaisesta toimitusketjuskenaariosta: Metsäkatoasetuksen vaatimustenmukaisuus – Euroopan unionin julkaisutoimisto.

9.9. Mitä raportointivelvoitteita toimijoilla on?

Toimijoiden, jotka eivät ole pk-yrityksiä, on raportoiva vuosittain julkisesti asianmukaisen huolellisuuden järjestelmästä. Riittääkö, että yritysten kestävyysraportointia koskevan direktiivin soveltamisalaan kuuluvat toimijat, jotka noudattavat eurooppalaista kestävyysraportointistandardia ajoissa, julkaisevat raporttinsa yritysten kestävyysraportointia koskevan direktiivin vaatimusten mukaisesti? Vai onko raportointivaatimuksia lisää?

Asetuksessa säädetään raportointivelvoitteiden osalta, että toimijat, jotka kuuluvat myös sellaisten muiden EU:n säädösten soveltamisalaan, joissa säädetään asianmukaista huolellisuutta koskevista vaatimuksista arvoketjulle, voivat täyttää asetuksen mukaiset raportointivelvoitteensa sisällyttämällä vaaditut tiedot kyseisiin muihin EU:n säädöksiin liittyvään raportointiin (asetuksen 12 artiklan 3 kohta).

9.10. Mikä on metsäkatoa ja metsien tilan heikkenemistä käsittelevä EU:n seurantakeskus? (PÄIVITETTY)

Seurantakeskus tukee olemassa olevien seurantavälineiden, kuten Copernicus-tuotteiden ja muiden julkisesti tai yksityisesti saatavilla olevien lähteiden, avulla tämän asetuksen täytäntöönpanoa. Se tehdään tarjoamalla tieteellistä näyttöä maailmanlaajuisesta metsäkadosta ja metsien tilan heikkenemisestä sekä niihin liittyvästä kaupasta, muun muassa maanpeitekarttoja aikarajasta lähtien. Näiden karttojen käytöllä ei automaattisesti taata asetuksen ehtojen noudattamista, mutta ne ovat työkalu, joka auttaa yrityksiä varmistamaan asetuksen noudattamisen ja esimerkiksi arvioimaan riskiä siitä, että maa-alue on ollut metsäkadon kohteena vuoden 2020 jälkeen. Yritykset ovat edelleen velvollisia noudattamaan asianmukaista huolellisuutta.

Metsäkatoa ja metsien tilan heikkenemistä käsittelevä EU:n seurantakeskus käsittelee eurooppalaisia ja kaikkia metsiä koko maailmassa. Sitä kehitetään yhdenmukaisesti muun käynnissä olevan EU:n politiikan kehityksen kanssa. Näitä politiikkoja ovat esimerkiksi metsien seurantaa koskeva laki ja Euroopan metsätietojärjestelmän parantaminen ja tehostaminen.

EU:n seurantakeskuksen tuottamien karttojen päätarkoituksena on antaa tietoa toimijoiden / kauppaa käyvien sekä EU:n toimivaltaisten viranomaisien tekemiin riskinarviointeihin. Seuraavat asiat koskevat karttoja, joihin kuuluu myös vuoden 2020 kartta maapallon metsäpeitteestä (ks. 9.10.1):

- **Ne eivät ole pakollisia.** Mikään velvoite ei pakota toimijoita / kauppaa käyviä (tai

toimivaltaisista viranomaisista) käyttämään EU:n seurantakeskuksen karttoja saadakseen tietoa riskinarvioiteihinsa.

- **Ne eivät ole yksinomaisia.** Toimijat ja kauppa käyvät (sekä toimivaltaiset viranomaiset) voivat käyttää apunaan muita karttoja, jotka voivat olla tarkempia tai yksityiskohtaisempia kuin seurantakeskuksen saataville antamat. Asetuksessa ei määrätä riskinarviointia varten käytettäviä tietoja koskevista muodollisuuksista. Seurantakeskus on yksi monista saatavilla olevista työkaluista, ja komissio tarjoaa sen maksutta eri tahojen käyttöön.
- **Ne eivät ole oikeudellisesti sitovia.** EU:n seurantakeskuksen saataville antamia karttoja voidaan käyttää riskinarvioinnissa. Se, että annettu maantieteellinen sijainti kuuluu metsäksi katsottuun alueeseen, ei kuitenkaan automaattisesti johda päätelmään vaatimustenvastaisuudesta. Toisaalta ei kuitenkaan voida olettaa, että tuote on vaatimustenmukainen tai että sitä ei tarkasteta, jos sen maantieteellinen sijainti jää kartassa metsäksi katsotun alueen ulkopuolelle. Syitä tähän voivat olla muut riskitekijät, joita kartta ei kata, kartan tarkkuus ja alueellinen yksityiskohtaisuus tai se, että tuote ei mahdollisesti ole tuotantomaa lainsäädännön mukainen. Satunnaistarkastuksissa otetaan huomioon myös sellaiset maa-alueet, jotka eivät vastaa kartalla olevaa metsää.

9.10.1. Voidaanko vuoden 2020 karttaa maapallon metsäpeitteestä käyttää ratkaisevana tietolähteenä EU:n metsäkatoasetuksen noudattamisen osalta, vai tarvitaanko vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi lisätoimia ja muita tietolähteitä? (UUSI)

Komissio laati vuoden 2020 kartan maapallon metsäpeitteestä (GFC 2020) yhdeksi Euroopan komission tarjoamista tukivälineistä metsäkatoasetuksen täytäntöönpanoa varten. Metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen keskittyvän EU:n seurantakeskuksen ylläpitämä GFC 2020 näyttää 10 metrin tarkkuudella olemassa olevan tai puuttuvan metsäpeitteen maailmanlaajuisesti sellaisena kuin se oli 31. joulukuuta 2020. Metsän määritelmä vuoden 2020 kartassa maapallon metsäpeitteestä on sama kuin metsän määritelmä metsäkatoasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti. On syytä huomata, että kaikki muiden hyödykkeiden kuin puun eli kaakaon, kahvin, palmuöljyn, kumin ja soijan viljelmät on jätetty metsien määritelmän ulkopuolelle. Kyse on kaikkien aikojen ensimmäisestä kartasta, jossa maapallon metsäpeite on esitetty näin suurella tarkkuudella (10 m).

Metsäpeitetä koskevat tiedot vuoden 2020 aikarajan osalta ovat keskeinen tietolähde toimijoille. Vuoden 2020 kartta maapallon metsäpeitteestä (GFC 2020) on yksi monista mahdollisista lähteistä (ks. usein kysytyjen kysymysten kohta 9.10). Vaikka GFC 2020 ei olekaan oikeudellisesti sitova, se voi auttaa toimijoita täyttämään metsäkatoasetuksen mukaiset velvoitteet, jotka koskevat metsäkadon riskin arvioimista.

GFC 2020 -kartta voi myös auttaa EU:n jäsenvaltioiden toimivaltaisista viranomaisista täytäntöönpanotehtäviensä ensimmäisissä vaiheissa. Metsäkatoasetuksen 18 artikla koskee toimijoille tehtäviä tarkastuksia (jotka EU:n jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava). Artiklassa mainitaan ”maanhavainnointitiedot, kuten Copernicus-ohjelmasta saatavat tiedot” mahdollisina tietoina, joita voidaan käyttää tällaisissa tarkastuksissa (muiden todentamiseen käytettävien lähteiden ohella). Mitään tiettyä karttaa ei mainita, ja toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää apunaan maailmanlaajuisia, alueellisia tai kansallisia

karttoja tai mitä tahansa muuta sopivaksi katsomaansa lähde. GFC 2020 -karttaa ei ole tarkoitettu ratkaisevaksi tietolähteeksi vaatimustenmukaisuuden osalta.

9.10.2. Millaista tarkkuutta voidaan odottaa maailmanlaajuisilta ja kansallisilta paikkatietokartoilta, ja voidaanko niihin luottaa asianmukaisen huolellisuuden menettelyssä ja todentamisprosessissa? (UUSI)

Kaikissa paikkatietokartoissa on virheitä. Maailmanlaajusten paikkatietotuotteiden yleinen tarkkuus on tavallisesti noin 85 prosenttia (riippuen luokkien määrästä ja niiden alueellisesta monimutkaisuudesta). Kansallisten karttojen yleinen tarkkuus voi olla 90 prosenttia. Mitään tällaisista maailmanlaajuisista tai kansallisista kartoista ei voida pitää ”viitekarttoina” sen enempää asianmukaisen huolellisuuden menettelyssä kuin todentamisprosessissakaan, koska niiden tarkkuutta paikallisella tasolla ei tunneta. Usein kysytyjen kysymysten kohdassa 9.10.4 selitetään tarkemmin täydentävien tietolähteiden yhdistämistä.

Ulkopuolisia sidosryhmiä, jotka ovat kiinnostuneita EU:n seurantakeskuksen maapallon metsäpeitekartasta vuodelta 2020, kehoitetaan tarkastelemaan kartan tarkistettua versiota (joulukuulle 2024 päivätty versio 2), jonka yleinen tarkkuus on hieman yli 90 prosenttia.

9.10.3. Onko hyödyke automaattisesti vaatimustenvastainen, jos se on tuotettu alueella, joka on merkitty metsäksi vuoden 2020 kartassa maapallon metsäpeitteestä? (UUSI)

Jos hyödyke hankitaan maalta, joka on merkitty metsäksi vuoden 2020 kartassa maapallon metsäpeitteestä, se ei automaattisesti merkitse vaatimustenvastaisuutta. Se voi kuitenkin olla merkki metsäkadon riskistä. Tällaisissa tapauksissa suositellaan lisätutkimuksia ja -toimia muiden tietolähteiden avulla.

9.10.4. Voiko sidosryhmä käyttää kansallisia metsäkarttoja sekä vuoden 2020 karttaa maapallon metsäpeitteestä? (UUSI)

Metsäkatoasetuksen puitteissa vuoden 2020 metsäkartat voivat olla keskeinen tietolähde arvioitaessa riskiä siitä, että asianomainen hyödyke tai siitä johdettu tuote on tuotettu alueilla, joilla on tapahtunut metsäkatoa vuoden 2020 jälkeen. Näin on erityisesti silloin, jos vaihtoehtoisia tarkempia tietolähteitä ei ole (ks. usein kysytyjen kysymysten kohta 9.10.2).

Sidosryhmät eivät ole velvollisia käyttämään temaattisia karttoja, mutta analyysi osoittaa, että erilaisten toisiaan täydentävien tietolähteiden, esimerkiksi erilaisten metsäkarttojen, yhdistelmä voi tarjota hyödyllistä tietoa arvioitaessa metsäkadon riskejä vuoden 2020 jälkeen.

9.11. Mistä suuri riski muodostuu ja miten kauan keskeyttäminen voi kestää?

Metsäkatoasetuksen 17 artiklan mukaan toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa välittömiä toimia – myös keskeyttämisen – tilanteissa, joissa on suuri riski vaatimustenvastaisuudesta. Mistä suuri riski muodostuu ja miten kauan keskeyttäminen voi kestää?

Toimivaltaiset viranomaiset voivat tunnistaa tilanteita, joissa asianomaisiin tuotteisiin liittyy suuri riski asetuksen vaatimusten noudattamatta jättämisestä. Se voidaan tehdä eri näkökohtien perusteella, muun muassa pistokokeiden, niiden riskiperusteisiin suunnitelmiin kuuluvien riskianalyysien tuotosten tai tietojärjestelmässä määritettyjen riskien taikka toiselta

toimivaltaiselta viranomaiselta peräisin olevien tietojen, perusteltujen huolenaiheiden jne. perusteella. Tällaisissa tapauksissa toimivaltaiset viranomaiset voivat ottaa käyttöön asetuksen 23 artiklassa määriteltyjä väliaikaisia toimenpiteitä, myös keskeyttää tuotteen saattamisen EU:n markkinoille tai sen asettamisen saataville EU:n markkinoilla. Keskeytyksen pitäisi päättyä kolmen työpäivän kuluessa tai 72 tunnin kuluessa, kun kyseessä ovat helposti pilaantuvat tuotteet. Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin mainitun ajan kuluessa tehtyjen tarkastusten perusteella katsoa, että keskeytystä pitäisi jatkaa kolmen päivän pituisilla lisäjaksoilla, jotta voidaan selvittää, onko tuote asetuksen mukainen.

9.12. Miten asetus liittyy EU:n uusiutuvan energian direktiiviin? (PÄIVITETTY)

Asetuksen ja uusiutuvan energian direktiivin (EU) 2018/2001, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä (EU) 2023/2413, tavoitteet täydentävät toisiaan, koska niissä molemmissa käsitellään ilmastonmuutoksen ja luonnon monimuotoisuuden köyhtymisen torjuntaa koskevaa kaikenkattavaa tavoitetta. Molempien säädösten soveltamisalaan kuuluviin hyödykkeisiin ja tuotteisiin sovelletaan asetuksen yleistä markkinoille pääsyä koskevia vaatimuksia, ja ne voidaan katsoa uusiutuvaksi energiaksi uusiutuvan energian direktiivin mukaisesti edellyttäen, että ne täyttävät uusiutuvan energian direktiivin vaatimukset. Metsäkatoasetuksen ja uusiutuvan energian direktiivin vaatimukset ovat yhteensopivia ja toisiaan vahvistavia. Kun kyse on direktiivin (EU) 2018/2001 täydentämisestä annetun komission asetuksen (EU) 2019/807 mukaisista vähäisen epäsuoran maankäytön muutoksen (ILUC) riskin sertifiointijärjestelmiä koskevasta erityistapauksesta, myös toimijat ja kauppa käyvät voivat käyttää näitä sertifiointijärjestelmiä asianmukaista huolellisuutta koskevissa järjestelmissään saadakseen tiedot, joita asetuksessa edellytetään joidenkin asetuksen 9 artiklassa esitettyjen velvoitteiden mukaisesti. Minkä tahansa muun sertifiointijärjestelmän tapaan niiden käyttö ei vaikuta toimijoiden ja kauppa käyvien oikeudelliseen vastuuseen ja metsäkatoasetuksen mukaisiin velvoitteisiin noudattaa asianmukaista huolellisuutta.

9.13. Miten EFTA-/ETA-valtiot otetaan huomioon asetuksessa? (UUSI)

Norja, Liechtenstein, Islanti ja Sveitsi ovat kaikki Euroopan vapaakauppajärjestön (EFTA) sopimuspuolia. Niihin ei näin ollen sovelleta unionin tullikoodeksin sääntöjä (asetus [EU] N:o 952/2013). Ne eivät siis ole ”tullialueella”, sellaisena kuin se on määriteltynä metsäkatoasetuksen 2 artiklan 34 kohdassa, joten ne määritellään ”kolmansiksi maiksi” metsäkatoasetuksen mukaisesti (2 artiklan 35 kohta).

Euroopan talousalue (ETA) yhdistää EU:n jäsenvaltiot ja kolme neljästä EFTA-valtiosta (Islanti, Liechtenstein ja Norja) sisämarkkinaksi, joita säätelevät samat perussäännöt. Metsäkatoasetus on merkitty EU:ssa ETA:n kannalta merkitykselliseksi säädökseksi. Sen sisällyttämistä ETA-sopimukseen tarkastellaan parhaillaan ETA:n sekakomitean päätöksellä. Tämä tarkoittaa, että ETA-valtiot, jotka ovat myös EFTAn jäseniä, pohtivat, pitäisikö EU:n säädökset sisällyttää ETA-sopimukseen ja millä tavoin. Jos ETA-valtiot arvioivat, että metsäkatoasetus on sisällytettävä ETA-sopimukseen, ja jos myöhemmin laaditaan sekakomitean päätösluonnos, joka sitten tulee voimaan perustuslaillisten vaatimusten täytyttyä, vasta sitten metsäkatoasetusta sovelletaan Norjassa, Liechtensteinissa ja Islannissa. Tässä on yleensä jopa useiden vuosien viive, koska säädösten sisällyttämisen menettely käynnistyy vasta säädöksen julkaisemisen jälkeen ja koska säädöksen sisällyttäminen ETA-sopimukseen ja ETA-valtioiden oikeusjärjestelmiin on monimutkainen prosessi.

Näin ollen Norjaa, Liechtensteinia ja Islantia pidetään toistaiseksi metsäkatoasetuksen mukaisina kolmansina maina.

Sveitsi ei ole liittynyt Euroopan talousalueeseen, joten edellä mainittua ei sovelleta Sveitsiin. Tämä tarkoittaa, että metsäkatoasetusta sovelletaan Sveitsiin ja sinne sijoittautuneisiin toimijoihin samalla tavalla kuin muihin kolmansien maihin ja kolmansien maiden toimijoihin.

oooo

10. Seuraamukset

10.1. Mitä tarkoittaa, että EU:n jäsenvaltioiden vahvistamat seuraamukset eivät rajoita Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/99/EY mukaisten jäsenvaltioiden velvoitteiden soveltamista? (PÄIVITETTY)

EU:n jäsenvaltioiden on vahvistettava seuraamusten kansallinen kehys, jonka pitäisi sisältää ainakin asetuksen 25 artiklan 2 kohdassa luetellut seuraamukset, ja niiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että säännöt pannaan täytäntöön. Seuraamusten taso ja tyyppi eivät voi olla ristiriidassa ympäristörikosdirektiivin kanssa. Direktiivin säännöksiin sovelletaan oikeusseuraantoa.

10.2. Mikä on sakon enimmäistaso?

Jäsenvaltiot voivat määrittää seuraamukset, myös sakkojen tason, oman harkintansa mukaan. Oikeushenkilön seuraamuksen enimmäistaso ei voi olla alle neljää prosenttia toimijan tai kauppaa käyvän vuotuisesta unionin laajuudesta kokonaisliikevaihdesta sakkopäätöstä edeltävällä tilikaudella laskettuna neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 5 artiklan 1 kohdassa säädetyn yritysten kokonaisliikevaihdon laskennan mukaisesti.

Sakon tasoa olisi tarvittaessa korotettava erityisesti rikosten toistuessa. Seuraamuksilla olisi varmistettava, että niillä tosiasiallisesti estetään rikkomiseen syylistyneitä saamasta rikkomisen tuottamaa taloudellista hyötyä tehokkuuden, oikeasuhteisuuden ja varoittavuuden periaatteen mukaisesti.

10.3. Kun asetusta pannaan täytäntöön, onko EU:n jäsenvaltioiden päätettävissä julkisia hankintojen koskevan direktiivin osalta, pitäisikö vapaaehtoiset toimenpiteet ottaa käyttöön?

Lukuun ottamatta metsäkatoasetuksen 25 artiklan 1 ja 2 kohtaa jäsenvaltioilla on harkintavalta päättää, haluavatko ne määrätä vapaaehtoisista toimenpiteistä vai eivät. Niiden on kuitenkin varmistettava, että kyseinen määräys ei vähennä seuraamusten vaikuttavuutta, asettamalla selkeät säännöt vapaaehtoisista toimenpiteistä ja soveltamalla niitä.

10.4. Metsäkatoasetuksen 25 artiklan 3 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle oikeushenkilöille määrätystä lopullisista tuomioista ja seuraamuksista. Komissio julkaisee verkkosivustollaan luettelon näistä tuomioista. Tarkoittaako tämä kaikkia hallinnollisia päätöksiä vai tuomioistuimen päätöksiä?

Tämä säännös tarkoittaa, että jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle oikeushenkilöistä tehdyistä lainvoimaisista tuomioista. Se tarkoittaa tuomioistuimen päätöksiä.

10.5. Olen kaatanut joitakin pieniä puita omistamallani maalla, jossa nyt kasvaton muutamia lehmiä. Aion myydä puutavaran ja naudanlihan paikallisilla markkinoilla EU:ssa. Määrätäänkö minulle seuraamuksia niiden myymisestä, koska kaadoin puut? (PÄIVITETTY)

Yleisesti ottaen vastuu säännösten täytäntöönpanon valvonnasta on jäsenvaltioilla. Toimijoiden ja kauppaa käyvien velvoittaminen korjaaviin toimenpiteisiin, kuten metsäkatoasetuksen 24 artiklassa säädetään, kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten harkintavaltaan. EU:ssa suhteellisuusperiaate on yksi unionin lainsäädännön yleisperiaatteista, jota sovelletaan unionin lainsäädännön tulkintaan ja täytäntöönpanon valvontaan.

Puiden kaataminen voi rikkoa asetuksen mukaista metsäkadon aiheuttamattomuutta koskevaa vaatimusta vain, jos puut kuuluvat asetuksessa määriteltyyn metsään. Näin on, jos puut ovat yli 0,5 hehtaarin maa-alueella, joka ei ole pääasiassa maatalouskäytössä tai kaupunkialueiden käytössä ja jolla puiden korkeus on yli viisi metriä ja latvuspeittävyys yli 10 prosenttia tai jolla puut pystyvät saavuttamaan nämä kynnyksarvot. Jos jotakin näistä perusteista ei täytetä, maa-alue ei ole metsää, ja puiden kaataminen ei riko asetuksen metsäkadon aiheuttamattomuutta koskevaa säännöstä.

10.6. (POISTETTU ja informaatio siirretty kysymykseen 7.30)